

Kansanääni

Nro 6/09

**Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja
Joulukuu 2009 - Tammikuu 2010 kansanvallan puolesta**

Irtonumero 1,70 €
8. vuosikerta

**Minkä taakseen jättää,
sen edestään löytää!**

Vaadimme miljardia työttömien palkkaamiseen

Hallituksen tulee osoittaa miljardi euroa 100 000 työttömän palkkaamiseen.

Ä Nuorten työttömyyden alentamiseksi ja työttömyyden nousun katkaisemiseksi.
Ä Pitkäaikaistyöttömyyden uudelleen nousun estämiseksi.

Ärtisanomisten estämiseksi.

**Jokaisen elämä on liian
arvokas sodassa uhrattavaksi - Ei Natolle.**

Sivu 2

- * Sikamainen suunnitelma
- * Radikaalianarkisti rätisee

Sivu 3

- * Suomen Itsenäisyyspäivänä
- * Olisiko aika?

Sivu 4-5

- * Rahoitusalan työtaistelusta
- * Teknologiaeollisuus

Sivu 6

- * STP:n työllisyysohjelma

Sivu 7

- * Edustuksellista demokratiaa, teknokratiaa ja diktatuuria

Sivu 8

- * Ympäristöasiaa

Sivu 9

- * Kööpenhaminan ilmastokongressi

Sivu 10

- * Tervehdykset

Sivu 11

- * Pankkiretki jatkuu...

Sivut 12-13

- * Nato

Sivut 14-15

- * Kansainvälisiä asioita

Sivu 16-17

- * Aallon mantra ja kulttuuria

Sivu 18-19

- * Mielipide- ja järjestöpalsta

Sivu 20

- * Nato-mielenosoitus

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuu 2009

Sikamainen suunnitelma

Vanhasen hallituksessa on väännetty kättä siitä, että pitäisikö nykyisessä maailmantalouden tilassa ja valtion ottaessa velkaa aloittaa jälleen sosiaaliturvan, terveydenhoidon, koulutuksen ym. leikkaukset 1990-luvun malliin. Tätä on esittänyt mm. eduskunnan puhemies Sauli Niinistö. Leikkaukset ovat myös vilahdelleet valtiovarainministeri Kataisen puheissa. Sen sijaan Keskusta on pääministeri Vanhasen kannanottojen mukaan leikkauksia vastustanut.

Mutta kuinka on käynyt? Jyrki Katainen on johdonmukaisesti ollut sillä kannalla, ettei kunnille saa antaa yhtään lisää rahaa mm. valtionosuuksina. Perusteluna hänellä on ollut, ettei valtiolla ole varaa. Kysyä sopii, onko Katainen ymmärtänyt ollenkaan tehtävänsä valtiovarainministerinä. Eikö Katainen ymmärrä, että hänen tehtävänsä edellyttää, että hän hankkii valtion kassaan lisää rahaa välttämättömien kulujen rahoittamiseksi. Verotuloja on lisättävä ja se tapahtuu parhaiten perumalla aikaisemmin tehtyjä ja omaisuuden ja varallisuuden verohelpotuksia sekä nostamalla pääomatulojen verotusta huomattavasti ja tekemällä ne progressiiviseksi. Lisäksi kunnille pitäisi antaa yhä uusien velvoitteiden sijaan oikeuksia ottaa itselleen monia niistä veroista, jotka valtio riistää kunnilta omaan kassaan. Kaiken takana on siis valtiovarainministeri Jyrki Katainen ja hänen täydellinen kyvyttömyytensä hoitaa tehtävänsä oikein kaikkien eduksi eikä vain hyvätuloisimpien eduksi.

Tilanne sai 1.12.2009 uuden käänteen, kun paljastui, että vaikkei valtio eduskunnassa päättäkään leikkauksista niin nyt kunnat aikovat alkaa omatoimisesti tehdä niitä itse. Tuo Helsingin kaupunginjohtaja Pajusen johdolla tehty kaupungin virkamiesten suunnitelma lakkauttaa kaupungissa peräti n. 80 erilaista kohdetta on täysin katastrofaalinen. Lakkautettaviin kohteisiin lukeutuu useita kouluja, päiväkoteja, kirjastoja, vanhusten tiloja, terveysasemia, nuorisotaloja, mielenterveyspalveluja ja liikuntapaikkoja. Lisäksi on paljastunut, että kymmenissä muissakin kunnissa on samanlaisia listoja tekeillä. Samoin toistasataa kuntaa on nostamassa veroäyriään.

Helsingissä lakkautuspäätökset kohdistuvat korostetusti Kaupungin pohjois- ja itäosiin i siis köyhemmille alueille. Ihmiset muuttavat eri kaupunginosiin ja paikkakunnille yleensä palvelujen perään. Kun jossain syrjäkylällä lopetetaan koulu ja kylän ainoa kauppa, kylä kuolee. Nyt tätä samaa meininkiä aietaan soveltaa jopa Helsingin kaupunginrajojen sisällä. Logiikka on sama kuin anorektikolla, joka on päättänyt säästää ruokamenoista. Eli tällainen hanke tulee johtamaan alueiden, kaupunginosien ja ihmisten kurjistumiskiarteeseen.

Onneksi järki sentään pääsi vallalle, kun lopulta hankkeen taakse jäi vain Kokoomus Vihreidenkin livetessä siitä huomatessaan kuinka yhtenäisesti kansa lakkautuksia vastusti. Nyt asia menee uudelleen valmisteluun. Mitä taas tuo uudelleenvalmistelu tuo tullessaan, sitä ei vielä tiedä kukaan. Mahdollisesti sieltä tulee uusi nleikattu leikkauksista, kun liikkeellä ovat ahneuden apostolit. Tällaisen hankkeen vastustamiseen tarvitaan kaikki mahdolliset voimat ja toimintatavat. Mitä jos veronmaksajakansalaiset nimeäisivät Helsingin kaupungin 80 työntekijää virkamiestä sekä muutaman valtiosihteerin, jonka perusteella näiden työsuhte lopetettaisiin?

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Radikaalianarkisti rätisee

Helsingin kaupunki aikoo karsia palveluitaan, säästää seinissä, yksityistää.

Tämä merkitsee yhä suurempaa yksityisen bisneksen kasvua, yhä suuremman kansalaisten joukon itsensä joutumista kapitalismin lannoitteeksi, paskaksi mutta myös ekologisesti ajatellen kaupunginvaltuutujemme taholta yhä suurempaa omaehtoista halua itse hukuttaa paskaan. Yksityistäminen syö ekologista pohjaa enemmän, kuin kunnalliset palvelut, sillä yksityinen liikelaitos pyrkii vain kasvun ideologiaan, tavaroiden markkinaan.

Ei silti, paska toimii hyvänä lannoitteena silloin, kun maaperä on sopivaa ja lannoitteen itsensä laatu oivallista kasvun aikaansaamiseksi.

Kokoomus, Vihreät, Vasemistolliitto siunaavat nämä öseiniensäätötaivoitteet innoissaan, ovathan ne itse olleet ajamassa näitä epäinhimillisiä karsimisia.

Taktinen vetohan tässä lienee politiikoilla kyseessä, ilmoittamalla 80 säästökohdetta nyt, päästään öänkarissa ja sitkeissä neuvotteluissa siihen, että säästökohteita onkin lopulta vain 45 kappaletta ja puolueet voivat ilmoittaa voittaneensa öjulmat virkamiehetö.

Loput säästökohteet ovat siten vuorossa seuraavana vuonna.

Pohjoinen ja itäinen Helsinki laitettaisiin pörssikeynottelijoiden velkojen maksamiehiksi i jälleen kerran?

Ei. Ei yhtään kirjastoa, ei yhtään muutakaan tilaa, ei yhtä ainoata sosiaalista toimintaa saa lakkauttaa. Ei, sanomme me. Ei lakkautuksia, ei leikkauksia, vaan käykääme suoraan vastarintataisteluun. Ei terveysasemien yhdistämistä, lisää terveysasemia on rakennettava ottaen niiden rakentamisessa huomioon ekologiset lähtökohdat! Katseet on ripeästi käännettävä kohden luonnonvarojen säästämistä, mutta samalla on turvattava nykisen väestömme elämisen peruspuutteet. Meidän, jokaisen meistä, on jätettävä tuleville sukupolville muutakin kuin jätteitä ja hengityskelvo-

tonta ilmaa.

Neuvotteluiden aika on ohi, suoran kansalaistoiminnan aika on oleva tiemme!

Valtuusto on kumileimasin, kapitalistien sätkynukke, kansan tahdon vihollinen.

Kansalta vaaditaan paljon, siltä vaaditaan ekologisen tilamme ymmärtämistä, kansan on luovuttava itse jatkuvan kasvun ideologiastaan.

Tämä onnistuu vain sitkeällä valistustyöllä, tämä onnistuu suoralla kansalaistoiminnalla, jonka ituna toimivat tiedostavat ihmiset, mutta joka valistuksen avulla laajentaa kansan tietoisuutta pois halvoista ja luontoa hajottavista huvituksistaan. Tämä kaikki onnistuu vain, mikäli jokaiselle kansamme jäsenelle annetaan ihmisarvo, tunnustetaan jokainen meistä toistemme lähimmäiseksi.

Muistettakoon ja painotettakoon, että jokaisella meillä on paitsi oikeuksia, myös velvollisuuksia. Mitä enemmän meillä on oikeuksia, sitä enemmän meillä on velvollisuuksia.

Kukaan meistä suomalaisista ei saa toteuttaa vain omia tarpeitaan toisten suomalaisten kustannuksella. Näin ollen mikään poliittinen taho ei saa toteuttaa omia tarpeitaan kansamme vähävaraisten kustannuksella.

Ahneutta vastaan on taisteltava kaikin keinoin.

Lainaan uuden Vihreän Puolueen ohjelman luonnosta. Olen samaa mieltä heidän kanssaan seuraavasta:

öTalouden on pohjattava ekologisiin lähtökohtiin, kaikessa on otettava huomioon ekologian neljä lakia. Nykyisen talousmaailman helvetinkone on valettu jatkuvan kasvun maaniselle, patologisen sairaalle pohjalle, vaikka koko jatkuvan talouskasvun konsepti on mieleton: Rajallisessa maailmassamme kasvulla on rajansa ja ne ovat pitkälti tulleet vastaan jo aikapäiviä sitten. Vaan yhä jauhaa esteettä markkinoiden saatallinen mylly, yhä kaadetaan markkinoiden moolokin kitaan

silmissä hupenevia resurssejamme.ö

öEi ole olemassa sellaista kuin ökestävä kehitysö, mikäli sanalla kehitys tarkoitetaan talouden kasvua. On vain nopea tai nopeampi totaalinen tuho.ö

Meidän on herättävä etujoukko havaitsemaan ne tosiasiat, että nykyinen tapa tehdä politiikkaa on kestävätköön tapa kaikelle kehitykselle.

Kompromissit ovat luonnollemme ja biologiallemme suurimpia vihollisia, sillä kompromissit tähtäävät vain kasvuun.

Julkinen terveydenhoito, sosiaaliset peruspalvelut, kirjastot, ns. pehmeät arvot eivät tähtää voittojen maksimointeihin, vaan ne voidaan ohjastaa palvelemaan paitsi ihmistä, niin myös elonkehää.

Tarvitsemme anarkiaa, aloitteellisuutta kääntää maapalloa sijoilleen sen sijaan, että maapallo painuisi avaruuden tyhjiöön suurena paskakasapallona.

Jokaisen elävän olennon elämä on pyhää, ilman vuorovaiikutusta ympäröivän luonnon kanssa me ihmiset tuhoudumme, mutta elämä jää muodossa tai toisessa olemaan.

Lainopillisuus, sen takaamat oikeudet eivät ylitä moraalisia oikeuksia, jokaisen oikeuksia elämään ihmisarvoisella tai luonnonmukaisella tavalla.

Vaikka sitten tarvittaisiin kaiken olevan materialismin rikkomista, jotta voitaisiin rakentaa uutta ja luonnon ehdoilla kestävä kehitys.

Jotta päästään rakentamaan uutta Suomea, meidän tulee toimia yhteistyössä kaikkien niiden ekososialismiin pyrkivien tahojen kanssa, jotka ovat valmiita uhrauksiin samojen arvojen kanssa, kuin mekin. Kukaan ei ole itsestään selvä johtaja, vaan jokainen on kykenevä kulkemaan yhteiseen tavoitteeseen johtavana, uudenlaista polkua pitkin.

Antikapitalismi olkoon eräs kriteeri yhteistyölle!

Juhani Valo

Sadat Tapulikaupungin ja Puistolan asukkaat vastustivat alueen kirjaston lakkauttamista

Suomen itsenäisyyspäivänä 6.12.2009

Pekka Viljasen mukaan (HeSa 4.12.2009) perustuslaki rajoittaa presidentin yleistä toimivaltaa ulkopoliittisissa asioissa, kun se rajaa EU-asiat valtioneuvoston toimivaltaan. Jaakko Husa viittaa epämääräisemmin valtioneuvoston alaisuuteen kuuluvien asioiden laajentamiseen. HS:n kirjoituksen mukaan asia tuli Antero Jyrängin mukaan oikeusoppineille selväksi.

Kuitenkin perustuslain mukaan valtioneuvosto vastaa Euroopan unionissa tehtävien päätösten kansallisesta valmistelusta ja päättää niihin liittyvistä Suomen toimenpiteistä, jolle päätös vaadi eduskunnan hyväksymistä. Tämä perustuslain kohta rajaa valtioneuvostolle EU:ssa päätettävät asiat, mutta se ei siirrä valtioneuvostolle ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita, koska EU ei niitä päättä, koska ne ovat yhteistyöasioita.

Päätösvalta ulkopoliitikassa kuuluu edelleen Suomelle ja perustuslain mukaan Suomen ulkopoliittikkaa johtaa tasavallan presidentti yhteistoiminnassa

valtioneuvoston kanssa. Siksi perustuslain mukaista on, että silloin kun ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita käsitellään EU:ssa, asia kuuluu presidentin toimivaltaan. Siksi on perustuslain mukaista, että presidentti osallistuu niiden käsittelyyn EU:ssa katsoessaan sen tarpeelliseksi.

18.7.1917 eduskunnan äänin 136-55 hyväksymässä valtalaisessa ulko- ja turvallisuusasiat jäivät Venäjälle, mutta maan sisäiset asiat siirtyivät Suomelle kunnes marraskuun päätöksessä myös ulko- ja turvallisuuspolitiikan asiat siirtyivät Suomelle. Nyt asetelmat ovat kääntyneet siten, että sisäasiat ovat merkittäviltä osin siirretty EU:n ratkaistaviin ja ulko- ja turvallisuuspolitiikka on vielä Suomen reviriä. Käytäntö, jossa ulko- ja turvallisuuspolitiikka EU-yhteistyössä käsiteltäisiin samoin kuin EU:n päätettäviin siirretyt asiat ei ole Suomen nykyisen perustuslain mukainen.

Ulko- ja turvallisuuspolitiikan pilkkominen siten, että tasavallan presidentti ei voisi olla käsittelemässä näitä asioita EU:n kokouksissa, kun ne kuuluvat hänen toimialaansa, merkitsee voimassa olevan perustuslain mukaan, että EU:n elimissä ei voida käsitellä Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan asioita. Näiden asioiden käsittely tapahtuu tällöin siten, että EU:n edustajat käyvät tapaamassa presidenttiä Suomessa tai hän tapaa näitä erikseen EU:ssa, kuten presidentti hoitaa suhteet myös Yhdysvaltoihin, Venäjään, Kiinaan ja muihin maailman

maihiin sekä YK:ssa. Eduskunnan aseman vahvistaminen kävisi esimerkiksi siten, että presidentti johtaa ulkopoliittikkaa yhteistoiminnassa valtioneuvoston ja eduskunnan kanssa ja maininta eduskunnasta lisättäisiin perustuslakiin.

Nämä eivät ole asioita, että pitäisi olla juristi voidakseen sanoa, mitä laki sisältää. Lain tulee olla kirjoitettu niin, että sitä lukemalla kansalainen ymmärtää, mitä oikeuksia ja velvoitteita meillä on.

Arja Alho puolusti A-Talkissa 3.12. eduskunnan aseman vahvistamista EU-asioissa vedoten työväenliikkeen kantaan 100 vuotta sitten. Tuolloin kuitenkin työväenliike ajoi valtakia valan siirtämiseksi Venäjältä Suomelle, kun taas nyt puhutaan siitä, kuinka suuri osa vallasta siirretään Suomen eduskunnalta EU:lle. Parhaimmankin pääministerin kohdalla ongelma on, että hän edustaa yhtäältä hallitusta oppositiota vastaan ja toisaalta hänen pitäisi edustaa EU:ssa hallitusta ja oppositiota. Presidentin asema ulko- ja turvallisuuspolitiikassa tukee identiteettiämme itsenäisenä maana ja toimii kun presidentit, myös tulevat, muistavat tehtävänsä koko kansan edustajina kansaa kuunnellen. Sujuva yhteistyö pääministerin ja presidentin välillä liiallisen vallan keskittämisen sijaan jommallekummalle sekä eduskunnan aseman vahvistaminen, ovat keskeisiä edellytyksiä kansanvallan vahvistamiselle maassamme.

Talvisota on edelleen kansallamme kipeä kysymys. Meille on tärkeä muistaa sodissa kaatuneita, rintamamiehiä, sodissa invalisoituneita ja omaisensa menettäneitä. Meidän on tärkeä muistaa tyttöjen ja naisten uhrukset sodissa.

Näkemykseni on, että talvisota olisi voitu välttää ja sen myötä myös jatkosota. **Juho Kusti Paasikivi** perusteli samaa asiaa käsittelemällä sotia edeltäneitä tapahtumia. Hän ei käsitellyt sitä, miten asiat olisivat kehittyneet, jos yhteiskunnalliset ongelmat maassamme olisi kyetty ratkaisemaan ilman ajautumista v. 1918 kansalaissotaan. Kansalaissota jakoi kansaamme sotien välisenä aikana ja sillä ja v. 1918 tapahtumilla oli vaikutusta myös ulkoisiin suhteisiimme. Asetan kysymyksen konkreettisesti seuraavasti. Tiedämme, että **Santeri Alkio** edusti maalaisliitossa maaseudun köyhää kansaa siinä kuin työväenliikkeen kaupungeissa ja maaseudulla. Olisiko ollut mahdollista, että välttämättömät uudistukset, kuten torpparien vapautus, pientilojen perustaminen maaseudun tilattomille, kahdeksan tunnin työaikalaki ja työväen aseman parantaminen, kunnallinen yleinen ja yhtäläinen äänioikeus sekä maamme itsenäisyys olisi voitu toteuttaa maalaisliiton alkioalaisten ja työväenliikkeen yhteistyöllä kansalaissota välttämättä? Eikö tämä olisi muodostanut pohjan kansakuntamme sisäiselle eheydelle ja perustan sille että suhteemme Neuvostoliittoon olisi voitu rakentaa sellaisiksi, että olemme itsenäinen maa ja samalla ulkopoliittikkamme on tae sille, että Suomen aluetta käytännössä

ulkovalta ei voi uhata Leninigradin, nykyisen Pietarin, turvallisuutta, ja tällä on yhtenäisen Suomen kansan vankka tuki.

Yleinen johtopäätös tästä on, että sotien ja väkivaltaisuuksien taustalla ovat hyvin usein vaikeat yhteiskunnalliset ongelmat. Me kaikki haluaisimme maailmalle tulevaisuuden, jossa ei enää olisi sotia. Jotta tämä olisi mahdollista, keskeistä on ratkaista tämän päivän vaikeat sosiaaliset kysymykset. Siinä Suomi voi olla aloitteellinen toimija. Oman maamme sisällä on välttämätöntä ratkaista finanssikriisin seuraukset ja työttömyys niin, ettei ihmisiä suljeta työelämän ulkopuolelle työttömyyteen. Tämä on keskeinen edellytys sille, että kykenemme ratkaisemaan köyhyyden ja pienituloisuuden sekä syrjäytymisen ongelmat samalla kun korottam me pienituloisten toimeentuloa.

Venäjän bolševikkeja edustanut **Aleksandra Kollontai** keräsi sosialidemokraattisen puolueen puoluekokouksessa kesäkuussa 1917 rakuvat suosiosoitukset julistaessaan oppia, jonka takana oli Leninin sana, että Suomella oli oikeus itsenäisyyteen aina Venäjästä eroamista myöten. Tämä bolševikkien kansallisuuspolitiikan periaate oli heidän välineensä väliaikaista hallitusta vastaan niin kuin se oli ollut väline tsaarin hallitusta ja sen kansallisuuspolitiikkaa vastaan.

Pekka Tiainen
Neuvotieteen tohtori

Olisiko jo aika?

Julkisuudessa valehdellaan härkästi joutumatta vastuuseen. Kokonaisen valheiden verkko, törkeä ydestä huolimatta, hyväksytään totuudeksi. Näiden valheiden määrää ei tiedä kukaan. Kapitalistinen maailma rakentuu valheelle ja valheille.

□ □ □

Tänään puhutaan suorastaan hurmoksella, talvisodan hengestä ja itsenäisyyden säilyttämisestä. Talvisodan henkeen kuitenkin kuului miesten pakko-otto, määrääminen sotaan. Vain ani harva lähti sotaan vapaaehtoisesti. Koko 30-luvun sodan vastustajat ajettiin maan alle, suljettiin vankiloihin ja keskitysleireihin.

Sodassa saavutettu torjuntavoitto ja itsenäisyyden säilyminen ovat pelkkää legenda.

Suomi olisi välttynyt sodalta, jos se olisi hyväksynyt Stalinin ehdotuksen, jonka mukaan Leninin kannuksella olisi annettu Kannakselta 25 000 km². Sen korvaukseksi olisi saatu 50 000 km² Laatokan pohjoispuolelta.

Kun ehdotus ei kelpannut, Neuvostoliitto otti 45 000 km² korvauksena. Siten herrojen jääripäisyys vei paitsi maata ja Viipurin myös kymmenientuhansien suomalaisten miesten hengen ja terveyden.

Talvisota tuli todella kalliiksi. Sankaritarinat eivät sitä muuksi muuta. Se ei tee Mannerheimista osaavaa ja ansiokasta sotapäällikköä. Marski osasi vain jatkaa 1918 aloitetun suomalaisten työmiesten ja talonpoikien tappamista.

On julmaa pilaa puhua itsenäisyyden pelastamisesta. Sillä ei ole mitään merkitystä kapitalistille. Vuonna 1994 korkein lainsäädäntö-, tuomio- ja budjettivalta sekä rahapolitiikka, sanalla sanoen itsenäisyys, annettiin pois eikä sen puolustamiseksi armeija liikkautanut senttiäkään.

Talvisodan henki on myytti, jonka vain harva näyttää tietävän valheeksi. Sitä tukevat Suur-Suomi ja Nato-haihatelijat, Karjalaan tähtäivät älyttömät sapolikalitelijat ja Venäjä-fobiat.

Emävalheeksi kansa tuntee tilastot. Nyt Tilastokeskus antaa vähenemään väkeä. Tahallisiin tilastovalheisiin tulee myös lisääntyvän

kiireen aiheuttamia tahattomia virheitä. Kansalliset tilastot ovat tosia vain jos niistä on hyötynä kapitalistille. Se on kuitenkin peräti harvinaista.

Kapitalistinen järjestelmän valheiden ytimen muodostaa bruttokansantuote, BKT, joka on noin puolet kokonaistuotannosta. Kun tuotannosta puolet jätetään pois, kaikki luvut muuttuvat mielellämmiksi. Esimerkiksi palkkojen osuus tuotannosta kasvaa kaksinkertaiseksi. Tähän mielellömyyteen liittyy paradoksi. Työtuntitilastoja paistutellaan ja mukataan, että työllisyys ja työttömyysaste näyttäisivät paremmalta. Samalla tuottavuus ja tuntipalkka pienenevät.

Tähän valheiden vyöhytön liittyy monenlaista mielikuvatehtäviä. Todellisuus näyttää paremmalta. Tulevaisuuden hokemiin kuuluvat siirtyminen palveluyhteiskuntaan, passamme toinen toistamme, kun enää ei kannata tehdä tavaroita. Muualla tehdään halvemmalla.

□ □ □

Sanovat, että laman jälkeen kaikki järjestyä ja töitä riittää. Herrat kuitenkin tietävät, että se on valhe. 1990-luvun ilmanolo jälkeen yhtenäisenä vuotena ei ole tehty yhtä paljon työtunteja kuin ennen sitä,

vaikka työvoiman määrä kasvoi sadallatuhanella. Lama tuli jäädäkseen. Se jätti jälkeensä valtavan pienipalkkaisten pätikätyläisten joukon.

Tänään tämän uuden laman kourissa voitotellaan, että suuret ikäluokat jäävät eläkkeelle ja työntekijät loppuvat. Sekin on valhe. Tilastokeskus on tarkistanut väestöennusteensa. Eläkeikäisten määrä kasvaa, itse asiassa liian reippaasti, mutta työikäisten määrän kasvu hidastuu. Vuonna 2050 työvoimaa on vähintään 2 680 000 henkeä ja sen käytössä olisi 4,7 miljoonaa työtuntia!

Työministeriön virallisen arvion mukaan tuotanto kasvaa kaudella 2000-2050 keskimäärin 1,5 % työn tuottavuus 1,6 % joten työtunnit vähenevät 0,1 %. Siksi kauden lopussa tehdään 4,0 miljardia tuntia. Kun pätikätyt lisääntyvät ja työvuodet lyhenevät, viralliseksi työttömyysasteeksi tulee 4,2 %, vaikka työtunneista työttömyyteen haaskataan 0,7 miljardia tuntia, 14,9 %.

Virallisen arvion mukaan tulevaisuus olisi kohtuullinen. Arvioissa on kuitenkin vakavia ongelmia. Ne johtavat harhaan. Ennusteen tunnit perustuvat v. 2000 lähtötasoon joka sisältää haamutunnit. Kun ne poistetaan

ja otetaan (varovasti) huomioon nykyisen laman vaikutukset tehtävien tunteihin, tilanne muuttuu merkittävästi.

Siitä tilanne vielä pahenee. Kapitalistille työn tuottavuus on kaikki kaikessa. 1980- ja 90-luvuilla tuottavuus oli keskimäärin 4,3 %. Jos työn tuottavuus, syystä tai toisesta, jää älyttömän heikoksi esimerkiksi keskimäärin 2,6 %, silloin syntyy kauhuskenario i v. 2050 töitä riittää 2,7 miljardia tuntia ja työttömyyteen haaskaantuu 2,0 miljardia tuntia, 42,6 %!

□ □ □

Ennusteiden mukaan, riippumatta siitä kumpaan näköalaan luottaa, tulevaisuus näyttää todella karmea. Työtä riittää harvoille, ei kaikille. Se on luonnollinen seuraus kapitalistisesta järjestelmästä, joka on joutunut umpikujaan. On ymmärrettävää, että synkkien näköalojen syyt ja seuraukset halutaan kaikin keinoin salata. Salaamisessa valehdellaan ja puhutaan pelkkää paskaa i totuus on vaarallista!

Julkisuudessa muunnellaan totuutta, valehdellaan härkästi, eikä kukaan ole joutunut poliittiseen vastuuseen. Olisiko jo aika?

Kai Kontturi

Rahoitusalan työtaistelusta

Yleistä neuvottelu-ilmapiiiristä

Kymmenen kuukauden ajan sopimusratkaisuun pyrittiin pankkitoimihenkilöiden taholta tuloksetta. Työnantajapuolen omiin tavoitteisiinsa lukkiutunut ja muuttumaton, joustamaton kanta, sekä valtakunnansovittelijan pankkien hyvästä tuloksesta piittaamaton sovintoehdotus ei tyydyttänyt pankkitoimihenkilöitä. Finanssialan keskusliitto aloitti neuvottelut helmikuussa 2009 rakentavassa hengessä, mutta jumittui Etelärannan EK:n määräämään palkka-ankkuriin.

Nämä neuvottelut katkesivat perjantaina, 27.11.2009. Rahoitusala on ollut sopimuksettomassa tilassa lokakuun 2009 alusta lähtien.

Vuoden 2009 aikana rahoitusallalla ei ole ollut palkan korotuksia huolimatta pankkien mainioista vuosituloksista, vaan edellinen sopimuskorotus saatiin alalla lokakuussa 2008.

Mitä haluttiin ja mitä työnantaja tarjosi

Ammattiliitto Suoran palkan korotusvaatimukset olivat mallittiset huomioiden pankkien hyvät tulokset jotka ovat seurausta myös pankkien edellisen laman jälkeen suorittamistatoimialaratationalisoinneista, joihin maksuomiehiksi joutuivat pankkien kriisin vuoksi pankkitoimihenkilöt: Alalta poistui joka toinen työpaikka konttoriverkoston karsiuduttua puoleen.

Pankkien vuoden 2008 yhteenlaskettu liikevoitto oli 2 484 miljoonaa euroa ja niiden hen-

kilöstökulut samana vuonna olivat 1 271 miljoonaa euroa. Yhtä prosenttia suuremmat palkkakulut olisivat pienentäneet pankkien liikevoiton 2 471 miljoonaan euroon.

Ammattiliitto Suora vaati tällä perusteella vuosille 2009 ja 2010 kummallekin 3,5 % palkankorotusta.

Vuonna 2009 2,1 % olisi ollut yleiskorotuksen suuruus ja 1,4 % palkkakeskusteluerää ja vuonna 2010 yleiskorotus olisi ollut 1,75 % ja palkkakeskusteluerää samoin 1,75 %.

Työnantajan lukkiutunut ja lopullinen tarjous palkankorotukseksi merkitsi heidän jo aiemmin tarjoamaa ääriä vaihtoehtoa 0,5 % yleiskorotusta 1.12.2009 alkaen ja 0,5 % palkkakeskusteluerää 1.6.2010. Jälkimmäinen ökorotus ei koske jokaista, kuten termistä ö palkkakeskusteluerää voidaan päätellä.

Työnantajan asennelukko

Pankit tekivät hyvää tulosta, joten siihen verrattuna työnantajan tarjous merkitsi rahoitusalan toimihenkilöiden työn ja ammattitaidon selkeää aliarvioimista.

Työnantajan asenteesta neuvotteluja kohtaan antaa oman kuvansa perjantaina, 30.10.2009 Helsingin Sanomissa ollut, liki sellaisenaan siteeraamani uutispätkä:

ö Helsingin Sanomat kertoo, että Finanssialan Keskusliiton pankkijohtokunta on varautunut pankkilakkoon, jossa

syö kaadettaisiin työntekijöiden niskoille. Lehden siteeraaman FK:n suunnitelman mukaan keskusliitto julistaisi ensi kädessä työsulun, jos nyt käynnissä olevat rahoitusalan työehtosopimusneuvottelut katkeavat. Työnantajat ölettavat ammattiliittojen vastaavan sulkuun lakolla, joka sulkisi pankkien konttoreita.

- Tällöin voidaan asiakkaalle kertoa, että heidän palvelunsa estyminen johtuu lakosta, ei työnantajan työsulusta, lehden siteeraama pankkijohtokunnan kokouksen asialista kertoo.ö

Samanpäiväisessä Helsingin Sanomissa mainittiin myös toimihenkilöiden näkemys siitä työnantajan menettelytavasta:

öPankkien työntekijöitä edustavat ammattiliitto Suora ja neuvottelijajärjestö YTN pitävät ötyönantajaliiton käynnistämää työsulukupelottelua vastuutoman. Järjestöt toivovat, että pankkien työntekijät saisivat keskittyä rauhassa vaatimaan työöhnsä. öMolemmilla osapuolilla, sekä työnantajaliitolla että ammattiliitolla on vastuu neuvottelujen edistymisestä, työntekijäliitot muistuttavat tiedotteessaan. ö

Neuvottelut siis katkesivat.

Työtaistelutoimenpiteet alkavat

Ennen kuin valtakunnansovittelija sai toimeksiannon,

pankkialan ammattiliitto Suora antoi työtaisteluvaroituksen 29.11.2009 valtakunnansovittelijalle ja määräsi ylityökiellon alkamaan alalle. Tämä tarkoittaa rahoitusallalla sitä, että

Äsäänönnöllistä työaika noudatetaan, työaika ei porrasteta tai järjestellä muulla tavalla ylityökiellon johdosta. Älyitöitä ei tehdä Änoudatetaan normaalia, aikaisemmin sovittua työaikajärjestelmää ja työaika Ävuorotyöntekijät tekevät vain säännönmukaiset vuoronsa Äosa-aikaiset noudattavat etukäteen tehtyä työtuntijärjestystä, lisätyötä ei tehdä Älyityökielto on ehdoton ja koskee kaikkia työajan ulkopuolisia tilaisuuksia, myös koulutustilaisuuksia ja työnantajan järjestämiä virkistystilaisuuksia. Äomalla ajalla työasioissa ei matkusteta

Valtakunnansovittelijan sovintoesitys

Valtakunnansovittelija jätti sovintoehdotuksen järjestöjen hyväksyttäväksi keskiviikkona, 9.12.2009.

Sovintoehdotus sisälsi 0,69 % yleiskorotuksen joulukuun 2009 alusta ja prosentin suuruisen palkkakeskusteluerän kesäkuussa 2010.

Ammattiliitto Suora, Ylempien toimihenkilöiden neuvottelu-

kunta YTN ja RahoitusLeijonat eivät hyväksyneet esitystä, joten kolmipäiväinen pankkilakko alkaa maanantaina 14.12.2009.

Lopuksi

Suoran puheenjohtaja **Tarja Lankila** totesi Suoran hylkäämästä valtakunnansovittelija **Esa Longan** sovintoesityksestä, että rahoitusala halusi käydä normaalit, alakohtaiset työehtosopimusneuvottelut alan omien tarpeiden ja palkanmaksuvaran mukaan, jotta pankkien hyvista tuloksista saataisiin myös tulokset käytännössä tehneille työntekijöille kuuluva oikeudenmukainen ja kannustava palkan korotus.

Oma näkemyseni on, että käydyin neuvottelun kulku ja menettelytavat paljastavat työnantajan todellisen syn irottautua TUPO:sta ja vaatimuksista alokohtaisiin tai yrityskohtaisiin sopimuksiin. Näin tehtävät sopimukset eivät ainakaan paranna työntekijän asemaa.

Onkin ollut palsamia haavoille saada kuulla maamme hallituksen uudesta halukkuudesta TUPO:n kaltaiseen yleissopimukseen, sehän lienee vapaasti tulkittuna epäluottamuslause Etelärannan suuntaan.

Juhani Valo

Edustuksellista demokratiaa, teknokratiaa ja diktatuuria

Suomessa sanotaan olevan edustuksellinen demokratia. Kansa äänestää joka neljäs vuosi edustajansa parlamenttiin. Edustajat edustavat ja käyttävät sitten neljä vuotta kansalta saamaansa valtuutusta i ja valtaa. Samoin kunnan valtuustoihin valitaan vaaleilla kuntalaisten puolesta valtaa käyttävät. Vaaleja pidetään myös järjestöissä, puolueissa ja ammattiliitoissa. Ehdokkaat käyttävät vaaleissa mainostamiseen suuria summia rahaa. Mitä rikkaampi ehdokas, sitä suurempia ovat summat. Summat ovat suuria jos ehdokkaan edustamalla puolueella on paljon rahaa. Suuriksi vaalibudjetit kasvavat silloinkin kun rahamiehet ryhtyvät ehdokkaita rahottamaan. Tästä seuraa, että meillä on parhaat kansanedustajat, ministerit ja kunnanvaltuutetut mitä rahalla saa.

Miten nämä suurella rahalla vaaleissa valitut sinet valtaa käyttävät? i Päätöksenteko on Suomessa annettu virkamiehille, jotka tuovat vaaleilla valituille asiat valmiina ja vaihtoehtoina on ota tai jätä.

Eduskunta päättää nykyään yhä enenevässä määrin EU:n virkamiesten päistä tullutta ainoaa oikeaa vaihtoehtoa.

Suomalaiset pikku nilkit myöntelevät kapitalististen tasavaltojen euroopan neuvostoliiton isopalkkaisten kansoista vieraantuneiden salkkumiesten i ja naisten tahtoa.

Kunnissa on sama kaiku askelten. Byrokraatit valmistelevalta asioita ja valtuutetut saavat tietää niistä vasta kun ne tuodaan valtuustokäsittelyyn, eivätkä saa niihin mitään muutoksia. Kansanedustajat ja kunnanvaltuutetut eivät juuri mitään esityksiä itse tee. Heidän aikansa kuluu niiden valtavien paperikasojen lukemiseen joita palkolliset suoltavat. Joskus syntyy näyttäviä riitoja tästä tai tuosta asiasta. Kunnissa öriidelläänö siitä, leikataanko päivähoidosta vai vanhustenhoidosta ja lopulta päädytään leikkaamaan molemmista. i niin suuren summan kuin öasian-tuntijatö olivat alun perin päättäneet. Eduskunnassa kiivastellaan lautatapuoleista ja muista hyvin tärkeistä jutuista.

AY i liike on ajautunut samaan jamaan. Toimitsijat tekevät käytännössä kaikki päätökset. Ne tuodaan liittojen hallintoon muka päätettäväksi. Todellisuudessa jäsenten valitsevat edustajat ovat pellen asemassa. Ei heillä mitään valtaa ole. Liitoissa tehdään sellaisia

päätöksiä kuin porvarit SDP:n välityksellä niiden haluavat teke-

Sama virkamiesten ja asiantuntijoiden valta näyttää ulottaneen lonkeronsa läpi koko yhteiskunnan. Puhutaan yhteiskunnan insinöörienistä. Minkälaisia päätöksiä nämä insinöörit sitten öpäättämämme pistävät päättämään? i Hyvinvointiyhteiskunta ollaan ajamassa alas kovalla vauhdilla ja päätökset ovat suoraan kapitalistien toivelistalta repäistyjä höyläämiseen ja leikkauslietoi-

Näyttää siltä, että todellista valtaa käyttävätkin kapitalistit virkamiesten välityksellä. Joka neljäs vuosi leikataan demokratiaa järjestämällä vaalit joiden merkityksestä voidaan kiistellä yhtä kiivaasti kuin makuasioista yleensä kiistellään. Demokratia tästä leikistä on kaukana.

Me elämme kapitalistisessa diktatuurissa, jota ylläpidetään teknokraattien avulla järjestetyssä demokratia näytelmässä. Kaikki loppuu aikaan, niin tämäkin teatteri. Uudet käsikirjoitukset ovat valmiina. Ne odottavat vain työväenluokkaa toteuttajakseen.

Terveisin Puskajussi

Harjun nuorisotolon toiminnan mahdollista lakkauttamista koskien

Harjun nuorisotolo on pitkään tehnyt ansiokasta työtä niin lähialueemme kuin sen ulkopuolellakin saapuvien nuorten hyväksi. Se ei palvele ainoastaan lähialueen nuoria, vaan mahdollistaa loistavien kulkuyhteyksiensä ansiosta myös muiden kaupunginosa nuorten osallistumista. Ainutlaatuisessa ympäristössä tarkoituksenmukaisine tiloineen ja varusteineen on toteutettu moni-ilmeistä, erityisesti musiikkiin liittyvää nuorisotyötä, jonka lopullista arvota tulee mitata aivan muuten kuin rahassa.

Harjussa on todentunut ns. matalan kynnyksen osallistuminen. A-rankin nuoren on ollut luontevaa lähteä mukaan toimintaan, löytää mielenkiintojen mukaista toimintaa ja uusia mielenkiinnon kohteita sekä rakentaa sosiaalista verkostoa. Harjun tapa kohdata nuori on vastavuoroinen, lämmin ja innostava. Harjun toimintaa on jälleen ehdotettu lakkautettavaksi. Ajatus on

jo lähtökohtaisesti erittäin arveluttava ja äärimmäistä piittaamattomuutta osoittava. Hyväksyttävää perusteita toimivan ja hedelmällisen yhteistyön lopettamiseksi on mahdoton löytää.

Mihin katosi se kuuluisa huoli nuorista? Missä on pitemmän aikavälin näkemys? Kuka ottaa vastuun lyhytnäköisistä päätöksistä? Nuorisotyö on aina myös ennaltaehkäisevää mielen-tervystävää. Joskus akuuttiakin.

Keväällä 2009 meille luotiin käsitys, että Harjussa tehdyn työn arvo oivallettiin myös päättäjien keskuudessa. Toimintaa jatkettiin. Kuten nyt huomaamme, lupaus on vain lupaus, eikä siihen siis olisi pitänyt luottaa.

Harjun nuorisotolon toiminta tulee säilyttää ennallaan.

**Laura Kiukas
Alppiharju**

PROJEKTI SUOMI - TEKNOLOGIATEOLLISUUDEN TULEVAISUUSHANKE

Yritysten ja työelämän kehittämishankkeita on varmasti yhtä monta kuin on yrityksiä ja kehittäjiä. Yksi kehityshanke, joka luottamusmiesten ja työntekijöiden on syytä ottaa vakavasti, on öprojekti Suomi i teknologiateollisuuden kehityshanke.ö i Se on syytä ottaa vakavasti, koska se nimensä mukaisesti on työnantajaliiton virallinen ohjelmajulistus ja luottamusmiehet joutuvat sen kanssa työpaikoilla painamaan, halusivat tai eivät. Tämän artikkelin tarkoituksena on pohtia hanketta työläisten näkövinkkelistä katsottuna. Työnantajan edustajien mielipidettä hankkeesta en ole tähän kysellyt. Ne eivät luullakseni työnantajaliiton linjauksista juurikaan poikkeaa. Keskivertotyöntekijän mielipidettä ja suhtautumista sen sijaan yritän kuvailla. Omaa näkemystäni asiaan en ole peiteltyt.

Työpaikoilla kyllä tiedetään mitä merkitsee se, että työehdoista sovittaisiin työpaikkakohtaisesti. Miten saisimme Ay-johdon ymmärtämään tämän?

Teknologiateollisuus ry:n neljä tavoitetta

Työnantajaliitto on esittänyt neljän kohdan listan tulevaisuuden tavoitteikseen. Näitä tavoitteita tarkastellessa ei voi välttyä siltä olettamukset, että edessämme ovat kovat ajat. **Ensimmäinen tavoite** työnantajilla on, että työehdoista sovittaisiin työpaikalla. Perusteluna teknologiateollisuus ry:n (TT) esittää, että työehdoista on sovittava siellä, missä työkin parhaiten tunnetaan. TT vaatii työpaikkakohtaisia sopimista vakiintuneeksi toimintatavaksi ja uutta ajattelua ja käytäntöjä johdolle ja henkilöstölle. Liittöjen tehtävä on edistää yhteistoimintaa ja sopimisen valmiuksia yrityksissä.

Toisena vaatimuksena on ökannustava palkkaus.ö TT vaatii, että Suomessa palkat ja kustannuskehitys sovitaan avoimen talouden ehdoihin ja että palkkojen yleiskorotuksista irrottaudutaan. Sen sijaan palkoista neuvoteltaisiin ja sovittaisiin työpaikoilla. Palkkaperusteiksi TT esittää vaativuutta, pätevyyttä ja tulosta ja että palkka maksettaisiin tehdyn työn mukaan.

Kolmantena TT:n asialistalla on järjestää työajat ötarpeen mukaan.ö Työajan tehokkaat järjestelyt ovat TT:n mielestä kilpailuetu. Nykyiset työajan joustomahdollisuudet tulisi ottaa käyttöön i ja uusiin tarvittaisiin. Työajasta ja ylityökorvauksista sopiminen pitäisi TT:n mielestä luonnollisesti siirtää työpaikoille.

Neljäntenä vaatimuksena TT:llä on työrauha. öVerkostoitu-neessa taloudessa ja yritysten tuotantoketjuissa työrauhan merkitys korostuu. Toimintatavat i ja periaatteet on uudistettava markkinoiden muutosta vastaavasti. i Sekä omat että muiden työtaistelut vaarantavat työpaikkamme. Laitto-mien työtaistelujen ennaltaehkäisyä on tehostettava ja vastuuta jaettava myös luottamusmiehille ja työntekijöille.ö

Mitä tämä kaikki tarkoittaisi työpaikoilla?

Oletetaanpa, että Metallityöväen Liitto suostuu edellä luetelluista asioista Teknologiateollisuus ry:n kanssa sopimaan. Ensimmäisenä työnantajien listalla oli työehtojen työpaikkakohtainen sopiminen. Ei ole käynyt ilmi, onko tavoitteena, että ehdot sovittaisiin pääluottamusmiehen ja työnantajan vai työntekijän ja työnantajan kesken. On kuitenkin oletettava, että TT:n pitkän tähtäyksen tavoitteena on sopia asiat työntekijän kanssa kahdestaan. Ei ole käynyt ilmi sekään, mistä kaikista työpaikalla sovittaisiin. Olettaa kuitenkin voi, että kaikista.

Mietitäänpä

Parhaassa tapauksessa pääluottamusmiehes saa työnantajalta kutsun neuvotteluihin uusien työpaikkakohtaisten työehtojen solmimiseksi. Kokemukseen perustuen väitän, että näissä neuvotteluissa tulisi esittämään työnantajan puolelta vain ja ainoastaan heikennyksiä työehtoihin. Ensimmäisenä listalla olisi kahvitaukojen i ja yleensä taukojen kielttäminen. Ja siitä onkin hyvä jatkaa siihen, että työnantajalla olisi ylipäänsä valta määrätä kaikista, mitä sen mieleen juolahtaa. Pääluottamusmiehillä yleensä on jonkinlaiset valmiudet työehdoista sopimiseen. Siitä ovat erilaiset kurssit ja työpaikan käytännön öylioipistoo pitäneet huolen. Työntekijöillä on yleensä tapana yhdessä keskustella ja päättää siitä, miten ja mistä työnantajan kanssa suostutaan sopimaan ja mitä he itse tahtovat. Päättökset annetaan työnantajan tietoon silloin, kun tarve vaatii. Esitettuihin asioihin työnantajat yleensä suhtautuvat vakavasti. Mutta entäpä jos ei enää olisikaan yleisittävää työehtosopimusta? Sitähän työpaikkakohtainen sopiminen käytännössä tarkoittaa.

Miten sitten onnistuisi yksittäisen työntekijän sopia työehdoistaan? i Voi olla, että joku saisi parannettua omia ehtojaan esimer-

kiksi hyvän ammattitaitonsa vuoksi. Suurimmalla osalla olisi kuitenkin vaikeuksia saada nykyiset ehdot säilytettävä, vaikka työ- ja suhdannetilanne olisi kuinka hyvä. Monet ovat yksinkertaisesti niin arkoja, että menevät lukkoon, jos pömo heitä puhuttelee.

On myös maahanmuuttajataus-taisia henkilöitä. Epäillä sopii, et-teivät he pysty pitämään puoliaan, jos he joutuvat työehdoista kahden kesken pomonsa kanssa sopimaan.

Voi hyvin kuvitella, minkälaiseen työntekijöiden keskinäiseen ky-räilyyn, kyttäilyyn ja kateuteen tällainen yksilöllinen työehdoista sopiminen työpaikoilla johtaisi. Onko tämä TT:n tarkoituskin, että työntekijät taistelevat keskenään, eivätkä yhtenäisinä esitä yhteisiä vaatimuksia työnantajalle?

Palkkaus kannustavaksi?

Toisena TT:n listalla oli palkko- jen työpaikkakohtainen sopiminen. Lähdetään taas siitä, että työnantaja esittää neuvottelutuksen palkka-neuvottelun. Kutsun saatuaan am-mattiosasto pitäisi kokouksen, jossa päätettäisiin, ettei mihinkään heikennyksiin suostuta i vaan päätetään esittää palkan korotuksia! Työnantaja tietenkin esittäisi neu-votteluissa heikennyksiä nykyisiin palkkaperusteisiin - ja näin syntyi-si pättitilanne. Tilanteesta seuraisi kova väantö ja veivauus.

Lopulta jonkinlainen molempia osapuolia tyydyttävä ratkaisu kuitenkin saataisiin aikaiseksi. Todennäköisesti siinä olisi myön-nytyksiä molempiin suuntiin.

Työntekijän mahdollisuudet sopia palkastaan

Ihmisiä on monenlaisia. On niitä joilla on hyvä ammattitaito, laaja kokemus, osaaminen ja ehkä juuri siitä syystä myös hyvä itsetunto. He tuntevat myös oman työmark-kina-arvonsa, tietävät sen olevan hyvällä tolalla i ja pystyvät neu-vottelemaan oman työvoimansa hinnan. Heitä on alle 10 % poru-kasta. Sitten on niitä ihmisiä, joilla näitä edellä mainittuja avuja ei ole ja kaikkia muita siltä väliltä. Jos siihen todella joudutaan, että palkat neuvotellaan öyksilöllisestiö työn-antajan ja työntekijän kesken, niin silloin kyllä ollaan suossa kaulaa myöten. Oman alani tuntien väitän, että yhdessä ja yhteistuimin työntekijät pystyvät työnantajan kans-sa palkkoista neuvottelemaan ja sopimaan, mutta jos niistä neu-vottelee kahden kesken pomonsa kanssa niin saneluksi menee i ja pömo on se joka sanelee. Sekö sitten on kannustavaa?

Työajat tarpeen mukaan

TT:n yhtenä vaatimuksena oli, että ylityökorvauksista sovittaisiin työpaikalla. Näin työpaikoilla on usein tehty. Aina siinä kaupassa ovat työntekijät voittaneet. Ylityö-prosentteja on saatu tuplattia, joskus jopa triplattia. En tiedä, onko TT:n tavoitteena, ettei övih-reässäö kirjassa tulevaisuudessa lue

muuta, kuin että asiat sovitaan työpaikalla. Jos valtakunnallisessa työehtosopimuksessa ei ole ylityö-korvauksista sovittu, on turha kuvitella että nykyiset prosentit tulisivat pidemmän päälle säily-mään. Ei ainakaan, jos niistä so-vitaan jokaisen kanssa erikseen.

Työajoista on työnantajien kans-sa väännetty aina. TT haluaisi järjestää ne ötehokkaastiö siten et-te ne olisivat ökilpailuetuö. Nykyises-sä teknologiateollisuuden työehto-sopimuksessa on ollut ns. jousto-mahdollisuus jo parikymmentä vuotta. On mahdollista paikallisesti sopia, että työaika tasoituu mää-räajan sisällä 8 tuntiin päivässä ja 40 tuntiin viikossa. Työntekijät täl-laista joustoa vastustavat, eikä sitä kovin monessa yrityksessä ole otettu käyttöön. Tarkoittaako TT:n vaatimus, että nykyiset jousto-mahdollisuudet on otettava käyt-töön sitä, että työnantajalla olisi valta sanella työajat ilman sopimis-ta? Lisäksi TT vaatii uusia työaika-joustoja. Mitä ne olisivat? Sitä, että työntekijä sopii öyksilöllisestiö omat työaikansa pomon kanssa, ei enempää eikä vähempää. i Hyvästi kahdeksan tunnin työaikalaki!

Toimintavarmuus edellyttää työrauhaa

Lakko-oikeus on työläisille ollut keskeinen väline uusien etujen saavuttamiseksi ja vanhojen puolustamiseksi. Työnantajat puolestaan lakko-oikeutta mielellään rajoittaisivat, se haittaa heidän mie-lestään liiaksi vapaata kilpailua. Työnantajien tuskaa on kuultu, eikä lakko-oikeutta ole työehtosopi-musten voimassa ollessa. Tämä on johtanut siihen, että lähes kaikki lakot ovat laittomia!

Näin siitä huolimatta, että lakot pääsääntöisesti syntyvät, kun työnantaja rikkoo sopimusta tai lakia. TT haluaisi ötehostaaö laito-mien työtaistelujen ennaltaehkäisyä ja jakaa vastuuta myös luottamus-miehille ja työntekijöille.ö Tarkoit-taako tämä TT:n linjaus sitä, että työehdoista, palkoista ja työajoista sovittaisiin työpaikalla, mutta työ-rauhasta liittotasolla? Tarkoittaako lakkojen ennaltaehkäisyä sitä, että niistä tuomittavien sakkojen määrä kymmenkertaitettaisiin ja niihin osallistuneiden luottamusmiesten ja työntekijöiden olisi korvattava lakon vuoksi menettety tuotanto? - Jos tämä toteutuu, niin oppoamme lopullisesti suohon.

Yksi asia tässä hankkeessa kiin-nittää huomiota: TT:n mielestä paikallinen sopiminen todella tar-koittaa työpaikkakohtaisia, ei kon-serni tai yritysokohtaisia. Saman yrityksen eri yksiköissä voisi siis olla monenlaisia sopimuksia ja käytäntöjä samassa maassa tai samassa pitäjässä!

Missä tällä hetkellä mennään?

Mihin asti TT on näissä tavoit-teissaan sitten päässyt? Vastaus löytyy teknologiateollisuuden työ-ehtosopimuksesta, ns vihreästä

kirjasta. Sitä lukiessa selvää, että projekti Suomi on edennyt pitkälle. TT on saanut Metallityöväenliiton kanssa käydyissä neuvotteluissa asiat liikahtamaan haluamaansa suuntaan kaikissa neljässä sen vaatimassa asiassa. Metallin sosia-liidemokraattinen johto ei ole mil-lään tavalla yrittänyt estää tätä työläisille vaarallista kehitystä. Sadan vuoden takaiseen aikaan johtavasta ökehityshankkeestaö ei ole liiton johdon kuultu hiiskuvan sanaakaan!

Mitä on tämän kaiken takana?

Suomen teknologiateollisuus työllistää suoraan 266 000 ihmistä ja välillisesti lisäksi yhteensä lähes 700 000, joka on neljäsosa Suomen työvoimasta. Koko toimialan työ-teenlaskettu liikevaihto on 78 mil-jardia euroa. Teknologiateollisuuden osuus Suomen viennistä 60 % ja investoinneista 75%. Alan Suo-messa tuotetusta tuotannosta 70 % menee vientiin.

(tiedot: www.teknologiateollisuus.fi/Projekti Suomi -kes-kustelu aineisto)

Näiden lukujen valossa näyt-tää siltä, että suomalaiset yritykset ovat hyvin kansainvälisiä. Hinta-kilpailu kansainvälisillä mark-kinoilla on kova ja yhä kovemmaksi käy. Maailman talouden kasvun painopiste on siirtynyt pois pe-rinteisistä teollisuusmaista. Brut-tokansantuotteen arvioidaan kulu-vana vuonna kasvavan Kiinassa ja Intiassa, sekä Lähi-idässä ja Afri-kassa. Kaikkialla muualla se pie-nenee. Suomalainenkin teknolo-giateollisuus on siirtänyt tuotan-toaan muualle, halvemman työ-voiman toivossa ja työllistää ulko-maisissa tytäryrityksissään jo enemmän väkeä kuin kotimaassa. Henkilöstön määrä ulkomaisissa tytäryrityksissä ylitti kotimaisen määrän v. 2007.

Mutta mitä on TT:n neljän ta-voitteen takana? Onko siellä mitään muuta kuin se, että globaalissa ta-loudessa käydään raakaa hinta-kilpailua i ja kilpailua käydään myös palkkakustannuksissa? Onko niin, että kun kilpailu pakottaa yritykset pudottamaan tuotteiden hintoja lähemmäs tuotantokus-tannuksia, syntyy väistämättä paineita myös palkkojen pudotta-miseen ja muiden työehtojen hei-kentämiseen?

Lähteet: www.teknologiateollisuus.fi/ työmarkkinat Projekti Suomi i teknologiateollisuuden tulevaisuushanke.

Teknologiateollisuuden työehto-sopimus 2009i 2011.

Markku Nieminen

Esitys ja aloite yhteiskunnalliseen keskusteluun sekä toimintaa varten uuden suunnan puolesta kansalaistemme hyväksi

Vaadimme miljardia työttömien palkkaamiseen

Kansalaisjärjestöt muistuttavat hallitusta jatkuvasti siitä, että kasvavalle työttömyyden hoitoon tulee ohjata varoja

Hallituksen tulee osoittaa miljardi euroa 100 000 työttömän palkkaamiseen

Anuorten työttömyyden alentamiseksi ja työttömyyden nousun katkaisemiseksi
Äpitkääikaistyöttömyyden uudelleen nousun estämiseksi

Älritsanomisten estämiseksi

100 000 työttömän työllistämisen on hätätoimenpide, jolla estetään työttömyyden kasvu ja käännetään se laskuun. Se on ensimmäinen askel tavoitteena huonevan kehityksen katkaisua ja kehityksen kääntämisen kohden täystyöllisyyttä. Työttömyyden on jo useina kuukausina ollut ryhmälomautukset mukaan lukien yli 300 000 työtöntä. 50 000 työttömyyseläkäläistä ja nykyiset toimet mukaan lukien luku oli lähes 450 000. Perheen jäsenet mukaan lukien työttömyys kohdistuu miljoonaa suomalaisen ja epävarmuus ja huoli tulevaisuudesta on joka päiväistä suurimmalla osalla työssäkäyviä, yrittäjiä ja nuoria. Vuonna 2010 työttömyys on nousemassa koko vuodeksi pitkälti yli 300 000. Suuri vaara on, että massatyöttömyys jättää taas kerran pahat jäljet pitkäksi aikaa.

Syntynyt tilanne on pitkäaikaisen kehityksen ja monien virheiden seurauksena. Tässä tilanteessa on tehtävä välttämättömät välittömät toimet tilanteen pahenemisen estämiseksi sekä tehtävä johtopäätökset talous- ja yhteiskuntapolitiikan kurssin muuttamiseksi, jotta vaurioilta ja uusilta virheiltiltä vällyttäisiin.

Välittömät toimet työttömyyden alentamiseksi

Valtion tulee varata viivyttelemättä miljardi euroa maksaakseen osutensa työllistämistä, jolloin työnantajan tulee maksaa oma osutensa. Tämän aikaansaamiseksi toimenpiteille vaadimme hätätilatoimenpiteitä:

Ämiljardista eurosta puolet tulee ohjata kuntien vanhus- ja terveyspalveluihin kuntatalouden tukemiseksi tällä tavoin.

Älisämäärärahoista tulee ohjata riittävä määrä siihen, että kaikille yli puoli vuotta työttömänä olleille ja nuorille neljän kuukauden työttömyyden jälkeen järjestetään

työtä käyttäen siihen suoraa palkkaamista sekä palkkatukea. Koulutusta tulee käyttää vaihtoehtona työttömyydelle silloin kun se on mielekästä koulutettavan kannalta.

ÄKolmannelle sektorille suunnitellut omavastuut ehtona työllisyystukien saamiselle pitää hylätä. Päinvastoin mm. työttömien yhdistyksille tulee maksaa korotettua työllisyystukea, etteivät arvokasta työtä tekevät yhdistykset joutuisi vaikeuksiin.

ÄTyöharjoittelussa työnantajille koituu hyötyä harjoittelussa olevien työstä enemmän kuin harjoittelun järjestäminen vaatii resurssointia. On aikaansaattava käytäntö, että työnantaja maksavat tästä lisähyödyistä työntekijöille sen päälle, mitä harjoittelussa olevat saavat työmarkkinatukea tai muuta korvausta. Osa korvauksesta voidaan periä työnantajamaksuna, jolla voidaan anomuksesta myöntää tukea harjoittelun järjestämisestä niille yrityksille, joiden taloudellinen tilanne muuten estää harjoittelijoiden ottamisen. Maksusta vapautetaan työnantajat, jotka itse maksavat harjoittelussa oleville korvausta.

ÄKuntien tulee työllistää kaksi vuotta yhtäjaksoisesti työmarkkinatuella olleet tai huolehtia, että he työllistyvät muulla tavoin. Kuntien tulee tässä ottaa huomioon säästöt, joita ne saavat valtion perimistä työttömyyskassasta ja kunnille työttömyydestä tulevista menoista sekä hyödyt työllisyysuista.

ÄIrtisanomiset ilman erillistä lupaa tulee kieltää toistaiseksi. Erillinen lupa voidaan myöntää, jos yritystä uhkaa konkurssi. Irtisanotuille tulee tällöinkin järjestää työtä. Vaikeuksiin ajautuneita pienyrittäjiä tulee tukea. Yritysten tulee korvata irtisanomiset työaikaajärjestelyillä pitkäaikaisten lomautusten sijasta, jos niillä on taloudellisia ongelmia. Työajan lyhentämistä tulee tukea korvaamalla ansionmenetykskorvausta valtion varoista ja lyhennykset tulee sopia työntekijöiden järjestöjen kanssa. Soviteltua työttömyyspäivärahaa ei saa lakkauttaa edes tilapäisesti, vaan lyhennyskorvaukset on katettava muulla tavoin.

ÄYritykset tulee pelastaa konkurssilla rahoitusjärjestelyin.

ÄKaikki ulosotot kielletään toistaiseksi ja riidanalaiset vel-

komiset tulee ottaa uudelleen käsiteltynä velkomuksen kohteen hakemuksesta. Käsiteltynä ajaksi velkomukset keskeytetään. Velkomusterusteet tulee muuttaa siten, että pankkeja ei enää suosita niin kuin nykyisin. Yksityiset perintäyhtiöt ja luottotietoyhtiöt tulee asettaa vastuullisiksi toimiensa vahinkoseurauksista.

ÄTyöttömyysturva tulee maksaa ilman viivytyksiä ja viivästyksen työttömyysturvan maksatuksessa tulee hyvitää työttömille lisätyöttömyysturvana. Työmarkkinatuki tulee nostaa 800 euroon kuukaudessa ensimmäisenä askeleena perusturvan parantamiseksi.

ÄSe merkitsee 200 euron korotusta kuukaudessa. Vastaava korotus tulee saada pieniin eläkkeisiin ja opintotukiin.

ÄOpiskelijoiden asemaa kohtavana toimena opintotuet tulee nostaa samalla tasolla kuin työttömyysturvan työmarkkinatuki ja pieniin eläkkeisiin tulee maksaa erityiskorotus.

Työllisyystoimien ja perusturvan rahoittaminen

Parempi työllisyys lisää yhteiskunnan verotuloja ja tuo säästöjä työttömyydestä yhteiskunnalle aiheutuviin kustannuksiin. Siten toimenpiteitä ei ole tarpeen rahoittaa kokonaisuudessaan erillisellä rahoituksella.

Siltä osin kuin erillistä rahoitusta tarvitaan, talouslaman aikana on perusteltua käyttää velkarahaa. Lisärahoitusta saadaan seuraavasti:

ÄVähennetään armeijan kalustohankintoja

ÄPalautetaan varallisuusvero suuriin omaisuuksiin

ÄNostetaan yhtiö- ja pääomaveroprosentti ensi vaiheessa 30 %:iin. Palautetaan palkka- ja pääomatulojen yhteisverotus ja saatetaan pääomatulojen verotus tällä tavoin progressiivisen verotuksen piiriin. Poistetaan verovapaus osalta osinkoja.

ÄPalautetaan perintövero suuriin perintöihin.

ÄTyönantajan kansaneläkevaakuksmaksan poistaminen on peruttava.

Toimet ensivaiheen hätätoimien jatkoksi

Suomessa tulee toteuttaa laajamittainen tulonjaon uudistus, jolla turvataan yhteiskunnallinen tasavaroisuus. Uudistus tulee kytkeä täystyöllisyyden toteuttamiseen. Täystyöllisyys on keskeinen osa kaikkien kansalaisryhmien toimeentulon turvaamista ja samalla keino turvata yhteiskunnallisten palveluiden ja sosiaaliturvan rahoitus.

Tulojen uudelleenjaon toteuttamisessa on kelvoton tie pienituloisiin ankarimmin kohdistuvien välttämättömyyshyödykkeiden kulutusverojen nostaminen. Siten yleisen arvonlisäverotuksen nostaminen mahdollisesti jopa 25 %:iin on torjuttava keinona rahoitustarpeiden kattamiseen. Verouudistus on toteutettava siten, että verotuksella tasoitetaan tuloeroja ja leikataan ylisuuria tuloja ja vähennetään ympäristön kannalta haitallista toimintaa.

Pienten eläkkeiden, sairauspäivärahojen, opintotukien ja vanhempain rahojen sekä muiden tällaisten etuuksien tasokorotuksia tulee jatkaa niin, että kaikille kansalaisille turvataan riittävä ihmisarvoisen elämän edellyttämä toimeentulo ja tasavertainen osuus hyvinvoinnista. Tavoitteena tulee olla, että minimietuudet saadaan köyhyysrajan yläpuolelle, joka vastaa nykyisellään suunnilleen 1100 euroa kuukaudessa. Tätä varten on suunniteltava toimet, jotka tekevät tämän mahdolliseksi.

Sosiaali- ja terveydenhuollon peruspalvelut sekä koulutus tulee järjestää sekä tuottaa yhteiskunnan toimesta huolehtien tällä tavoin, että palvelut järjestetään tasavaroisesti kaikkien saataville.

Liikenteessä rautateiden ja muun joukkoliikenteen asemaa tulee merkittävästi parantaa. Energialoudessa tulee huolehtia, että kaikissa osissa maata on energiaa saatavissa vastaavilla ehdoilla. Suomessa tarvitaan yhteiskunnan omistama energialaitos, jotta edullinen ja vähäsaasteinen energiantuotanto voidaan turvata.

Keskeistä on turvata työtätekevien yrittäjien ja viljelijäväestön elinkeino ja tulo työstään. Koko maan pitäminen asuttuna on tänä päivänä yhtä ajankohtainen vaatimus kuin aiemminkin ja siihen tarjoutuu uusia mahdollisuuksia, kun hyödynnetään elinkeinotoiminnan kehittämisen ja liikenteelliset ja tietoliikenteen tuomat mahdollisuudet.

Vaalirahoitus ja demokratian palauttaminen

Vaalirahakohu on paljastanut tähän mennessä vasta jäävuoren huipun järjestelmästä, jossa ostetaan poliittista valtaa ja estetään todellista muutosta. Useat asiat ovat jääneet kohinassa vaille huomiota.

Eduskuntapuolueet ovat ottaneet käyttöönsä käytännön, jossa ne jakavat puoluetuet ja lehdistötuet keskenään jättäen eduskunnan ulkopuoliset puolueet osattomiksi, vaikka vaaleissa kaikkien eh-

dokkaiden pitäisi olla tasavertaisessa asemassa.

Samoin eduskuntapuolueet ovat ottaneet käyttöön käytännön, että Yleisradion hallintoneuvoston kautta huolehtivat, että vaalien edellä suurissa vaalikeskusteluissa on vain eduskuntapuolueiden edustajia. Lisäksi muita keskusteluita on entistä vähemmän tai ei lainkaan. Vaalisyrjintä on ollut tavallista muilla kanavilla, vaikka ne hyödyntävät yhteiskunnan omistamaa televisiota ja radiota ja lisäksi YLE itse syyllistyy syrjintään.

Merkittävä osa koko yhteiskunnan läpäisevää korruptiojärjestelmää liittyy taloudellisiin kytkentöihin ja nimityksiin vaalirahoituksen ja eduskuntapuolueiden soveltamaan diskriminoinnin ohella. Siten Suomi ei ole korruptiosta vapaa maa, vaikkei suoranaista lahjontaa juuri olisiakaan. Silti peitetämpiä lahjontaa rinnasteista toimintaa tapahtuu. Päätöksenteossa ei astuta vääriin varpaille etteivät esimerkiksi työpaikkamahdollisuudet pankeissa menisi. Ylihinnot, vedätykset, gryndereiden ja pankkien sopimukset ja niitä tukevien saatavat hyödyt ovat osa järjestelmää. Siten vääriä toimintaa on monilla tasoilla ja se johtaa laita ja oikeuden syrjäyttävään vallankäyttöön, joka hyödyttää harvoja.

Suomessa tarvitaan suurta demokraatiaremonttia, jossa kaikenlainen korruptio ja korruption omaisiin kytköksiin viittaava karstiaan pois ja yhteiskunnasta tehdään avoin ja aito kansanvalta.

Pankkien vallan rajoittaminen Suomen palauttaminen oikeusvaltioksi

Pankkien kaikkialle ulottuva valta ja lonkerot ovat nousseet kansanvaltamme ja oikeusvaltion suurimmaksi uhkatekijäksi. 1990-luvulla pankit saivat jättimäiset tuet, joita ei palautettu. Globaalia finanssikriisiä on nyt hoidettu suorittamalla pankkeille maailmanhistorian suurimmat tuet ja valtiot ovat velkaantuneet. Velat katetaan veronkorotuksin ja kansalaisille tarpeellisten menojen leikkauksin sekä kiihdyttämällä inflaatiota ja nostamalla korkoja talouslaman jälkeen tai jopa aikana. Pankkien valta ollaan pönkitämässä.

Pankkien toiminta yli rajojen tekee vaikeaksi puuttua niiden toimintaan kansallisissa puitteissa. Suomessa ongelmia kärsijästä se, että keskeinen osa rahajärjestelmästä luovutettiin 1990-luvun kriisin tuloksena ulkomaisille pankkeille. Sen lisäksi kotimaissa omistuksessa olevissa pankeissa ilmenee väärä menettelytapa. Siten koko finanssijärjestelmä on syvästi sairas ja saastunut ja tarvitsee puhdistamista. Vaara on siinä, että edes suurten maiden johtohenkilöt ja 90 % maailman tuotannosta edustavat G20-valtiot eivät tähän kykene tai eivät ole halukkaita tarvittaviin toimiin.

Suomessa erityisen huolestuttavaa on, että keskeisellä finans-

sirymälle, Nordealle ja Sammolle on annettu ylisuuri valta ja lisäksi Sammon valta ulottuu henkilösuhteiden kautta Suomen valtion yhtiöitä ja omistuksia hoitavaan Solidiumiin. Meneillään on finanssivallankaappaus, jonka avulla keskeinen osa Suomen yrityksiä tulee riippuvaksi yhdestä finanssirahmasta ja sen hallintaan ja sitä ohjaillaan suuressa määrin ulkomailta. Samalla toisen keskeisen finanssirahman Pohjola Pankki on jo pitkälti irtautunut osuustoiminnan hallinnasta ja on vaara, että sidos osuustoimintaan katkaistaan lopullisesti. Maan poliittinen johto ei tässä tilanteessa ole kykenevä turvaamaan kansamme etuja. Maailmanmittaisesti tapahtuu samantyyppistä kehitystä. Finanssipääomasta on tullut pullosta päästetty hirviö, joka on saatava takaisin paikalleen. Se on kansalaisten ja terveen elinkeinotoiminnan sekä yhteiskunnan toimintojen kannalta välttämätöntä.

Suomi ei ole nykyisellään oikeusvaltio kun tuomioistuin laitos ja yhteiskunnan laitokset ovat lähimallään pankkien edessä ja pankkien lonkerot ja lobbausjärjestelmät ulottuvat kaikkialle. Pankkien vallasta on tullut uhka demokratialle ja kansalaisoikeuksille. Pankkien etujen mukaisia tuomioita antaneilla tuomareille tulee antaa vähintään huomautukset tai jos he ovat osoittaneet erityistä piittaamattomuutta tuomioita jakaessaan, rangaistukset. Yksityisten perintätoimistojen velkomusten lainmukaisuus tulee asettaa erityistutkintaan.

Suomeen tulee perustaa yhteiskunnan omistama pankki, jossa kansalaisten varat ovat turvassa. Osoittamalla sille nyt yksityisille pankeille osoitettavat miljardit saadaan perusrahoitus.

Uusi suunta

Korkea työllisyys on keskeinen tasa-arvoisen tulojaon kannalta ja turvaa sen, että hyvinvointimenot kyetään rahoittamaan. Kansan-

taloudellemme tarjoaa myönteisiä kehitysnäköaloja hyvin taloudelliset ja ulkopoliittiset suhteiden rakentaminen lähinaapurimme kanssa. Se edellyttää, että maamme pysyy erossa sotilaalliseen vastakainasetteluun perustuvasta NATO:sta. Maamme itsenäisyys on tärkeä hyvän kehityksen kulmakivi ja se edellyttää, että kansanvalitsemalta eduskunnalta ei luovuteta valtaa EU:lle sen perustuslailla, vaan kansainvälisyyden tulee nojata kansojen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen ja tälle perustalle rakennettuun yhteistyöhön.

200 vuoden jälkeen i parempi tulevaisuus mahdolliseksi

Ensimmäiset aloitteet Suomen itsenäisyydestä ja kansamme itsemääräämisoikeuden palauttamisesta vuosisataisen alistuksen jälkeen nostettiin yli 200 vuotta sitten 1780-luvulla. 200 vuotta sitten Suomi saavutti autonomian, jonka tuloksena meille perustettiin keskeiset kansalliset instituutiot. Tällä ja taloudellisella vahvistamisella luotiin perusta itsenäisyydelle vuonna 1917.

Tarvittiin työväenliike hyvinvoinnin aikaansaamiseksi koko kansalle

Nyt tehtävämmä on turvata hyvinvointi ja oikeudenmukaisuus sekä itsemääräämisoikeutemme 2000-luvulla ja samalla huolehtia ympäristöstä, että ihmisten toiminta on taloudellisesti, kulttuurisesti, sosiaalisesti ja ekologisesti kestävä ja huolehdimme myös tulevien sukupolvien elinmahdollisuuksista. Tavoitteemme on, että sodat saadaan maailmasta lopullisesti ja pysyvästi poistettua ja se poistaa myös aseistautumisen tarpeen ja kilpavarustelun.

Työväenliike on tässä edelleen ratkaiseva muutosvoima. Samalla muutoksen ja uuden suunnan puolesta on tarpeen koota kaikki kansanvaltaa puolustavat ihmiset ja yhteiskunnan toimijat.

ñTärkeintä on nyt demokraattisen liikkeen kehittäminen

Kalevi on vakaasti sitä mieltä, että tämä toiminta työväenliikkeessä vaatii kalastuksen tavoin kärsivällisyyttä. Joskus saaliit ovat pienempiä ja joskus käy parempi "kalaonni".

Kunnallisverotus on muutettava progressiiviseksi, pääomaverotusta on kiristettävä, Kelan tuki yksityiselle terveydenhuollolle on lakkautettava ja eläkevakuutukset on saatava yhteiskunnan hallintaan.

Kommunistien Liiton puheenjohtajalla Kalevi Wahrmanilla on esittänyt monia ensikäden toimenpiteitä hyvinvointivaltion alustajien estämiseksi. Porvoonilainen Wahrman pitää tärkeänä Vanhasen-Kataisen porvarihallituksen julkisiin palveluihin kohdistamia leikkauksia ja heikennyksiä. Hyvinvointivaltiota on tuki ajettu alas jo pitkään, mutta hallitus käyttää nyt lamaa hyväkseen edistääkseen palveluiden yksityistämistä eli niiden huonontamista. Tämä on tärkeää ja vaikuttaa jokaiseen tavalliseen kansalaiseen, Wahrman pamauttaa.

Suomen pysyttävä erossa imperialistien sodista

Laman ohella loppuvuoden toinen kuuma peruna on ollut Suomen osallistuminen Afganistanin sotaan. Suomen hallituksen suunnitelmat lähettää lisäjoukkoja Afganistaniin vartiomaan suurvaltojen intressejä saavat Wahrmanilta jyrkän tuomion ja hän vaatiikin suomalaisten joukkojen välitöntä vetämistä alueelta: - Suomen sitoutumiset imperialistien sotatoimiin ovat askeleita lähemmäs Nato-jäsenyyttä. Kommunistien Liitto on jatkuvasti vaatinut Suomen pysymistä Naton ulkopuolella ja poissa sen sotilasoperaatioista. Suomen on harjoitettava aktiivista rauhanpolitiikkaa ja säilytettävä riippumattomuutensa, hän summaa.

Pikkumuskova kasvatti työväenliikkeeseen

Kalevi Wahrmanin yhteiskunnallisia näkemyksiä pohjustaa pitkäaikainen mukanaolo suomalaisessa työväenliikkeessä. Porvoon Tolkkisten äppikumoskossa kasvaneena vahva vasemistolainen arvomaailma tuli hänelle kuin luonnostaan. 17-vuotiaana telesehtäjäksi valmistuneena hän on elämänsä aikana nähnyt läheltä tekniikan kehityksen ja sen

mukanaan tuomat yhteiskunnallisetkin haasteet. Oikeistopoliitikoiden ja demareiden tukemana myöhemmin hävitetty yhteiskunnan omistama tietoliikenneorganisaatio yksityistämällä oli viime vuosisadan pahimpia toimenpiteitä, jossa tarveltiin voittoa tavoittelematon yhteiskunnallinen palvelu, Wahrman näpötyä.

1960-70 i lukujen taitteesta eteenpäin Wahrman on toiminut niin Porvoon Sosialistisissa Nuorissa, puolueosastossa, piirijärjestössä, kansalaisliikkeissä, ammattiosastoissa kuin kunnallispolitiikassakin. - Nämä vuodet ovat olleet todellinen nyliopisto ja monipuoliset luottamustoimet ovat mahdollistaneet asioiden tarkastelun merkittävilä yhteiskunnallisilta näköalapaikoilta, Wahrman tuumaa. Pitkä pesti kihlakunnan lautamiehenä ja toimi rikossovitellijana on avartanut vuonna 1985 herastuomarin arvon saaneen Wahrmanin näkemystä ihmisten arkipäivän ongelmien koko kirjosta ja yhteiskunnan epäkohdista.

Tammikuussa 60 vuotta täyttävä Wahrman katsoo oppineensa elämänsä aikana, ettei kaikkea voi eikä ehdi oppia. - Siksi onkin tärkeää olla mukana kollektiivisissä joihin tietoa ja osaamista kerääntyy laajemmin.

Yhteistyöllä eteenpäin

Kommunistien Liiton perustamisesta eli vuodesta 2002 järjestöä johtanut Wahrman kertoo viimeisten vuosien olleen kiireistä aikaa. Kommunistien- ja työväenliike on tänään hajallaan, vaikka maassa harjoitettu politiikka melkein huutaa työväenliikkeen yhteistyötä päivänpolttavissa kysymyksissä. Kommunistien Liitto oli vuonna 2006 mukana muodostamassa Suomen Työväenpuoluetta ja näkee sen pääfoorumikseen omienkin tavoitteidensa edistämiseksi. Wahrmanin mukaan tärkeintä on nyt demokraattisen liikkeen kehittäminen, joka korostuu nimenomaan kamppailussa työn ja toimeentulon puolesta. - yksi akuutti kysymys on vaalilain muutos, joka suorastaan pakottaa edistyskelliset voimat yhteistyöhön, hän pohtii.

Kommunistien Liiton järjestöllisesti tärkeimmäksi tehtäväksi Wahrman katsoo marxilais-leniniläisen ideologian kehittämisen ja tieteellisen analyysin tekemisen tämän päivän ja huomisen haasteita. - nykyisessä vaikeassa tilanteessa kommunistien ei tule unohtaa päätaavoitettaan sosialistisen yhteiskunnan kautta rakennettavasta, luokattomasta kommunistisesta yhteiskunnasta. Ideologinen työ ja opiskelu on nyt ensiarvoisen olennaista, sanoo Wahrman viestiksi muille kommunisteille.

Haastatteli: Antti Siika-aho

Kalevi Wahrmania hänen 60-vuotispäivänään onnittelevat seuraavat toverit ja järjestöt.

Heikki Männikkö
Paavo Heikkinen
Esko Koivisto
Juho Haavisto
Timo Nieminen
Matti Laitinen
Kai Kontturi
Raika Kontturi
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Wainö Pietikäinen
Juha Kieksi
Reijo Katajaranta
Antero Nummiranta
Esko Auervuolle
Riitta Auervuolle
Tarja Männikkö
Antti Siika-Aho
Risto Koivula
Juhani Tanski
Hannele Salava

EU:n Vastainen kansanrintama ry.
Kommunistien Hernanni-Vallilan osasto ry.
Sodan ja Fasimin Vastainen Työ ry.

Suomen Työväenpuolue STP osallistuu Tradekan vaaleihin

Edustajiston vaalit maaliskuussa 2010

Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään 5.- 25. maaliskuuta 2010. Vaalit järjestetään aikaisempien vaalien tapaan postivaalina. Äänestysaineisto postitetaan jäsenille maaliskuun alussa siten, että se on äänioikeutettujen käytössä viimeistään äänestysajan alkaessa 5. päivä maaliskuuta 2010.

Osuuskunnan vaaleissa edustajiston valitaan 110 jäsentä ja näille henkilökohtaiset varajäsenet. Vaalit järjestetään vaalipiireittäin, jotka noudattavat pääsääntöisesti eduskuntavaalien vaalipiirijakoja

Ehdolle vaaleissa voi asettua jokainen 18-vuotta täyttänyt Osuuskunnan jäsen, joka on liittynyt Osuuskunnan jäseneksi tämän vuoden lokakuun loppuun mennessä.

Äänioikeutettuja Osuuskunnan vaaleissa ovat kaikki Osuuskunnan jäsenet tammikuun lopun jäsenrekisterin mukaan.

Asiasta kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä: Kalevi Wahrman puh. 040 5523099, kalevi.wahrman@pp.inet.fi

Käymälä- ja pesuvedet erottelemalla täytät asetuksen tavoitteet

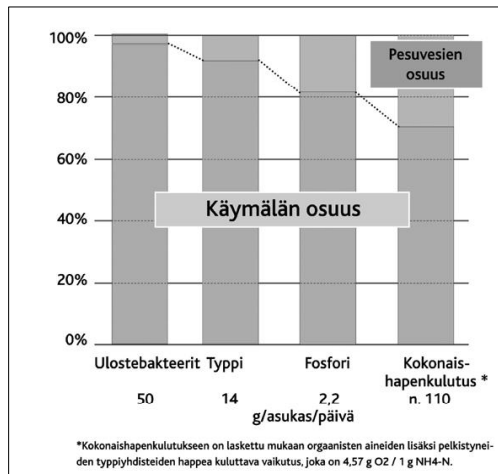
Asetuksessa on keskitytty epäolennaiseen

ØHaja-asutusalueiden jätevesiasetuksen tavoitteena on estää pinta- ja pohjavesien pilaaminen. Asetuksessa määritellään kotitalouksista muodostuvien käymälä- ja pesuvesien koostumus sekä puhdistusvaatimukset. Fosforin ja vesistöissä happea kuluttavien orgaanisten aineiden osalta vaatimukset ovat tiukat. Typen puhdistusvaatimus on vain 40 %, vaikka mm. nitraatille on talousvedessä asetettu raja-arvo. Lisäksi asetuksessa käytetty määritysmenetelmä vesistöissä happea kuluttavien aineiden osalta on väärä; analyysissä estetään pelkistyneiden typpiyhdisteiden hapenkulutus. Valtaosa näistä typpiyhdisteistä on virtsassa. Näiden yhdisteiden happea kuluttava vaikutus on lähes yhtä suurta kuin orgaanisten aineiden aiheuttama. Vesiliukoisina typpiyhdisteet kulkeutuvat herkästi vesistöihin. Asetuksessa ei esitetä ulosteperäisten bakteerien määrää eikä edellytetä niille puhdistusvaatimuksia.

Asetuksessa on siis keskitytty väärin kotitalouksista muodostuvien jätevesien ainesosiin; hitaasti aktiiviseen pinta-maahan johdettavissa orgaaninen aines ei aiheuta suurta vaaraa vesistöjen hapenkulutukselle, ja fosfori sitoutuu herkästi maaperään. Asetuksessa on unoitettu keskeisimmät ihmisten terveyttä ja lähiympäristöä pilaavat ainesosat, ulosteperäiset bakteerit ja typpiyhdisteet.

Yhteiskäsittelyllä rasitat lähiympäristöä

Sekoittamalla suhteellisen öpuhtaot pesuvedet ja toisaalta runsaasti ravinteita sekä ulosteperäisiä bakteereja sisältävät

käymälävedet keskenään ja yrittämällä sitten puhdistaa ne, on mahdotonta täyttää asetuksen tavoitteet. Täten sallit terveydelle vaarallisten uloste-peräisten bakteerien ja pelkistyneiden typpiyhdisteiden pääsyn lähiympäristöön.

Suomen ympäristökeskus vieläpä myöntää panospuhdistamoille CE-merkintöjä varmistakseen niiden markkinaedun, vaikka niistä luotoon päästettävät öpuhdistetut jätevedet johdetaan satojen litrojen pulssina ojaan. Lukuisten tutkimuksien on voitu osoittaa, etteivät nämä laitteet käytännön olosuhteissa usein toimi ja ne edellyttävät viikoittaista hoitoa ja seurantaa sekä ovat alttiita häiriöille.

Maasuodatuskentät vaativat suuren tilan, ovat alttiita tukkeutumaan, mikäli saostuskaivoja ei tyhjennetä säännöllisesti. Ajoittain myös piha on kaivettava auki ja uusittava suodatushiekkia ja/tai fosforinerotuskaivo tai -kerros.

Käymälä- ja pesuvesien erilliskäsittely on paras vaihtoehto

Käymäläjäteveden erottelu muusta talousvedestä on kiinnostavasti paras keino minimoida lähiympäristön terveydelliset riskit sekä pintavesiä rehevöittävät vaikutukset. Pesuvesien keskimääräinen kulutus on noin 50 - 70 l/asukas/vrk.

Mielestäni asetuksessa vedenkulutus on suuresti yliarvioitu. Nämä ns. hamaat vedet sisältävät vähän ravinteita ja orgaanisia aineita sekä ulosteperäisiä bakteereja. Näiden vesien käsittelyksi riittää saostuskaivojen jälkeen yksinkertainen suodin tai johtaminen biologisesti aktiiviseen maahan. Saostuskaivojen, johon johdetaan pelkät pesuvedet, tyhjennysväliksi riittää viisi vuotta. Siirtyminen fosfaattitomiin pesuaineisiin vähentää vielä oleellisesti näiden vesien ympäristöä kuormittavaa riskiä.

Johtamalla käymälävedet umpekaivoon kunnalliseen jäteve-

silaitokseen kuljetettavaksi ja käsiteltäväksi, aiheutetaan suuria välillisiä ympäristövaikutuksia sekä suuria kustannuksia kiinteistön omistajalle. Jätevedenpuhdistamojen kapasiteetti ei edes riitä ottamaan vastaan asetuksen toimeenpanon ja Elintarviketurvallisuusviraston lanseeraaman lannoitevalmistelain myötä kertyviä hajalietettä.

Erillisviemäroidyillä kiinteistöillä pelkästään vaihtamalla perinteinen WC -istuin (5i 10 litraa/huuhdeltu) vähän vettä käyttävään (0,5 litraa/huuhdeltu) WC -istuimeen (esim. Sealand Traveler, alipainekäymälät) voidaan käymälävesien määrää vähentää alle kymmenesosaan. Kiinteistön omistajalle tämä tarkoittaa huomattavaa säästöä harventuneiden umpisäiliön tyhjennysten myötä. Järjestelmä on huoleton ja ympäristöystävällinen. Sealand Traveler i WC-istuimessa käytön rajoitteena on viemäriinjan pituus, enintään 10 metriä. Markkinoilta löytyy nykyään matalia umpisäiliöitä, jotka voidaan sijoittaa lähelle talon perustuksia.

Ympäristön kannalta paras ratkaisu on siirtyä kuiva- tai kompostikäymälän käyttöön; ongelmaa ei siirretä muualle vaan käytetään ulosteen ja virtsan kallisarvoiset ravinteet hallitusti näiden vesien ympäristöä syntypaikkaa. Mökkiolosuhteisiin perinteistä vesikäymälää ei tulisi edes sallia.

Suunnitelmalta vaadittava laatua

Asetus edellyttää ammattitaitoista suunnittelijaa. Valitettavan usein panospuhdistamo on tavallinen rutiiniratkaisu. Edellä

esittämäni viitaten panospuhdistamon valitseminen kiinteistön jäteveden käsittelyjärjestelmäksi vaatisi aina erillisen perustelun. Suunnittelijalla tulisi olla valmiudet esitellä kaikki käytössä olevat mahdollisuudet varmatoimiseen ja ympäristöystävälliseen jäteveden käsittelyyn. Jokaisessa suunnitelmassa tulisi olla selvitys siitä, millaiset edellytykset kiinteistöllä on siirtyä erillisviemärintiin ja niistä aiheutuvat kustannukset.

Erillisviemäroinnin järjestäminen vanhoissakin kiinteistöissä saattaa olla teknisesti mahdollinen, halvin ja ennen kaikkea ympäristöystävällisin vaihtoehto. Uusien haja-asutusalueelle rakennettavien asuinrakennusten osalta kuntien rakennusjärjestyksiin tulisi kirjata erillisviemärintivaatimus.

Mielestäni kiinteistöissä, jotka eivät sijaitse pohjavesialueella ja joissa lähin vesimuodostuma on kaukana ja naapurin on satoja metrejä, asetuksen velvoitteet voitaisiin täysin unohtaa. Asetus jopa syyllistää haja-asutusalueella asuvia ihmisiä väittämällä, että heidän vesistökuormituksensa on 6-8 kertaa suurempaa kuin kaupungissa asuvan kansalaisen. Väite on laskennallinen hämähä.

Muistathan, että oli valitsemasi jäteveden käsittelyjärjestelmä sitten mikä tahansa, ota huomioon oma ja naapurisi talousvesikaivon sijainti.

Limnologi Asko Särkelä

Vantaanjoen ja Helsingin seudun vesiensuojeluyhdistys ry

Mielenosoitusmarssi Helsingin Puistolan ja Tapulikaupungin kirjastojen puolesta

N. 300-400 hengen kulkue marssi Puistolan kirjastolta Tapulikaupungin kirjastolle la 12.12. Marssijat etenivät reippaasti ja iskulauseita huutaen (ñNäpit irti pal-

veluista, Pajunen takaisin Alepaanò jne). Rummut pärisivät, torvia toivotettiin, tunnelma oli toiveikas. Ohi aja-neiden bussien matkustajat kannustivat. .Puistola-seuran

ja Tapulikaupunki-seuran järjestämä marssi kirjastojen ja muiden peruspalveluiden puolesta kokosi suuren ja innostuneen osanottajakunnan.

Pajusen palvelujen lahtauslistat tuomittiin päätävästi

Kaupunginjohtaja Pajusen toimeksiannosta tehty palveluverkon karsimisohjelma esitti Puistolan alueen palveluista lakkautettaviksi mm. Nurkkatien ala-astetta, Puistolan kirjastoa, Puistolan terveysasemaa, jne. Edelli-

sellä viikolla Pajusen työryhmän puheenjohtaja **Laura Rätty** (kok) ja varapuheenjohtaja **Elina Moisio** (vihr) vakuuttivat lahtauslistan pitävän (HS 2.12.09).

Lahtauslistan laatijat unohtivat mm. Puistolan ja Heikinlaakson rakenteilla olevien alueiden ja lähivuosina rakennettavan Tattarisuon alueen 2000 lisäasukkaan tarpeet.

Marssilla olivat mukana Puistolassa asuvat **Marjatta Kemppainen-Mäkelä** ja **Kalevi Toosi** (kuvassa) lapsineen. He kertoivat, että

Puistolasta on hävitetty monia palveluja: posti, pankki, nuorisotalo jne. samaan aikaan kun alueelle on rakennettu uusia asuntoja ja asukkaita on tullut lisää.

Asukkaiden erävoitto

Asukkaiden vastarinta sai aikaan sen, että poliitikot hautasivat lakkautuslistan ja alkavat valmistella uusia juonia tammikuussa. Rätty ja Moisioakin totesivat, että asukkaat pitää ottaa mukaan miettimään ratkaisuja.

Juhani Tanski

Kööpenhamina oli suuri pettymys

Eduskuntatalolla 5.9.09 sadat ihmiset vaativat Kööpenhaminasta tuloksia

Kööpenhaminan ilmastokokous on päättynyt. Kokouksen päätteeksi osanottajat merkitsivät tiedoksi sopimuksen, jonka mukaan ilmaston lämpeneminen pysäytetään kahteen asteeseen. Sopimus ei kuitenkaan saanut yksimielistä hyväksyntää.

Tekstiluuonnos oli vaatimatomuudessaan surullista luetavaa. Siinä puhuttiin kahden asteen perusurasta täsmentämättä mihin ilmastotoimiin maat ryhtyvät. Lyhyen aikavälin rahoitusta luvattiin kyllä lisätä 30 miljardiin dollariin. Sensijaan päästöleikkauksista ei ollut selviä sitoumuksia.

Nyt voidaan varmaksi sanoa vain sen verran, että kehitysmaat ovat pyrkineet puolustamaan demokraattisuutta, jatkuvuutta ja avoimuutta prosessissa sekä osoittaneet keskinäisen solidaarisuutensa voiman. Tanskan puheenjohtajuus taas on ollut kaikkea muuta.

Ero juhlapuheiden ja sopimustekstin välillä oli räikeä. Tilanne oli nopeasti muodostumassa kestäättömäksi. YK:n pääsi-

teeri Ban Ki-Moon vetosikin valtioiden johtajiin, jotta historiallista tilaisuutta 120 presidentin ja pääministerin läsnäoloa ei jätettäisi käyttämättä.

Aikaa ei ole kuitenkaan hukattavana: Climate Action Networkin edustaja julkaisi tuoreet tutkimustiedot, joiden mukaan ilmasto lämpenee 3,9 astetta vuosisadan loppuun mennessä. Se merkitsisi kuutta astetta Suomessa.

Guardianin otsikko kertoo kaiken: *Obama ulos ilmastoneuvotteluista hintelän sopimuksen kanssa ja ruhjottuna*. Presidentti Obama tavoitteli Kööpenhaminassa messiaan roolia neuvottelemalla sisälyksettömän julistuksen Yhdysvaltain, Kiinan, Intian, Brasilian ja Etelä-Afrikan välille. Tällä kertaa presidentin puheenhajut eivät riittäneet peittämään sitä, että mies tuli Kööpenhaminaan taskut tyhjinä: nopeasti teollistuvilla maille ei ollut mitään tarjottavaa eikä vastalahjojakaan siten herunut. 3 prosentin päästövähennyksellä vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasoa ei olisi pitänyt

päästä tullista läpi.

Obaman julistuksen lähtökohta on, että jokainen maa ilmoittaa ilmastosisälytyksen sihteeristölle, paljonko haluaa vähentää päästöjään. Jos maiden hyvää hyvyttään tekemät lupaukset eivät riitä ilmaston lämpenemisen merkittävään rajoittamiseen, niin sitä huonompi ilmastolle ja niille sadoille miljoonille ihmisille joiden selviytymistä ilmastomuutos uhkaa.

Presidentti Obama, historiassa on hetkiä, jolloin ei kysytty, mikä on saatavattavissa helposti. Kuuhun ei mennä puoleenväliin, Natsi-Saksaa ei kukisteta melkein, mustille ei anneta äänioikeutta vain joka toisena vuona. Poliitikot tekevät sen minkä viitsivät, johtajat tekevät sen mikä täytyy tehdä.

Sen verran vakuuttava Obaman ulostulo oli, että moni tiedotusväline ehti jo raportoida sen kokouksen lopputuloksena. Pahimmassa tapauksessa se jääkin lopputulokseksi. Karmaisevin viesti oli se, että EU hyväksyi sisäisten neuvottelujen jälkeen Obaman ehdotuksen. Ilmastajohtajaksi yrittänyt EU poimii muruja Obaman

pöydältä. Onneksi Tuvalu, Venezuela, Bolivia, Nicaragua ja Kuuba ovat tähän mennessä ehtineet estää julistuksen hyväksymisen kokouksen lopputulokseksi.

Tällä hetkellä paras mahdollinen lopputulos Kööpenhaminasta vaikuttaisi olevan se, että teollisuusmaat vahvistavat 25-40 % päästövähennystarpeen vuoteen 2020 mennessä sekä päättävät viedä neuvottelut päätökseen ensi kesäkuun loppuun mennessä. Huonoin olisi Obaman vähintään 3 asteen lämpötilannousuun johtava julistus.

Öngelma on tämä: Kaikkien maiden delegaatiot haluavat vähentää fossiilisten polttoaineiden käyttöä, mutta samalla he haluavat varmistaa, että niitä riittää mahdollisimman paljon heille itselleen.

Näillä eväillä, joita nyt on olemassa, lämmönousua ei saada pysäytettyä alle kahteen asteeseen, saati puoleentoista, jota monet kehitysmaat vaativat.

ÖKukaan ei puhu oikeista asioista eli hiilen pitämisestä maan alla. Kun hiilidioksidi on kerran ilmassa, se pysyy siellä pitkään.

ÖN on vain yksi hiilen varastointikeino, johon voi luottaa

täysin. Se on ekologinen eikä maksa mitään. Se on öljyn, kivihien ja maakaasun jättäminen maahan.

Ympäristökysymysten historia näyttää vahvasti siltä, että nykyisin tuotetaan myös kaikenlaisia ympäristöongelmia, joiden olemassaolosta ei kukaan vielä tiedä tai hahmota. Voi hyvinkin olla, että uusien ongelmien virta on paljon suurempi kuin vanhojen ongelmien ratkaisuyritykset. Yritykset, jotka eivät useinkaan johda mihinkään. Niin kuin nyt esimerkiksi tämä päästöoikeuksien kauppaaminen, joka ei ole pysäyttänyt maailmanlaajuisia ilmakehän lämpenemistä.

On toimittava ympäristön kannalta kestävä kehityksen puolesta sekä paikallisesti, että globaalisti. Sen ajatuksen kanssa jatkuva kasvun politiikka johtaa syvään ristiriitaan. Vaikka ihminen on kekseliäs ja sopeutuvainen niin pää tulee vetävän käteen enemmän tai myöhemmin joka tapauksessa.

Maapallon voimavarat ovat rajoitetut ja ruoan ja raaka-aineiden oikeudenmukainen jakautuminen voidaan turvata vain kerskakulutusta pienentämällä ja lopettamalla tarpeeton tavaratuotanto.

Antero Nummiranta

Mutta satojen kansalaisjärjestöjen vaatimuksista ja miljardien ihmisten tulevaisuudesta piittaamatta kööpenhaminan kokous ei kyennyt tekemään päätöstä ilmaston lämpenemisen estämiseksi

MAAILMAN PÄÄTTÄJÄT PETTIVÄT ODOTUKSET ILMASTOKATASTROFIN EHKÄISEMISESTÄ

Juuri päättynyt Kööpenhaminan ilmastokokous on vuosisadan pettymys. Lopputulos on viemässä maailmaa katastrofaalisen ilmastomuutoksen polulle. Kansallisten etujen puolustaminen ja teollisuusmaiden kyyttömyys sitoutua oikeudenmukaisiin ilmastotoimiin on epäonnistuneen lopputuloksen perimmäinen syy.

Kööpenhaminan kokouksen epäonnistuminen tekee ilmaston lämpenemisen rajoittamisesta alle kahteen asteeseen erittäin haastavaa. Kahden asteen tavoitteen saavuttamiseksi on globaalit päästöt saatava laskuun vuoteen 2015 mennessä.

EU:n ja muiden teollisuusmaiden on sitouduttava välittömästi vähintään 40 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Todellista ilmastajohtajuutta Kööpenhaminan kokouksen aikana osoittivat tavalliset kansalaiset ja kansalaisjärjestöt ympäri maailmaa. Sadat miljoonat ihmiset vaativat Kööpenhaminasta oikeudenmukaisista, kunnianhimoista ja laillisesti sitovaa sopimusta. Valtettavasti päättäjillä ei ollut kantia vastata asetettuun haasteeseen. Kokouksen kolme keskeistä tavoitetta jäivät saavuttamatta. Ensinnäkin johtajat eivät kyenneet sopimaan riittävästä päästövähennystavoitteista. Toiseksi riittävästä ja ennakoitavasta julkisesta

rahoituksesta kehitysmaille ei saatu pitävää päätöstä. Kolmanneksi, lopputulokseksi ei saatu laillisesti sitovaa sopimusta, jolla olisi varmistettu päästövähennys- ja rahoitustoimien toteutuminen. Päättäjät tullaan muistamaan tästä Kööpenhaminan epäonnistumisesta pitkään. EU olisi voinut näyttää neuvotteluissa todellista sitoutumista ja edistää sovun syntymistä siirtymällä ajoissa 30 prosentin korkeampaan päästövähennystarjoukseensa. Suomen olisi puolestaan pitänyt toimia avoimemmin metsien hiilinieluja koskevissa neuvotteluissa ja tukea ilmaston kannalta parasta nieluja laskentatapa, joka perustuu historialliseen vertailujaksoon. Tilanne

on korjattava viipymättä. Maiden tulee sitoutua ilmastotoimiin historiallisen päästötakaikkansa ja taloudellisten resurssien mukaan. Päästövähennykset tulee tehdä ilman kuumen ilman ja nieluja laskentasaantöiden sallimista porsaanreikiä sekä puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) kautta hankittuja epätodellisia päästövähennyksiä. Ilmastokokouksen epäonnistuminen ja päästövähennysten viivästyminen aiheuttaa joka vuosi 300 000 ihmisen kuoleman [1] sekä tekee vääjäämättömästi yhteiskunnallisesta muutoksesta ja ilmastomuutokseen sopeutumisesta huomattavasti kalliimpaa ja vaikeampaa. Järjestöt vaativat Suomelta ilmas-

tolakia vuosittaisista viiden prosentin päästövähennyksistä, jotka johtaisivat vähintään 40 prosentin päästövähennyksiin vuoteen 2020 mennessä. Näin Suomi osoittaa halunsa osallistua Kööpenhaminan katastrofiasetelman purkamiseen mahdollisimman nopeasti.

Greenpeace, Kehitysyhteistyön palvelukeskus, Kehys ry, Kirkon ulkomaanapu, Luonto-Liitto, Maan ystävät, Suomen luonnonsuojeluliitto, Suomen YK-liiton koordinoima Kansalaisten maailmanlaajainen -hanke ja WWF

Yhteisen maapallon puolesta - STP

Kommunistien Liitto ry
Suomen Työväenpuolue rp
EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistos- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsinki

Antero Nummiranta
 Tauno Pirttilä
 Mämmiveikot
 Juhani Valo
 Pipsa Valo
 Esko Auervuolle
 Riitta Auervuolle
 Reijo Katajaranta
 Harri Jalo
 E.P
 Paavo Heikkinen
 Kaarina Heikkinen
 Simo Heikkinen
 Marja + perhe
 Eino Lindroos
 K. Vinski
 Kai Kontturi
 Raika Kontturi
 Tarja Männikkö
 Heikki Männikkö
 Bertta Laine
 Ingrid Hämäläinen
 Hannele Salava
 Sirpa Mittilä
 Tauno Wallendahr
 Riitta Väisänen
 Veikko Väisänen
 Matti Laitinen
 Aarni Mietala
 Sakari Kuusmin
 Tuntematon
 Ari ja Irja Kukkonen
 Larmo Lehtonen
 Antti Hynynen
 Jorma Vuoristo

Espoo

Hannu Kautto

Espoo, Otaniemi

Pertti Leino
 Heikki Männikkö
 Pertti Salmi
 Punapaita
 Jaana Nurmi
 Arto Nyholm
 Melli K
 Jaakko Muilu
 Katja Sissi
 Elina Kämppe
 Mishka
 Paavo & Elvis
 Katariina Nurminen
 Pekka Sievänen
 Ilpo Saarinen

Salla Kivivirta
 Saana Kivivirta
 Lola Kivivirta

Hyvinkää

Marju Manninen
 Pekka Laitinen

Porvoo

Matti Wahrman
 Kaija Siippainen
 Hannu Henttonen
 Keijo Aaltonen
 Pertti Pitkänen
 Kalevi Wahrman
 Pirkko Nokkala
 Pekka Kokkinen
 Teresia Ollas
 Aune Manelius
 Yrjö Nieminen
 Tommi Wahrman
 Hannu Ikonen
 Tuukka Wahrman

Turku

Esko Luukkonen
 Anne Luukkonen
 Mauri Rintala
 Galina Rintala
 Ines Mäkilä
 Reino Intovuori
 Silja Mölkänen
 Veera Eloranta
 Marja-Terttu Artiola
 Teuvo Turunen
 Risto Lajunen
 Timo Turunen
 Anna-Liisa Karpov
 Zorro

Raisio

Matti Järvinen
 Rauha Helenius
 Soile Lahti
 Olga Grigorjeva
 Nadja Järvinen

Kyröskoski

Marja Kangasniemi
 Jorma Kangasniemi

Jämsänkoski

Reino Welling
 Mirja Welling
 Erkki Flyktman
 Veikko Flyktman

Vaasa

Lauri Rintala

Kuopio

Juhani Tanski

Joensuu

Hilja Saarelainen
 Veijo Saarelainen

Haapajärvi

Elvi ja Heikki Siika-Aho
 Riitta Nybacka

Oulu

Paavo Junttila
 Saara Lehtomaa

Tyrnävä

Niina Mustanoja

ASBESTKAMP 85.

Wänö Pietikäinen
 Hannu Kukkonen
 Mary Andersson
 Anita Salven
 Heikki Häkkinen
 Aune Jakola
 Seppo Keränen
 Arvo Keiskander
 Taina Tarvonen
 Johan Wiman
 Reino Halttu
 Ritva Toimi
 Mikko Anttila
 Pentti Katainen
 Rainer Andersson
 Mats Nordlund
 Riitta Vainionpää
 Toivo Hakkarainen
 Mauno Harjunpää
 Reijo Karttunen
 Jorma Talikka
 Eija Tolonen
 Timo Rantala
 Eero Saareinen
 Merja Andersson
 Kjell Bygden
 Matti Sanjalahti
 Esa Salomaa

Juha Kärki
 Jouko Nevalainen
 Anita Nevalainen
 Anna Nevalainen
 Beda Lampila
 Jorma
 Mari
 Mette
 Vili
 Tempa

Tuusula

Markku Nieminen
 Iida Koivisto
 Esa Koivisto
 J. Koivisto
 Jaakko
 Esko Koivisto

Mäntsälä

Merja Kivivirta

Raasepori

Peter Björklöf

Hämeenlinna

Pasi Ranki
 Erkki Ranki
 Maire Ranki

Turenki

Jorma Talikka

Lahti

Anja Saarikko
 Timo Saarikko
 Juha Forss

Loimaa

Juha Kieksi

Pertteli

Heikki Typpö

Tampere

Martti Satri
 Matti Linna
 Ville Mäkinen
 Olli Nordling
 Antti Siika-aho
 Risto Koivula
 Vejas Koivula
 Zhemyna Koivula

Nokia

Erno O. A. Laitinen

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Isänmaaton pääoma kerää voittoja kellon ympäri

Edellisessä numerossa Pekka Tiaisen opastuksella alkanut finanssimaailman katsastusreissu on poikennut Esplanadin eteläpuolelle, Etelä-Esplanadin, Fabianinkadun, Pohjoisen Makasiinikadun ja Unioninkadun rajoittamaan kortteliin. Tällä meille alkaa hyvin selvitä se, että suurissa finanssioperaatioissa tuskin on merkitystä kansallisella edulla. Vain yksien ja harvojen voitoilla on merkitystä, muu ei merkitse mitään. Suomalainen pankkitoiminta on joutunut ulkomaisiin käsiin. Pääomalla ei ole isänmaata. Pankit pelaavat ja kansa maksaa. Alkaa myös näyttää siltä, että köyhät ihmiset houkutteellaan tietoisesti valkaantumaan, jonka jälkeen perään laitetaan luottotietofirmat ja perintätou-

5. Danske Bankin linnakkeessa

Unioninkadun, Fabianinkadun, Etelä-Esplanadin ja Pohjoisen Makasiinikadun rajoittaman korttelin Kasarmintorin kulmauksen puoleisessa päädyssä oli ensin Postipankin, sitten Leonian ja sen jälkeen Sampo Pankin pääpaikka. Nyt siinä sijaitsee Danske Bank, joka osti Sampo Pankin ja Mandatumin. Unioninkadun puoleisesta isosta tilasta on tehty Bank-ravintola. Muutoinkin Danske Bank lienee vähän vetäytynyt alueelta. Ilmeisesti Danske Bankille tuli vaikeuksia siinä Sampo Pankki i kaupassa ja myös Tanskassa on pankkikriisi.

rikouri-kaupat jatkuvat

Wahlroos lähti Sampo Pankin eli entisen Postipankin ja Mandatumin myynnistä Danske Bankilta saamallaan rahoilla valtaamaan Nordeaa, eli hankkimaan sitä hallitsemansa Sampo Groupin haltuun. Sampo Group on siis eri asia kuin Sampo Pankki, joka on nyt osa Danske Bankia, sen Suomen haaraa. Eli Wahlroos jatkoi Kouri-kauppoja, jossa nurkanvaltauksen kohteena oli SYP. Nyt se on Nordea. Sampo Pankin myynnistä saamallaan varoilla hän on hankkinut omistukseensa 19,5 % Nordeasta. Hän yrittää saada luvan ostaa kesken 20 % Nordeasta, mutta siihen hän tarvitsee suostumuksen Ruotsin valtiolta. Sen Ruotsi tietävästi joutuukin antamaan. Mutta kyllä Nallella on muitakin omistuksia ja kytkentöjä Nordeassa. Valtion osakeomistuksia hallinnoivan Solidumin kautta valtiolla on omistuksia näissä yhtiöissä ja niillä mm. Nordeassa. Wahlroosilla on tähän liittyviä henkilökytköksiä.

Pääomalla ei ole isänmaata

On selvää, että Wallenbergien Skandinaviska Enskilda Banken (SEB) pyrkii myös valtaamaan Nordeaa. Sen ympärillä käy tällä hetkellä aikamoinen valtausoperaatio. Eli tässä on kysymys suomalaisen finanssimaailman tämän hetken pääjärjestelystä. Ruotsin valtio on Nordean toinen suuromistaja eikä se varmasti halua antaa SEB:lle valtaa Nordeassa. Jos Wahlroos kasvattaa otetaan Nordeassa, ei ole mitään estettä sille,

ettei hän lopulta rahasta omistustaan myymällä sen SEB:lle tai tekee sitten jotain muuta. Mitään luottamista häneen ei ole.

..ja miten käy Pohjola Pankin?

Meillä on nykyisin Suomen finanssimaailmassa kaksi pääkeskusta. Ensinnä on tämä ulkomainen Nordea ja sitten osuuspankkiryhmän aiempi OKO, joka on nykyisin Pohjola Pankki. Pohjola Pankin pääomistaja on tänä päivänä vielä Osuuspankkiryhmä, mutta ei ole poissuljettua, että tällä menolla se myyt Pohjola Pankin vaikka ulkomaisiin käsiin.

rikasintoimintaa kellon ympäri Olemme käyneet näitä asioita läpi eri puolilta. Mutta on tässä vielä yksi olennainen pankkiryhmä. Se on tuo Nasdaq Omx, joka on entinen Helsingin Pörssi HEX. Suomen HEX osti Baltian pörssit. Tämän jälkeen Tukholman pörssi Omx taas osti HEX:n. Sitten Tukholman pörssi Omx pyrki kaappaamaan Lontoon pörssin, mutta kävikin niin, että Yhdysvaltain teknologiapörssi Nasdaq osti Tukholman pörssin yhdessä Du-

sittenkään käynnistetty. Yhdysvaltain rahoitusvalvojan SECin johtajakin on saanut lähteä ja sinne on valittu uusi johtaja.

Näitä tämäntyyppisiä huijauksia, mitä Madoff-huijaus oli, on nyt pilvin pimein ja myös Suomessa erittäin runsaasti. Mutta meillä on se ongelma, että meillä on nimellisesti toimiva finanssivalvonta, entinen rahoitustarkastus, sitä ennen pankkitarkastus, mutta meillä ei harjoiteta finanssivalvontaa siten kuin pitäisi. Sen takia me kansalaiset joudumme käynnistämään tätä pankkivalvontaa, jotta Suomessa saataisiin tämä pankki- ja finanssimaailman likapessä puhdistettua. Eli onko annettava ohje, että pitääkö Aleksanterinkadulla taskut kiinni, koska ei ole lainkaan varmuutta, että rahat ovat turvassa. Ennen rahat vietiin pankkiin turvaan. Nordeasta mainittakoon, että sehän on se pankki, jonne köyhän kansan ei kannata mennä, koska sinne tulee kuulemma soraa pankkialtiin.

6. Yhteenvetona Senaatintorilla

Ollaan viimeisessä pisteessä

baista olevan yhtiön kanssa. Eli tänä päivänä Tukholman, Suomen ja Baltian pörssit ovat tämän amerikkalaisen Nasdaqin ja dubailaisen yhtiön omistuksessa. Nasdaqin idea on tehdä ympärivuorokautista pörssi-kauppaa. Heillä on nyt toimipaikka täällä, Japanissa ja New Yorkissa, jolloin aina jossain paikassa on päiväaika, jolloin pörssi-kauppa rikasino voi pyöriä yöstä päivään. Las Vegasin kasinopyörärit ovat tästä kyllä aivan varmastakin kateellisia.

Nasdaqin Madoffin jäljet eivät pelota finanssivalvontaa

Tässä on syytä muistuttaa vielä, että Nasdaqin entinen johtaja Madoff, joka oli Nasdaqin, juuri tämän saman pörssin johtaja, pyörittänyt 25 vuotta pyramidibisnestä. Häneen luotettiin, ja hän aiheutti asiakkaille jättätpiot ja itselleen moninkertaisen elinkautisen vankeustuomion. Madoffin toiminnasta julkaistiin juuri syyskuun alussa liki 500-sivuinen virallinen raportti. Siinä tuli ilmi, miten Yhdysvaltain rahoitusvalvojalle SEC:ille oli useita kertoja selvitetty näitä asioita, mutta tutkintaa ei ollut

tässä kansalaisten pankkivalvontatapahtumassa Senaatintorilla. Katsoessamme valtioneuvoston linnaa voimme vain toivoa, että päättäjät tekisivät asioille jotain. Suurkirjon takana tuolla Snelmannin kadulla Snelmannin aukion puoleisessa kulmassa on rahoitustarkastus, nyky nimeltään Finanssivalvonta. Meillä oli aikaisemmin pankkitarkastus, joka epäonnistui tehtävässään. Sen sijalle perustettiin Rahoitustarkastus 90-luvun epäonnistumisten jälkeen ja nyt tämän vuoden alusta se muuttui Finanssivalvonaksi, joka ei ole korjausta olennaisiin asioihin saanut.

Raha on vieraissa käsissä

Tässä hahmotuu nyt kaiken kaikkiaan se, että nämä Aleksanterinkadun ympärillä sijaitsevat finanssikeskukset ovat melkein kaikki ulkomaisissa käsissä. Keskeisiä omistajia ovat ruotsalaispankit. Niiden rinnalla on jonkin verran tanskalaispankkia ja sitten vielä se amerikkalainen JP Morgan. Suomessa on muitakin amerikkalaisia toimijoita mm. konkurssin partaalla oleva City Bankin

Suomen haara, joka on osa konkurssitalaan ajautuneen Merrill Lynchin toimintaa ja oli romahtaneen vakuutusjätti AIG:n toimintaa. Eli Suomessa ovat toimineet amerikkalaispankit, pankkiryhmät ja vakuutusjätti, jotka ovat kaikki romahdaneet ja lakkauteet tai pelastettu amerikkalaisten veronmaksajien rahoilla. On myös rahoituslaitoksia, joilla on kotimaana Saksa, Espanja, Ranska tai jokin muu maa.

Kansalaisten turvaksi tarvitaan yhteiskunnan omistama Kansan Pankki

Eli hahmotuu kuva, että tämän suomalainen finanssimaailman ydin on joutunut ulkomaisiin käsiin. Sen takia ja kansalaisten turvaksi erittäin tärkeä olisi perustaa yhteiskunnan omistama kotimainen pankki. Kutsuttakoon sitä kansan pankiksi, jossa ihmiset voisivat pitää rahojaan turvassa. Tästä rahakriisistä seuraa monia ikäviä asioita. Jatkossa joudumme kampanjoimaan paitsi finanssimaailman puhdistamiseksi ja virheiden vääristymien korjaamiseksi, myöskin sellaisissa asioissa miten eläkkeiden rahoitus turvataan kaiken tämän jälkeen, sillä

Nordea-pankki eräässä tapauksessa teki. Se ei alkonut suostua avaamaan ihmiselle edes pankkitiliä.

Aivan niin ei Suomessa sentään toimita, niin kuin Nordea toimii Latviassa, missä se syytyi yritystä laskujen maksamattomuudesta. Nordean miehet menivät yritykseen, joka oli polkupyöräyritys ja ottivat yrityksen kaikki polkupyörät omine lupineen haltuunsa. Näin pankit toimivat turvataksaan saataviaan. Meillähän tämä järjestelmä on luotu aukottomaksi sillä tavalla, että meillä oikeusjärjestelmä kirjaa velkojien hyväksi näitä päätöksiä. Meillä on luottotietofirmoja, jotka levittävät näitä tietoja. Meillä on perintäyhtiöitä. Lintrum Justitiällä on mm. Herttoniemessä toimipaikka. Lindorff-perintäyhtiötä käyttää mm. Nordea. Ne huolehtivat ihmisten rahojen perinnästä. Molemmat yhtiöt ovat taustaltaan ulkomaisia. Meille on syntynyt tilanne, missä kymmenet tuhannet ihmiset eivät voi ottaa esimerkiksi työtä vastaan, koska saadessaan vähän palkkaa, sen vievät ulosotto- ja perintäyhtiöt rahat.

Suomestako veroparatiisi?

Veroparatiisit ovat oma lukunsa. Amerikkalaisten veroparatiisirahat UBS-pankissa Sveitsissä tulivat jo esille ja saksalaiset veronkiertäjät käyttivät mm. Lichtensteinia. Nyt ilmeisesti eräs keino ratkaista tämä veroparatiisiongelmia on tehdä koko Suomesta veroparatiisi. Tällaisia ajatuksia herää kun kuulee esityksestä, että ei pelkästään eläke-säästöistä voisi tehdä verovähennyksiä, vaan kaikennäköinen pääomasijoittaminen ja siihen käytetty raha voitaisiin vähentää verotuksessa. Vähennettävä rahausuma olisi kyllä ensi alkuun rajattu 3 000 euroon, joka on sekin paljon, mutta tämä olisi päänavaus. Suurin hyöty koituu suurin tuloihin. Eli rikkaalle tehtäisiin uusi verotuspo-saanneikä samaan aikaan kun kulu-tusvero nostetaan.

Tarvitsemme muutoksia, jotka palauttavat oikeudenmukaisuuden.

Onhan se varsin erikoista, että kun esimerkiksi Björn Wahlroos sai Mandatum-pankista kaksinkertaisen hinnan ja rikastui tällä tavoin ja hänen varallisuuseronsa on lakkautettu ja tuloverotuksesta on irrotettu pääomaverotus, jossa on alhaisempi veroprosentti. Hän on voinut nostaa tulonsa pääomatulona ja alentaa näin veronsa ja nostaa samalla palkkaansa. Hänen verotustaan on kevennetty pääomaverotuksen kautta ja hänen tulonsa ovat nousseet tuolla pankissa valtaisesti pienellä verolla ilman varallisuuseroa. Kaikki tämä on valtion kassasta pois. Vastaavia etuja on maksettu lisätyt niin, että suurimmat hyötyjät ovat ehkä promille suomalaisia, noin 5000 henkilöä. Kyse ei ole mitättömästä rahasummasta. Sellainen voi olla oikeusvaltion järjestelmä, jossa samaan aikaan pienituloisia ihmisiä rikkovatta ja jahtaavat perintäyhtiöt ja velkojat ja valtion ulosottovirasto heitä ulosmittaa. Tarvitsemme muutoksia, jotka palauttavat oikeudenmukaisuuden.

Pekka Tiaisen puheesta toimitti Heikki Männikkö

Maailmanhistorian raukkamaisiin ja surkein sota

Presidentti Barack Obama on merkittävä rauhan mies. Hän aikoo sammuttaa sodan liekit tehostamalla sotimista. Toistaiseksi tällainen operaatio ei ole koskaan johtanut Afganistanin maaperällä toivottuun lopputulokseen.

USA:n johtamien Nato-joukkojen vahvuus kasvaa tästäkin huolimatta puolen vuoden sisällä 100 000 sotilaseen. 30 000 sotilastaan suurien lisäjoukkojen arvioidaan kasvattavan sotilasmenoja 30 miljardilla dollarilla. CIA:n tietolähteiden mukaan köyhän Afganistanin bruttokansantuote jäi viime vuonna 22,3 miljardiin dollariin (bkt/kansalainen 800 euroa/vuosi). Euroopan Nato-liittolaiset ymmärtävät pohjois-amerikkalaisten turhautumista tuomalla omana kortinaan yhteiseen tuhonpesään vielä 5 000 sotilasta lisää. Kuoleman olympialaisiin osallistuu i Suomi mukaan lukien i yhteensä 43 valtiota.

Kyse Afganistanissa ei ole

koko maailman turvallisuudesta ja USA:n elintärkeä kansallisuudesta edusta, vaan kansainvälisen aseellisuuden taloudellista eduista ja Yhdysvaltojen sotilaallisesta mahdin uskottavuudesta maailmassa. USA on käyttänyt Afganistanin sotaan v. 2001 i 2009 jo 1 000 miljardia dollaria. Tästä summasta valtaosa on kulunut asehankintoihin eikä suinkaan ihmisoi-keuksien puolustamiseen, Afganistanin tuhoutun infrastruktuurin jälleenrakentamiseen ja väestön perusturvan kohentamiseen. Mitä amerikkalaiset mahtavat tarkoittaa sillä, että he aikovat i tehdä työn loppuun Afganistanissa? Maahan on jo täysin tuhattu. Lisäksi jenkkin sotaretkiin perinteisesti liittyvä kansanmurha on jo toteutettu ja maanpakolaisuuteen on ajettu miljoonia ihmisiä.

On toiveajattelua, että Yhdysvallat alkaisi vähitellen vetäytyä Afganistanista heinäkuussa 2011, mikäli se ei saa syytettyä jossain maailman kolkassa uutta

taloudellisesti ja poliittisesti vielä kannattavampaa hyökkäyssotaa. Itsepuolustuksen nimissä Washington voi syyttää sodan missä tahansa maailman kolkassa.

USA:n johdon outoa huumorintajua osoittaa se, että he asettavat Afganistanin kehittämisessä etusijalle maanviljelyn, vaikka maa sattuu olemaan yksi maailman miinoitetuimmista maista. Afganistan on lisäksi maailman suurin unikonkasvatustaan. Siellä tuotetaan 87 % maailman oopiumista. Laittoman huumekaupan arvo nousee 30 miljardiin dollariin. USA:n tukeman nukkehallituksen jäsenet ja paikalliset sotalordit ylläpitävät oopiumunikon sallivaa maanviljelyä.

Pahuuden voimakaksikko i ase- ja huumeiteollisuus i ovat Afganistanin sodan ainoat voittajat. Miksi Nato-nobelistimme Ahtisaari ei vingu tästä asiasta mitään? Suomen poliittisen johdon olisi korkea aika tajuta,

mihin Naton kanssa seurustelu johtaa. Suomalaiset sotilaat on vedettävä välittömästi pois Afganistaniin sodasta.

Ei Natolle!

Matti Laitinen

v. 2001-2009				
Vuosi	USA	UK	Muut	Yhteensä
2001	12	0	0	12
2002	49	3	17	69
2003	48	0	9	57
2004	52	1	7	60
2005	99	1	31	131
2006	98	39	54	191
2007	117	42	73	232
2008	155	51	89	295
2009	299	99	87	485
Yhteensä	929	236	367	1532

Tilastoissa ei ole huomioitu usalaisten yksityisten sotilasfirmojen miestappioita.

Totta ja tarua Natosta

Presidentti Mihail Gorbatsšov teki häkellyttävän myönteisen lännelle Neuvostoliiton viimeisimpinä aikoina. Gorbatsšov suostui siihen, että yhdistynyt Saksa liittyy Neuvostoliitolle vihamieliseen sotilasliitto Natoon.

Myöntyväisyyden taustalla oli Yhdysvaltojen Gorbatsšoville antama lupaus, että Nato ei laajenisi tämän jälkeen itämaakaan enempää itään päin. Yhdysvallat, Nato ja läntinen media ylistivät Gorbatsšovien myönteisyyttä i osoitukseksi valtiomiesmäisyydestä, ja sen väitettiin koituvan ikaikkien hyödyksi, myös Neuvostoliiton.

Yhdysvaltojen Naton itälaajentumista koskeva lupaus rikkoitiin jo **Bill Clintonin** presidenttikauden alkumetreillä, ja Nato on sen jälkeen haalinut suojijnsa entisiä neuvostotasavaltoja ja entisiä Varsovan liiton jäsenmaita yksi toisensa jälkeen. Nato torjui myös Venäjän ehdotuksen ydinaseettomasta vyöhykkeestä, joka ulottuisi arktisilta alueilta aina Mustallemerelle saakka i se kun olisi häirinyt sotilasliiton suunnitelmia itälaajentumisesta.

Miksi EU ja Nato laajenevat itään?

Yhdysvallat tarvitsee yhdis-

tyvää ja laajentuvaa Euroopan unionia sekä laajentuvaa Nattoa astinlaudaksi Euraasiaan. Alueen entiset neuvostotasavallat näyttelevät merkittävää roolia, kun kamppailaan muun muassa alueen energiavarannoista ja -reiteistä. EU:n ja ennen kaikkea Naton tehtävänä on palvella Yhdysvaltojen pyrkimyksiä eristämällä ja pidättelemällä Venäjää. Yhdysvaltojen katsannossa EU:n ja Naton ei voida myöskään sallia noudattaa itse- näistä ulkopoliittikkaa, etenkin suhteessa Venäjään ja Lähi-itään. Yhtenäinen ja laaja Euroopan unioni palvelee siis Yhdysvaltojen intressejä, mutta vielä tärkeämpää on Naton laajeneminen entisiin neuvostotasavaltoihin, joita pyritään vetämään samalla irti Venäjän vaikutuspiiristä. Muun muassa nämä seikat käyvät ilmi presidentti **Jimmy Carterin** turvallisuuspoliittisena neuvonantajana uransa aloittaneen **Zbigniew Brzezinskin** tärkeästä Yhdysvaltojen strategiaa käsittelevästä kirjasta iThe Grand Chessboard: American Primacy And It's Geostategic Imperatives (1997). Brzezinskin hahmotteleman iisuuren shakkilaudan i tärkeimpiä alueita Yhdysvaltojen kannalta ovat nimenomaan Euraasia ja Lähi-itä.

Brzezinskin opit ohjaavat tänäkin päivänä monin tavoin Yhdysvaltojen ja Naton poli-

tiikkaa. Yhdysvaltojen tukema Georgian hyökkäys Etelä-Ossetiaan elokuussa 2008 on tästä hyvä esimerkki. Georgia on eräs avainvaltiosta Yhdysvaltojen Euraasian politiikassa, ja Yhdysvallat aseistaa sitä yhä tänä päivänä huolimatta vuoden 2008 sodan aiheuttamista ristipaineista.

Yhdysvaltojen ja Naton hyökkäys Afganistaniin vuonna 2001 noudatti myös Brzezinskin oppeja. Taustalla on Yhdysvaltojen pelko Brzezinskin hahmotteleman iivaarallisimman skenaarion i toteutumisesta, eli Venäjän, Kiinan ja Iranin suurliittoutumasta. Tästä on jo olemassa esimakua SCO:n (Shanghai Cooperation Organization) muodossa.

Kosovon ihumanitaarinen sota

Kosovon sotaa (1999) on ylis- tetyt malliesimerkinä uuden, kylmän sodan jälkeisen Naton ihumanitaarista politiikasta. Kosovon albaanien ahdinkoa on itsepintaisesti esitetty Naton Serbian pommitamisen motiiviksi. Presidentti **Slobodan Milosevicia** mustamaalattiin ja demonisoitiin lännessä tarkoitushakuisesti ennen sotaa. Todellisuudessa Kosovon albaaneilla ei ollut juuri mitään tekemistä Naton Serbian pommitamisen kanssa.

Sotaa edeltäviä neuvotteluja Milosevicin kanssa johtanut

entinen Yhdysvaltojen varul- koministeri **Strobe Talbott** toteaa esipuheessaan kollegansa **John Norrisin** Kosovon sotaa käsittelevään kirjaan: iJos haluat tietää miltä tapahtumat näyttivät ja tuntuivat meistä, jotka olimme asianosaisia, kannattaa lukea tämä Norrisin kirja.

Norrisin johtopäätös on, että Naton sodan motiivina oli ennen muuta Serbian vastahakoisuus Bill Clintonin hallinnon ja sen liittolaisten ajamille poliittisille ja taloudellisille uudistuksille i ei Kosovon albaanien ahdinko.

Pommitusten seuraukset olivat sen sijaan dramaattisia. Todellinen humanitaarinen kriisi, kuten valtava pakolaisaalto, syntyi Naton Serbian pommitusten seurauksena, vaikka suurelle yleisölle on uskoteltu, että sodan motiivina olivat humanitaariset syyt.

Yhdysvaltojen maailmanlaajuinen aktivoituminen

Samaan aikaan kun Yhdysvallat ja Nato pyrkivät tunkeutumaan Euraasian entisiin neuvostotasavaltoihin, voidaan nähdä myös Yhdysvaltojen maailmanlaajuisista sotilaallisista aktivoitumista. Afrikassa operoi vuonna 2007 perustettu USA:n Afrikan alueen sotilaallinen komentokeskus AFRICOM, jonka suojissa Yhdysvallat kasvat- taat sotilaallista läsnäoloaan

alueella. Kolumbiaan suunnit- teilla olevilla uusilla sotilastuki- kohdilla Yhdysvallat pyrkii tunkeutumaan entistä enemmän Latinalaisen Amerikan alueelle ja parantamaan kykyään sotilaal- lisiin interventioihin alueella. Korean demokraattinen kansan- tasavalta on niin ikään saanut tuntea nahoissaan kasvavaa painetta Yhdysvaltojen suun- nalta.

Naton jäsenmaat kytkeytyvät vähintään epäsuorasti Yhdys- valtojen maailmanlaajuisiin suunnitelmiin ja strategioihin, koska Nato on Yhdysvaltojen voimankäytön työrukkana. Jo pelkästään tästä syystä Suomen ei pitäisi edes harkita liittymistä sotilasliitto Natoon.

Tommi Lievemaa

Jutun lähteinä on käytetty Michel Chossudovskyn, Rick Rozoffin ja Noam Chomskyn artikkeleita globalresearch.ca ja zcommunications.org/znet i internet-sivustoilla.

Ruskeiden kielisuudelmien maa

Voimakas enemmistö suomalaisista vastustaa edelleen Nato-jäsenyyttä

Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin mielestä Suomen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tärkeimmät tehtävät ovat Suomen itsenäisyyden, alueellisen koskemattomuuden ja perusarvojen turvaaminen, väestön turvallisuuden ja hyvinvoinnin edistäminen sekä yhteiskunnan toimivuuden ylläpitäminen.

Mitä he mahtavat tarkoittaa tällä tehtävämäärityllä? Suomen valtio on rihmaton kuin loppiaiskuusi. Siitä on riisuttu itsenäisen valtion tunnusmerkit: oma valuutta, itsellinen lainsäädäntövalta ja itsenäinen

ulkopolitiikka. Heidän Suomensa turvaa huonosti alueellista koskemattomuuttaan sallimalla kansainvälisten kaivosyritysten häärää vapaasti maaperällä. Se kohentaa väestönsä turvallisuutta ja hyvinvointia heikentämällä vuodesta toiseen kansan enemmistön perusturvaa ja samanaikaisesti se keventää heidän kapitalistinsa verotusta. Kuinka yhteiskunnan toimivuutta voidaan ylläpitää hävittämällä ravinnon ja kaupparenkulun omavaraisuus, on salaisuus. Heidän maansa perusarvoja ovat ahneus, itsekkyyd ja ylimielisyys.

Maamme poliittisen ja talou-

dellisen eliitin mielestä Euroopan unionin jäsenyys on Suomelle perustavanlaatuinen turvallisuuspoliittinen valinta. Unionin jäsenenä heidän Suomensa on osa tiivistä poliittista liittoa, jonka jäseniä yhdistää vahva yhteenkuuluvuus ja tahto toimia yhdessä. Kokevatko Suomen kansalaiset kuuluvansa tähän poliittiseen liittoon ja tahtovatko he todella toimia sen puolesta? Vaikuttaa paremmin siltä, että tämän valtioliiton ainoita suomalaisia jäseniä ovat sitä rakastavat suomalaiset EU-huippuvirkamiehet, europarlamentin jäsenet ja kotimaiset kansanedustajat. Heille uskolliset suomalaiset päättäjät toteuttavat EU:n jokaisen mää-

räksen Suomessa pilkkullen ja vielä mieluummin kahta kertaa hurjemmin. Puuttuu enää vain se, että Suomen hallitus alkaisi soveltaa Irlannissa kehitettyä toistuvaa kansanäänestystä demokratian nimissä hehku-lamppujen poistomenettelyyn ja Natoon liittymiseen.

Maamme poliittisen ja taloudellisen eliitin johdossa on useita ruskeiden kielisuudelmien taitajia. Tämä osaaminen ilmenee selkeästi siinä, että heidän käsityksensä mukaan Suomen pitäisi tukea Euroopan unionin ja Naton yhteistyön tiivistämistä. Perustelunaan he kehtaavat väittää sotilasliitto Naton olevan ensisijaisesti kriisinhallintaorganisaatio. He haluavat Suomen käyvän säännöllistä poliittista vuoropuhelua Naton kanssa ja osallistuvan

Nato-johtosiin sotilaallisiin kriisinhallintatehtäviin, joita kutsutaan useimmissa siviis-tyksmaissa sodiksi. He katsovat Naton tavoitteiden olevan kansainvälisen vakauden ja turvallisuuden suhteen yhteensopivia Suomen ja EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden kanssa.

Maamme poliittinen ja taloudellinen eliitti on toisissaan. Jotta tämä ei jäisi epäselväksi kenellekään, he julkittuavat, että heidän Suomensa varautuu terrorismin torjuntaan ja väkivaltaisen radikalisoitumisen ennaltaehkäisyyn.

Räkkösterijot vievät Suomea Natoon!

Matti Laitinen

Naton kannatus Suomessa

Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan (MTS) tuore kysely kertoo, että kansalaisista 62 % on sitä mieltä, että Suomen ei tulisi pyrkiä Naton jäseneksi. Miehistä näin ajattelee 65 % ja naisista 60 %. Ikäryhmistä kielteisimmän suhtautuvat nuoremmat, 15- ja 24-vuotiaat, 68 %. Vasurien kannattajista tätä mieltä on 92 %, SDP:n 74 %, vihreiden 69 %, keskustan 68 % ja kokoomuksen kannattajista 40 %. Ainoastaan 28 % kansalaisista on sitä mieltä, että Suomen tulisi pyrkiä sotilasliitto Naton jäseneksi.

Sotilasliitto Naton laajentumisen historia

Ötämän sopimuksen sopimuspuolet vahvistavat uskovansa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjanpäämääriin ja periaatteisiin ja haluavansa elää rauhassa kaikkien kansojen ja kaikkien hallitusten kanssa.ö (Naton peruskirja)

v. 1949 Belgia, Kanada, Tanska, Ranska, Iso-Britannia, Islanti, Italia, Luxemburg, Hollanti, Norja, Portugali ja USA allekirjoittivat Pohjois-Atlantin sopimuksen (NATO) Washingtonissa. Presidentti Truman myönsi sotilasliitolle yli miljardi dollaria taloudellista tukea.

v. 1952 Kreikka ja Turkki liittyivät Natoon.

v. 1954 NL ehdotti liittymistään Natoon sillä ehdolla, että Nato-valtiot liittyvät Varsovan liittoon.

v. 1955 Länsi-Saksa liittyi Natoon. Varsovan sopimusjärjestö perustettiin vastavoimaksi Natolle.

v. 1959 Ranska veti Välimeren laivastonsa Naton komennosta ja De Gaulle määräsi ulkomaiset atomiaseet pois Ranskan maaperältä.

v. 1963 Nato-operaatio öBig Liftö esitteli kykyä nopeaan joukkojen vahvistamiseen Euroopassa, kun 14 500 miestä lennätettiin USA:sta Saksan liittotasavaltaan.

v. 1966 De Gaulle veti Ranskan pois Naton sotilaallisesta toiminnasta protestina USA:n johtosemalle sotilasliitossa. Nato ilmoitti pitävänsä oikeuden käyttää ydinaseita ensimmäiseksi, jos se olisi tarpeellista jäsenmaiden puolustamiseksi.

v. 1967 Naton uusi päämaja Brysselissä avattiin.

v. 1979 Nato päätti Brysselissä ryhtyä sijoittamaan Eurooppaan amerikkalaisia ohjusjärjestelmiä.

v. 1982 Espanja liittyi Natoon. Usalla oli käytössään 1 500 sotilastukikohtaa 32 eri valtion alueella.

v. 1983 Varsovan sopimusjärjestö antoi Prahan julistuksen, jossa se ehdotti: ydinkokeiden täydellistä ja yleistä kieltämistä; sopimusta kemiallisten aseiden kieltämisestä ja hävittämisestä; neutroniaseet kieltävä sopimusta; avaruuteen sijoitettavien aseiden kieltämistä; säteilyaseiden kieltämistä ja ydinaseettomille valtioille

annettavaa turvatakuuta.

v. 1983 84 Naton ministerit hyväksyivät ns. euro-ohjusten sijoituksen Eurooppaan. Varsovan liiton sijoitettua SS-20 ohjuksia Eurooppaan, Nato vastasi sijoittamalla sinne Pershing II -ohjuksia, jotka saavuttaisivat Moskovan muutamissa minuuteissa. Päätös synnytti euro-ohjusten vastaisen kansanliikkeen.

v. 1990 Nato ja Varsovan liitto solmivat sopimuksen konventionaalisten aseiden käytöstä Euroopassa ja julkistivat selvityksen väkivallattomasta yhteistyöstä. Kylmän sodan aikana Nato ylläpiti ja koulutti CIA:n ja MI6:n tuella salaisia vastarinta-armeijoita Euroopassa NL:n miehityksen varalta. Niiden olemassaolo pysyi salassa v. 1990 asti, jolloin Italian pääministeri Giulio Andreotti tunnusti operaatio Gladion olemassaolon.

v. 1991 NL romahti ja Varsovan liitto lakkautettiin. Naton ja Varsovan liiton aseidenriisutusopimukset menettivät merkityksensä. Nato perusti yhteistyöneuvoston omia jäsenvaltioita, entisiä kansandemokratioita ja neuvostotasavaltoja varten voidakseen laajentua. USA:n johtama liittoutuma hyökkäsi YK:n siunauksella Irakiin.

v. 1993 Entisen Varsovan liiton maat otettiin mukaan Naton rauhankumppanuusohjelmaan. Ranska palasi Nato-yhteistyöhön v. 1993.

v. 1995 Nato suoritti ensimmäisen avoimen sotilasoperaationsa pommittamalla Bosnian serbejä ja lähettämällä IFOR-joukkonsa miehittämään Bosnia Hertzegovinaa. Nato jäi pysyvästi entiseen Jugoslaviin.

v. 1997 Naton IFOR-joukot korvattiin SFOR-joukoilla.

v. 1999 Tšekin tasavalta, Puola ja Unkari liittyivät

Natoon. Samana vuonna Nato aloitti ilmaiskut ilman YK:n hyväksyntää Jugoslaviassa.

v. 2001 Nato riisui aseista Makedonian. WTC-tornien tuhoutumisen jälkeen sotilasliitto vetosi peruskirjansa 5 §:n kollektiiviseen puolustuspolitiikkaan. USA ja Britannia hyökkäsivät Afganistaniin.

v. 2002 Naton pääsihteeri Robertson vieraili Ukrainassa sopimassa maan liittymishetkoista Natoon.

v. 2003 USA:n johtama liittouma aloitti 2. Persianlahden sodan. Nato-valtiot Ranska, Saksa, Belgia ja Turkki kieltäytyivät osallistumasta USA:n johdolla Irakin sotaan. Naton ISAF- ja Noepan toiminnan joukot liittyivät Afganistanin sisällissotaan.

v. 2004 Latvia, Liettua, Viro, Bulgaria, Romania, Slovakia ja Slovenia hyväksyttiin Naton jäseniksi.

v. 2005 Naton ulkoministerit päättivät laajentaa maidensa sotilaallista roolia Afganistanissa.

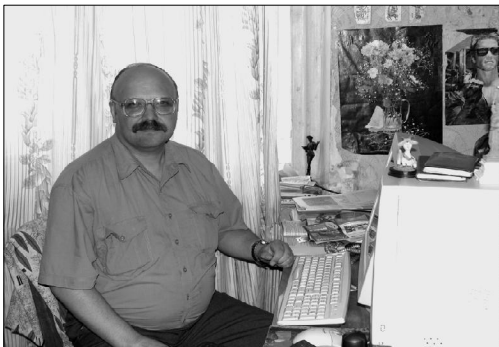
v. 2006 ISAF:in vastuualue laajeni koko Afganistaniin ja se siirrettiin Naton johtamaksi ja siihen liitettiin myös USA:n terrorismin vastaiset joukot.

v. 2008 USA varoitti Naton olevan jakautumassa kahteen leiriin, elleivät eurooppalaiset ota enemmän vastuuta Afganistanin operaatiosta. Nato tuki Georgian Etelä-Osetian offensiivista.

v. 2009 Kuumien sodan aikakautena sotilasliitto Nato soti aktiivisesti maailmalla ja pyrki korvaamaan itsellään YK:n. Suomi osallistuu Naton johdolla Afganistanin sisällissotaan. Naton uusi pääsihteeri Anders Fogh Rasmussen kutsuttiin Nato-seminaariin Suomeen. Albania ja Kroatia hyväksyttiin sotilasliiton jäseniksi.

KÄ/Toimitus

POLITIikka PALAA VENÄJÄLLE

Sergei Skvortsov työpöytänsä ääressä

Totesin jo vuoden 2009 alussa, että politiikka on asteittain palaamassa Venäjälle ja nyt me saimme äskettäin vahvistuksen tälle väittämälle. Putinin hallinnon ummehtunut ilmapiiri alkaa hiljalleen haihtua i syny tähän ovat kylläkin nimenomaan Putinin perustaman poliittisen järjestelmän epämiellyttävempien erikoispiirteiden aiheuttamat skandaalit. Esimerkkinä tästä on 14. lokakuuta tapahtunut välikohtaus.

Sen jälkeen, kun parlamentin oppositiota kiellettiin jatkamasta kysymyksen käsittelyä joukkomittaisista vilpeistä 11. lokakuuta pidetyissä paikallisiin vaaleissa, kaikki kolme oppositio-parlamenttiryhää poistui kokoussalista lupaamalla palata vain siinä tapauksessa, että saa tavata herra Medvedevin. Lisäksi parlamentin oppositio vaati Venäjän parlamentin (Valtioduuman) puhemiehen herra Gryzlovin (joka ilmoitti aikoinaan, että Valtionduuma ei ole sopiva keskustelujen paikka) ja vaalit järjestäneen Keskusvaalilautakunnan puheen-

johtajan herra Churovin (joka väittää vakavissaan, että Putin on ainoa oikeassa) eroamista. Todetakaan, että Venäjällä oppositio on ökesyö ja sopii tavallisesti toimintaan valtiovalan kanssa, mutta tällä kertaa se osoitti epätavallista niskottelua ja, kuten huomaamme edelleen, syitä Duuman oppositiolla ulosmarssin kiistattakin oli.

Yhtenäinen Venäjä vääristelevalitulosia

Presidentin administraation viisaat neuvot (joka tahtoi antaa valitsijoille mahdollisuuden päästää ulos liikaa painetta ja viralliselle oppositiolle i mahdollisuuden jakaa vastuun syntyneistä kriisistä) olla sulkematta pois epätoivottuja ehdokkaita ja olla harrastamatta vaalivilppiä paikalliset valtelimet (ts. samainen Yhtenäinen Venäjä) ohittivat kokonaan. Korkeat poliittiset ajatukset ovat sinänsä hyvä asia, mutta öleipäpaikkoja ei kukaan tahtois luovuttaa kieneläkään (leipäpaikkoja siinä mielessä, että ne aavaat laajoa mahdollisuuksia lahjuksille, edustajien ostamiselle jne.). Itse Yhtenäisen Venäjän antamien tietojen mukaan se sai näissä vaaleissa 80 % äänistä, parantamalla siten merkittävästi kriisiä edeltäneitä tuloksiaan. Jokaiselle objektiiviselle tarkkailijalle on selvää, että kriisin oloissa, kun väestön valtaosan reaalitulot supis-

tuivat puolella, hallitseva puolue ei pysty mitenkään saavuttamaan sellaisia tuloksia i jopa aivopepsemällä valitsijat perusteellisesti.

Vaalivilppiä

Paperilla taas tulokset saavutettiin vanhalla koetulla konstilla: poistettiin epätoivottuja ehdokkaita listoilta, lisättiin äänestyslomakkeita, suoritettiin joukkomittainen irtoäänestys vieraillo paikkakunnilla yms. Olemme jo useaan kertaan kuvaillleet vilpimethodiikkaa enkä tahdo toistaa jo esitettyjä asioita, mutta tuon vain kaksi täysin anekdootista tapausta tämänkertaisesta vilpistä. Kun epävirallisen Solidaarisuusliikkeen eräs johtaja esitteli keräämänsä allekirjoitukset hänen rekisteröimiseksi Moskovin kaupungin Duuman vaalien ehdokkaaksi, kaikki (korostan i kaikki!) kerätyt 4500 nimeä todettiin väärennetyiksi. Toisaalta Yhtenäisen Venäjän Moskovin keskusta-alueella 26 vaalipiirin paikalta poliisi poisti ... ei tarkkailijat, vaan vaalilautakuntien jäsenet! Miten sen jälkeen tapahtui äänien laskenta oli jo enemmän retorinen kysymys.

Muuten oppositiion vaatimuksia tuki aivan yllättäen siihen asti valtiovalalle täysin lojaali Yhteiskunnallisen mielipiteen Yleisvenäläinen tutkimuskeskus, joka julkaisi Moskovassa suoritettujen ovensuokyselyjen tulokset (kun valitsijoilta kysyttiin heidän poistuksessa äänestyspaikalta, ketä ehdokasta he äänestivät). Kyseisten tietojen mukaan Moskovassa Yhtenäinen Venäjä sai tosiasiaa 45 % äänistä (virallisesti i 66 %), VFVP i noin 18 % (virallisesti 13 %), Liberaalidemokraattinen puolue i noin 9 % (virallisesti hieman yli 6 %) jne.

Kansalaispiirien tyytymättömyyttä lisäsi entistäään herra Churovin hätkähdyttävä lausunto, jossa hän nimitti hävinneen osapuolen valituksia ömoralaaliseksi terroriksi: öSe ei ole niinkään hysteriaa kuin yritys osoittaa laitonraa moraalista painostusta äänien laskentaan ai-

kanaö. Kun sellaisia lausuntoja esitetään, on selvää, että kukaan ei aio edes tutkia esitettyjä valituksia ja kaikki keskustelut siitä, että ongelmat on pyrittävä ratkaisemaan ölain edellyttämällä tavallaö, tuntuivat turhamaiselta jaarittelulta.

Kokonaisuudessaan asia sai todella skandaalimaisen käänteen ja Duuman oppositiolle, jos se halusi säilyttää edes jotenkin kasvonsa, ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin uskaltautua johonkin päättäviseen toimenpiteeseen. Minkä se sitten myös teki. Mutta tämä useissa maissa täysin normaali ja melko tavallinen toimenpide herätti övaltapuolueessaö epävakikkeellisen reaktion. Herra Gryzlov meni jopa niin pitkälle, että itse asiassa syytti oppositiota valtion kavaltamisesta sanomalla, että oppositiion toimet palvelevat ulkoisia voimia, jotka tahtovat saattaa Venäjän polvilleen.

Venäjän säyseä oppositio

Mainittujen toimien tulokset pysyivät kuitenkin melko vaatimattomina. Muuten kapinalliset palasivat heti kohta istuntonsalin (kauimmin piti puoliaan komunistinen parlamenttiryhmä, joka palasi jo viikon kuluttua saatuaan lupauksen tavata presidentin virkaa hoitavan henkilön). Tässä tapauksessa herra Medvedev ei kuitenkaan luvannut mitään konkreettista oppositiolle rajoittamalla vain keskusteluihin siitä, että äänestysprosessia on kehitettävä. Mitään muuta ei itse asiassa olisi voinut tapahtuakaan, koska pari päivää ennen skandaalia Medvedev onnitteli Yhtenäistä Venäjää övakuuttavan voitonö johdosta (!). Siitä huolimatta jotain muutoksia kuitenkin tapahtui. Selostukseensa Tilanteesta maassa Medvedev liitti joukon asettamuksia tästä mainitusta ökehittämisestäö, aloitettiin rikostutkimus Moskovin läänin erään kaupungin kaupunginjohtajan vaalivilppiä vastaan, pidätettiin virastaan presidentin varaedustaja Uralilla, joka liian suorasanaisesti vaati paikallisilta valtelailmiltä vaalitulosten muuttamista jne.

Tietenkin kaikki nämä jäivät tietyksi yksityistapauksiksi. Mutta toisaalta ulosmarssin poliittiset seuraukset osoittautuivat valtaviksi.

Venäjän johdon rivit rakoilevat

Ensinnäkin väitteet vaalien tulosten joukkomittaisista väärennysistä lakkasivat olemasta vain marginaalien ja ekstremistien asiana. Tästä puhuvat nykyään arvovaltaiset ja tähän asti valtiovalalle lojaalit ihmiset i aina Venäjän parlamentin ylähuoneen (Liittoneuvoston) puhemiestä **Sergei Mironovia** myöten, joka on valtion hierarkissa kolmas henkilö maassa. Joukkovilppien väite on muuttunut olettamuksesta yhteiskuntaelämän kiistattomaksi tosiasiaksi - sekä venäläisten enemmistölle että myös erityisesti Lännelle, mistä Venäjän valtiovalta etsii uusia ystäviä. Tämä on Kremille äärimmäisen epämiellyttävä uutinen, jonka merkitystä politiikasta ja yleensä todellisuudesta kaukana olevat Yhtenäisen Venäjän jäsenet eivät ole tähän asti vielä täysin tajunneet.

Toiseksi, tämänkertaisen äänestysten tuloksien perusteella (kieli ei oikein käänny nimeämään tätä tapahtumaa vaaleiksi) Yhtenäinen Venäjä otti kriisin keskellä itselleen koko vastuun asioiden tilasta maassa, asettamalla siten syntipukin osan eriomaiseksi ehdokkaaksi. Nyt tämä valepuolue ei näe itselleen minkäänlaista uhkaa i ilmeisesti johtajansa herra Putinin tavoin se on vakuuttanut vilpittömästi alkaneesta övakautumisestaö. Valitettavasti näiden ihmisten katsomuksille joulukuussa alkoi öljyn hintojen nopea pudotus. Öljy on Venäjän nykyisen talouden perusta. Ja öljyn hintojen putouminen johtaa väistämättömästi siihen, että Venäjän yli pyyhkäisee surullisen kuuluisa niin sanottu ökriisin tuulen aaltoö. On paljon mahdollista, että se saattaa viedä mukanaan myös Yhtenäisen Venäjän.

Sergei Skvortsov,
NKPN Keskuskomitean
ensimmäinen (pää-) sihteeri

Mediamaksu-mielenosoitus

Kaksi päivää viettivät mielenosoittajat eduskuntatalolla vastustamassa uutta mediamaksulakia

Eduskuntatalon edessä järjestettiin 10.-11.12.2009 parin päivän mielenilmaus Mika Lintilän (kesk) johdolla valmisteltua Ylen uutta rahotusmallia vastaan. Alkutaival koleana päivänä kävin esittämässä Työväenpuolueen kannan moiseen järjestömyyteen. Ennen minua **Velto Virtanen** (PS) esitti mediamaksulaulunsa ja mainitsi esityksen olevan hallituksen öhnanuristaö. Useaan kertaan hän tuomitsi önsaveroksiö kaavailun mallin. Huomautin, että haikailtu Yle-vero ei suinkaan olisi tasavero vaan regressiivinen vero, koska

pienituloiset maksavat suhteessa tuloihinsa enemmän kuin äkkirikkaat. Veltto väitti kivenkovaan, että eduskunnassa tasavero tarkoittaa sitä, että euromääräisesti kaikki maksavat saman summan. Kysyin asiaa kansanedustaja **Pentti Oinosen**ta, joka samaa mieltä kuin ryhmätoverinsa. Vänkäsin asiasta, että tasavero on käytössä esimerkiksi Virossa, jossa kaikki maksavat veroja saman prosentin mukaan. Ilmeisesti Oinosen avustaja ilmeisesti kuiskasi jotain edustajan korvaan, koskapa Veltto pyysi uuden puheenvuoron ja totesi (minua osoittaen) överoasian-

tuntijanö huomauttaneen, että mediamaksu olisi euromääräisesti sama i ei siis tasavero.

Puheenvuorossani korostin mieltömyyttä, että opiskelijat, työttömät, köyhät eläkeläiset ja sairaat joilla ei ole varaa hankkia televisiota, maksaisivat saman veron kuin isopalkkaiset yritysjohtajat. Esimerkiksi lestaediolainen opiskelija tai työtön, jolla ei ole halua eikä varaa katsoa televisiota, joutuisi maksamaan noin puolet kuukauden tuloistaan. Tasaverotusta soveltaen myös Erkkö ja Ollila maksaisivat noin puolet kuukausituloistaan. Lintilän mallissa pienituloiset maksaisivat suhteellisesti monisatarkertaisesti enemmän kuin Erkkö ja Ollila.

Ilmehmetin myös, että toista kautta eduskunnassa mm. verolakeja säätävä Veltto ei tunne edes peruskäsitteitä: progressiivinen ja tasavero. Kerroin uskovan väitettä, että uusliberalismin huumassa muutkin kansanedustajat haluavat sokeaa termiä. Tilanne on tällä hetkellä se, että valtionveroja on vähennetty viimeisen 15 vuoden aikana ja kunnallisveroa korotettu. Samaten euromääräisesti kiinteitä

terveyskeskus- ym. palvelumaksuja on säädetty, kulutusveroja lisätty. Suomessa käytännössä vallitsee jo tasaverotus.

Sosiaalituossa sovittu kulutusverojen lisäys merkitsee uutta öiverot köyhien maksettavaksiö i periaatteen toteutusta. Lintilän vero ei ole edes kulutusmaksu, koska se on sidottu television katselumahdollisuuteen, vaan se edustaa uudenlaista regressiivisen verotuksen muotoa. Talouskohtainen mediamaksu kohtelee ankarasti yksinhuoltajia. Omituista on, että pienessä murjussa yksin asuva opiskelija maksaisi tuplasti tai kolminkertaisesti verrattuna opiskelijajna, jolla on 1-2 kämppäkaveria.

Minun jälkeeni puhui vihreiden kansanedustaja **Heli Järvinen**, joka puolusti Lintilän mallia, kertoi sen olevan kaikkien eduskuntapuolueiden yksimielinen esitys ja väitti, että Hollannissa on saatu huonoja kokemuksia budjettrahoitusmallista. Syntyneessä väittelystä sanoin Helille, että älä usko kaikkea, mitä kuulet i ole joskus kritiittinen. Mediamaksu- ja budjetti-veromallissa eduskunnan rooli on sama:

se päättää Yleisradion rahoitussummasta. Loppu on Elon laskupöytä mukaista matemaatiikkaa i päätetty summa jaetaan kotitalouksien ja yritysten lukumäärällä. Budjettimallissa ei tätä jakolaskua tarvita i veronkanto tapahtuu muun valtionverotuksen ohessa.

Järvinen arvosteli näkemystäni uudenlaisesta verotuskulttuurista toteamalla, että esim. jättemaksu on mediamaksuun rinnastettava menettely, joka ei ole sidottu jätteiden tuottamiseen. Tähän totesin, että jokainen tuottaa jätettä jonkin määrän ja jättemaksun sivutavoite on estää tuojien jätteiden syntä. Yleverolla ei tavoitella television katselun minimoimista. Valtionverolakimme eivät tunne tasaveroa i paitsi pääomaverotuksessa! i puhumattakaan regressiivisestä verotuksesta. Uusliberalismin asialopjat ja tytöt haluavat ilmeisesti luoda käytännön ennakotapausten, johon vedota sitten kun progressiivinen verotus halutaan romuttaa.

Juhani Tanski
STPN puheenjohtaja

MAAILMAN VASEMMISTOPUOLUEIDEN KONFERENSSI

Caracasissa järjestettiin 19. ja 21.11.2009 laaja kansainvälinen maailman vasemmistopuolueiden konferenssi, johon osallistui yli 50 vasemmistolaista järjestöä, jotka edustivat 31 eri valtiota kattaen Aasian, Afrikan, Euroopan, Karibian alueen ja Oseanian.

Paikalla oli Latinalaisesta Amerikasta mm. Bolivian MAS (Liike kohti sosialismia), Brasilian Työväenpuolue, Kuuban kommunistinen puolue, El Salvadorin FMNL, Nicaraguan Sandinistinen kansallinen vapautusrintama ja Ecuadorin Alianza Pais. Euroopasta paikalle oli saapunut mm. Linke Saksa, Portugalin Vasemmistoblokki, Kreikan kommunistinen puolue ja Ranskan Partido Gauche. Australiaa edusti kokouksessa Sosialistiliitto. Tapaamisessa ei ollut paikalla USA:n vasemmiston edustajia.

Uusi vallankumouksellinen Internationaali

Venezuelan presidentti **Hugo Chávez** ehdotti konferenssissa vasemmistovoimia kokoavan Viidennen Internationaalin perustamista vastavoimaksi globaalille kapitalismille. Ötälläinen

sosialistinen kohtaaminen edustaisi vasemmiston alkuperäistä tahtoa taistella imperialismia ja kapitalismia vastaan. Chávezin mukaan uuden internationaalin pitäisi toimia ilman määräyksiä ja sen olisi kunnioitettava mieliteiden moniarvoisuutta.

Sandinistien ja Farabundo Martin edustajat kannattivat 5. Internationaalin perustamista. Useat kommunistiset puolueet ja mm. Brasilian ja Kreikan puolueet vastustivat Chávezin tekemää ehdotusta. Venezuelan kommunistinen puolue halusi keskustella asiasta mutta suurin varauksin. Kuuban edustaja piti ehdotusta erinomaisena, mutta hänen puolueensa ei ollut tehnyt asiasta vielä omaa päätöstään. Eurooppalaiset vasemmistopuolueet Linke, Portugalin Vasemmistoblokki ja Partido Gauche olivat kiinnostuneita asiasta, mutta niiden täytyy ensin konsultoida asiasta puoluitaan. Brasilian työväenpuolueen mielestä v. 1990 perustettu Sao Paulon foorumi on vasemmistovoimien ensisijainen keskustelufoorumi.

Kokous päättyi

Kansainvälinen vasemmisto-

puolueiden konferenssi keuhutti Hugo Chávezin tekemän ehdotuksen kutsua koolle Viides Internationaali sosialistisesti suuntautuneiden puolueiden, kansanliikkeiden ja aatevirtausten yhteisenä tilana, jossa voidaan harmonisoida yhteinen strategia imperialismiin vastaiselle taistelulle, kapitalismin korvaamiseksi sosialismilla ja uuden tyyppiselle solidaarisuuteen perustuvalla talous-integraatiolla. Tavoitteena on perustaa uuden internationaalismin hengessä työryhmä, joka käsittää ne sosialististen puolueet, yhteiskunnalliset liikkeet ja virtaukset, jotka hyväksyvät aloitteen maailmanlaajuisen vallankumouksen tavoitteet, sisällön ja toimintamekanismit luonnehtivan ohjelman laatimiseksi. Caracasissa järjestetään huhtikuussa 2010 Viidennen Internationaalin perustamiseen liittyvä kansainvälinen kokous.

Caracasin sitoumus

Konferenssi julkaisi yhteisen vasemmistovoimien sitoumuksen, jonka ydin kohtina olivat:

• Maailmanlaajuisen kampanjan organisoiminen 12. ja 17. 12. 2009 USA:n sotilastukikohtien

perustamisen torjumiseksi Kolumbiassa, Panamassa ja kaikkialla maailmassa.

• Kampanja **George W. Bushin** saattamiseksi kansainväliseen oikeuteen syytettynä rikoksista ihmisyyttä vastaan henkilönä, joka on periaatteessa vastuussa kansanmurhista Irakissa ja Afganistanissa.

• Äkunnioittaa **Clara Zetkinin** 100 vuotta sitten tekemää aloitetta Kansainvälisen naisten päivän vietosta maaliskuun 8. päivänä erilaisin tapahtumin niissä maissa, joissa päivää vietetään.

• Organisoita maailmanlaajuisia solidaarisuutta bolivaariselle vallankumoukselle imperialismiin jatkuvia hyökkäyksiä vastaan.

• Järjestää maailmanlaajuisia solidaarisuutta Hondurasin kansalle, joka vastustaa USA:n

tukemaa sotilasvallankaappaus-ta palauttaakseen maan demokraattisesti valitun presidentin **Manuel Zelayan** takaisin valtaan. Organisoita maailmanlaajuiset valvojaiset vaalipäivänä, jolla kaapparit aikovat laillistaa kaappauksensa.

• Vaatia Kuuban kauppasaaron välitöntä ja ehdotonta purkamista sekä Miamin viisikon pikaista vapauttamista.

• Äosallistua Haitin kansan kamppailuun Pohjois-Amerikan imperialismiin kidnappaamaan ja virastaan syrjäyttämään presidentti **Jean Bertrand Aristiden** valtaan palauttamiseksi

Matti Laitinen

Lähde:
www.venezuelanalysis.com

EU-kansalaiset joilta vaaditaan EU:ssa työlupa

Rakennusliitto suoritti Porvoossa työmaille tarkastuksia. Tarkastuksilla pyritään estämään epämääräisiä niharmitaö työnantajia käyttämästä mm. alipalkattua ulkomaista työvoimaa. Rakennusliitto tekee hyvää työtä, vaikka tarkastukset kuuluisivatkin viranomaisten työnkuvaan. Porvoosta löytyi esimerkiksi neljä työntekijää, joilla oli ns. muukalaispassi ja joilla olisi pitänyt olla työlupa. EU-kansalaiset eivät tarvitse työlupaa. Mielienkiintoiseksi asian tekee se, että kyseiset henkilöt olivat Virossa pysyvästi asuvia EU-kansalaisia.

Virossa elää 105 000 ei-kansalaisia, joilla on muukalaispassi. Heillä ei ole minkään maan kansalaisuutta. Virossa on myös lähes 100 000 Venäjän kansalaista, jotka ovat saman kansallisuuspolitiikan uhreja kuin ei-kansalaiset. He ovat edelleenkin maassa vailla poliittisia oikeuksia.

Viron kansalaisuuslaista johtuen Virossa elänyt venäjänkielinen väestö jäi Viron itsenäistytessä vaille kansalaisuutta. Viron kansalaisuuslaki lähtee siitä, että kansalaisuus myönnetään vain niiden jälkeläisille,

jotka olivat Viron kansalaisia v. 1938. Viro on laatinut kieli- ja kansalaisuuslait sellaisiksi, että ne määrittävät Viron yksikieiseksi kansallisvaltioksi.

Virossa oli v. 1989 väestönlaskennan perusteella 1,5 miljoonaa asukasta, joista noin 600 000 oli venäläisiä. Heidän prosentuaalinen osuutensa Viron väestöstä oli 40 %. Heistä sata tuhatta muutti heti Viron itsenäistytessä Venäjälle. Puolesta miljoonasta venäjänkielisestä noin 50 000 on ottanut joko Ukrainan, Valko-Venäjän tai jonkin muun entisen Neuvostoliiton alueen kansalaisuuden.

Venäläiset saavat Viron kansalaisuuden, jos he suorittavat kielikokeen ja perustuslakitestin, jonka vaatimuksia voi hyvinkin kritisoida. Venäläisten motivaatiota hankkia Viron kansalaisuus heikentää se, että vaikka 150 000 venäläistä on saanut jo Viron kansalaisuuden kielikokeen suorittamisen kautta, heitä ei näy politiikassa, virkamiehinä eikä talouselämän johdossa. Maan kansalaisinakin venäläiset ovat toisen luokan kansalaisia.

Virossa asuvat Venäjän kansalaiset ja ei-kansalaiset ovat saaneet pysyvän oleskeluluvan Viroot ja v. 2006 jälkeen Viro ei ole enää voinut karkottaa venäläisiä maasta. Schengen-sopimukseen

liittyminen pakotti Viron v. 2006 hyväksymään kaikki maassa asuvat venäläiset maan asukkaiksi.

Ei-kansalaisten lapset eivät saa Virossa automaattisesti Viron kansalaisuutta, vaan Viro jakaa heille muukalaispassin. Virossa on tällaisia siellä syntyneitä ei-kansalaisia yli 2 000 henkilöä. Venäläiset ovat Virossa syrjittyjä myös työelämässä. Työttömiä oli lokakuussa yhteensä 102 000. Heistä 90 % arvellaan olevan venäläisiä.

Ei-kansalaiset ja Venäjän kansalaiset saavat äänestää paikallisvaaleissa, mutta parlamenttivaaleissa heiltä puuttuu äänioikeus. He eivät saa asettua ehdolle paikallisvaaleissakaan, vaikka Viro jo v. 1993 Euroopan Neuvostoon liittyessään lupasi taata ei-kansalaisilleen myös ehdokkuusoikeuden.

Kysymys ei siis ole maahanmuuttajista, vaan Virossa syntyneistä ja pysyvästi asuneista kansallisuudeltaan venäläisistä ym. ihmisistä, joita ei haluta ottaa Viron kansalaisiksi ja heitä syrjitään. Viron lisäksi syrjintää tapahtuu myös Suomessa, kun tältä samalta kansalaisryhmältä vaaditaan EU-kansalaisuudesta huolimatta työlupa.

Kalevi Wahrman
Lähde: Leena Hietanen

Aallon mantra

Om, om, om... kuuluu humina ja mumina Teknillisestä korkeakoulusta TKK ja Aalto-yliopistosta A? (visuaalinen ilme). Pyhä om-tavu on Katoamaton Tavu. Koska sanskritissa a+u sulautuvat o:ksi, om-tavun katsotaan koostuvan kolmesta äänneestä a+u+me. Se on muinaisen Veda-uskonnon kolminaisuusoppia. Om, om, om...

TKKn rehtori sinitaivasmies pitää olennaisena henkistä muutosta. A? tarjoaa mahdollisuuden kurottua korkealle, mikä vapauttaa luomisvoimaa ja energiaa (!). Pilvetön taivas sanoo, että TKK tähtää korkealle, ihmisten menestykseen panostetaan ja siitä palkitaan. Tämä muistuttaa koirakoulua. Rekisi jättää mainitsematta, että menestymättömyydestä rangaistaan, sillä palkankorotus jää saamatta.

Mantra jatkuu: on vaikea nousta huipulle olemalla samanlainen kuin muut huipulla. A? on omaleimainen ja erilainen. Korkea taso syntyy uusista toimintatavoista ja yhteisön ainutlaatuisen osaamisen ydistelmästä. Tiedetäänkö se etukäteen? TKK on valmis oppimaan uutta ja tekemään yhdessä työtä A?n ja Suomen hyväksi (lue: suuryritysten). Yhdessä tehdään menestystarina A?, jatkuu mantra. Syntykö menestys puhumalla?

Kolmen koulun Helsingin kauppakorkeakoulun HSE, Taideteollisen korkeakoulun TaiK ja TKKn yhteiset lukuvuoden avajaiset pidettiin 1.9. Finlandiatolassa. Reksien puheissa korostui yhteinen arvopohja, yhteisöllisyys (ei kollektiivisuus) ja erilaisuuden arvostaminen (sillä lailla).

Rehtorien mantra: huippuosaamiseen panostaminen on tie ihmiskunnan hyvinvointiin. Vihdoin tämä ongelma eiku haaste on ratkaistu! Eläköön kaksi viisasta naista ja kaksi viisasta miestä!

On korostunut kolmen koulun vahva yhteisöllisyys, yhdessä tekeminen ja toisten mielipiteiden sekä näkemysten kunnioittaminen. Nämä ovat uuden innovaatiojärjestelmän ominaisuuksia, om, om, om... Koulutuksen ja tutkimuksen ohella on kyse suomalaisen elinkeinoelämän kansainvälisen kilpailukyyn edellytyksen turvaamisesta. Mihin jäi ihmiskunnan hyvinvointi?

Säätiöyliopistona A? on etuoikeutettu (mihin?). Ulkopuolinen hallitus on mahdollisuus (mihin?). Om-humina kiihtyy: professoreilla on oikeus jatkossakin asemaansa vaarantamatta ilmaista julkisesti mielipiteitään. Kuinka käy marxilaisten mielipi-

teiden esittäjän? Potkut ovat lähellä, sillä yksityisestä yliopistosta on helppo irtisanoa työntekijä.

A?-rehtori toteaa: ñOsaamiseen perustuvan talouskehityksen, ympäristömuutoksen, globalisaation ja tekniikan nopean kehityksen ansiosta yliopistojen rooli keskeisinä uuden tiedon tuottajina on korostunut Suomessa ja koko maailmassa. Muoti-iskusanat vilahtelevat. Yliopiston kilpailukykyyn vaikuttaa sen kyky houkutella opiskelijoiden ja tutkijoiden parhaimmistoa (aivotuontia!) unohtamatta akateemisen johtajuuden ja uudenlaisen johtamiskulttuurin merkitystä. Elinvoima ja kollektiivinen kilpailu unohtuvat A?-huumassa.

Maailman arviointiluettelossa TKK on sijalla 210 ja viime vuonna 211. A? joutuu kiiruhtamaan. Jos sen tuleva sija on sama ja paranee TKKn vauhdilla, kuluu parisataa vuotta ennen kuin A? on kymmenen parhaan joukossa. A?-reksin mantra on, että A? nousee kymmenessä vuodessa maailmanluokkaan (mitä se tarkoittaa?). Jälleen tulee mieleen koirakoulu: kanustava tutkijan urajärjestelmä. Jenkkiyliopiston tenure track -järjestelmä on professorin urapolku, jonka tavoitteena on kasvattaa nuoresta tutkijasta maailmanluokan professori, om, om, om...

A? haluaa profiloitua huippuluokan opinahjoksi, joka tulee kouluttamaan tulevaisuuden yhteiskunnan huippuammattilaisia ja suunnannäyttäjiä. Opettajia kannustetaan hakeutumaan pedagogisiin valmentusohjelmiin ja hyvästä opetuksesta myös palkitaan. Miten? Kuinka huonosta rangaistaan? Tuleeko potkut vai palkanalennus? Lisääntyvästi mennään kohti englanninkielistä opetusta ja kansainvälisyyttä. Hyvästi suomi ja pakkoruotsi, tilalle pakoenglanti.

Yllätys on, että A? muodostuu kolmesta akateemisesti itsehallinnollisesta koulusta HSE, TaiK ja TKK. Syntyvätkö kuitenkin bunkkerit tai poterot? Mistä johtuu mahtava mantran mumina? A?: korkeatasoinen kansainvälisesti houkutteleva oppimis- ja tutkimisympäristö, kannustavia akateemisia urapolkuja. A? keskittyy merkittäviin globaaleihin kysymyksiin. A? on mukana kaikissa kansallisissa strategisen huippuosaamisen keskeisissä SHOKeissa. Om, om, om... HSEllä on kaikki merkittävimmät alan laatuakreditoinnit, TKK:lla toista kymmentä tutkimuksen huippuyksikköä ja TaiK on kansainvälisesti arvostettu taideyliopisto.

A? on kolminaisuusopin ilmentymä. Onko TKK isä, HSE poika ja TaiK pyhä henki? Onko A? kuin kolmiapila, jonka kolme lehdikkää muodostavat yhden lehden? Entä neliapila? Vai onko A? kuin housut, joissa on kolme aukkoa, mutta silti ne ovat yhdet housut? Paidassa on neljä aukkoa! Hedelmöittäkö TaiK tahrattomasti ja saastattomasti A?n kuten pyhä henki Marian? Suomessa kyseeseen tulee katolisen EU-Marian sijasta kalevalainen Marjatta puolukoinen. Mantran hokeminen on niin mystistä ja voimallista, että on tapahduttava maailmanluokan ihme kuten neitseellinen sikiäminen, jollainen tapahtui tietävästi ensi kerran Egyptissä yli 5000 vuotta sitten.

Lopuksi pilvetön sinitaivas ryhtyy kerjäämään. Mieleen tulee lehtiotsikko: romanialaiset kerjäläiset entistä hyökkäävämpiä. **Heinrich Böllin** mukaan mainokset ovat vain rikkaiden tapa kerjätä. TKKn reksin mukaan TKK tarvitsee koko yliopisto- ja alumniyhteisönsä tuen. Alumneja eli entisiä oppilaita on noin 40 000. A?n tavoitteena on olla maailmanluokan yliopisto tekniikan, kaupan ja taideteollisuuden alalla v. 2020 mennessä. Kovassa globaalissa kilpailussa tämä edellyttää hyviä resursseja. Rekisi koettaa laulaa kilpailijait suohon kuten Väinämöinen.

Kutakin alunin lahjoittamaa euroa kohti Suomen valtio sijoittaa 2,5 euroa. Säätiöpohjaisen A?n 700 miljoonan euron peruspääoma muodostuu valtion sijoittamasta 500 miljoonasta sekä yritysten, säätiöiden, yhteisöjen ja yksityishenkilöiden lahjoittamasta 200 miljoonasta, jota summaa vielä kerätään ensi vuonna.

TKK haluaa rekrytoida ja kouluttaa hyviä opiskelijoita ja kannustaa heitä ahkeruuteen, uutta luovaan ajatteluun sekä loistaviin suorituksiin. TKK haluaa tavoittaa opetusalan parhaat tutkijat ja opettajat vuosisadan suurimman yliopistolaitosta koskevan muutoksen toteuttajiksi. Rehtori kutsuu kaikki TKKn kasvatit luomaan vahvaa A?a ja entistä kilpailukykyisempää Suomea (ihmiskunnan hyvinvointi?) om, om, om... A? aloittaa 1.1.2010, jolloin sen jännittynyt seuraaminen alkaa. Näyttääkö mantra auttavan? Muuttuvatko sanat teoiksi? Toteutuvatko puheet? Vai käykö kuin eduskunnassa, jossa puheesta ei tule loppua? Selvää saippuaopperan seuraavassa jaksossa.

Hannu Kautto

Lähde: Polysteeikki 3-4/2009, joka on lehden viimeinen numero. A?-verkkosivut löytyvät: www.aaltoyliopisto.info ja www.aalto.fi ensi vuoden alusta.

Hallitus syyti rahaa Aalto-yliopistolle ja jätti muut ruikuttamaan rannalle

Hallitus myönsi marraskuussa ensi vuoden alussa toimintansa aloittavalle Aalto-yliopistolle yli 57 miljoonan euron tukipaketin. Samalla hallitus myönsi kaikille muille Suomen yliopistoille jaettavaksi vaivaiset 17 miljoonaa. Huippuyliopistoksi rummutettu ja elinkeinoelämän lempilapseksi epäilty Aalto aloittaa toimintansa tilanteessa, jonka seuraukset ovat monisäikeiset.

Yliopistot säästökuurille

Hallituksen 05.11. tekemä päätös valtiontoista on saanut tyyntyneen vastaanoton muissa yliopistoissa ja akateemisissa maailmassa. Porvarihallituksen päätös pakottaa yliopistot käytännössä erittäin tiukalle säästökuurille, sillä valtionalaisuudesta itsenäiseksi muuttuneet yliopistot joutuvat nyt itse hankkimaan rahoituksensa ja päälle on lisäksi kaatumassa kymmenien miljoonien vakuutusmaksut. Pienille yliopistoille tilanne tuo suunnattomia ongelmia.

Omme saamme laskelmien mukaan vajaa 500 000 euroa noista rahoista. Se on hyvin vähän jos vertaa, että tämän vuoden budjettimme on noin 50 miljoonaa euroa, totesi mm. Lapin yliopiston rehtori Mauri Ylä-Kotola Ylen verkkouutisten haastattelussa 05.11.

Tieteen ja rahan allianssi

Miljoonien eurojen vakuutusmaksujen lisäksi yliopistojen öitseenäistymisenä tuo niille lisää muitakin velvollisuuksia, kuten työttömyysvakuutusmaksut ja arvonlisäverot. Määrärahojen vähyys pakottaa yliopistot hakemaan yhteistyötä liike-elämän kanssa ja luo näin riskin, jossa itsenäinen akateeminen tutkimus altistuu ulkopuolisten tahojen vaikutukselle. Samalla on epäilty ulkopuolisen rahoituksen kurruttavan sellaisia tutkimusaloja, joista ei saada maksimaalista hyötyä rahoittajille. Toinen tie ovat säästöt ja leikkaukset, jotka käytännössä johtaisivat tutkimuksen kovaan karsimiseen, irtisanomisiin ja jopa joidenkin yksiköiden lakkautuksiin.

Määrärahojen jakoa pidetäänkin yleisesti hallituksen temppuna pakottaa yliopistot liike-elämän morsiamiksi. Näin ajetaan hiljalleen alas itsenäistä ja kaikille ilmaista suomalaista korkeakoulujärjestelmää ja hallituksen piireissä onkin haaveiltu jo lukukausimaksu-ruusteisesta opiskelusta sekä tieteen ja talouden kiinteästä liitosta.

Rahoitusvaikeudet lisäävät alueellista epäjakoa

Yliopistojen hankkeisiin myönnettäviä erityismäärärahoja ja-kaessaan hallitus myös sivuutti täysin yliopistojen laadulliset näkökohdat. Esimerkiksi Oulun yliopisto on nk. Shanghain vertailun mukaan paljon korkeammalla tasolla, kuin Aalto, mutta joutui silti tyytymään rahanjaossa pelkkiin mursiin. Onkin arveltu hallituksen näin tahtovan osaltaan keskittää tutkimusta pääkaupunkiseudulle, lähelle talouden ja liike-elämän kovaa ydintä.

Aalto-yliopiston suosiminen alueellisten yliopistojen kustannuksella on osa hallituksen harjoittamaa aluepolitiikkaa. Alueellisten yliopistojen joutuessa vasaran alle yliopistokaupunkien vetovoima heikkenee ja karkottaa opiskelijoita, jotka esimerkiksi Oulussa ja Rovaniemellä ovat tärkeä taloudellinen tekijä. Yliopistojen vetovoiman heiketessä myös kaupunkien ja alueen vetovoima heikkenee ja vauhdittaa näin tietovuotoa alueilta kehä-kolmosen sisäpuolelle.

Antti Siika-aho

KULTTUURIA

Itsenäisyyspäivä

Oli taas itsenäisyyspäivä. Tuona nationalistisen ähkyn pullistuma. Oikein varsinainen kupla. Tämä kupla vaan ei tunnu, pörssikuplien lailla, puhkeavan koskaan. Hyvin suuren osan suomalaisista itsenäisyyspäivän riiteistä kuuluu Presidentinlinnan vastaanoton seuraaminen televisiosta ja vuodesta toiseen myös jatkosodasta kertova, anteeksi vaan, mielestäni korkeintaan keskinkertainen elokuva Tuntematon sotilas. Kun tänä vuonna tuli vielä tasavuotia ns. talvisodan, tuon Suomen toisen itsenäisyyden syyttymisestä, kaiken tämän hehkutus oli käydä lähes sietämättömäksi.

On tietenkin hyvä tuntea historiaa, mutta asian harastajalle tämä nErkon sota, ne 105 kunnian päivää, kuten tuota ajanjaksoa myös kutsutaan, on ajallisesti liian suppea pätkä Suomen historiaa. Tuohon onnettomaan kärsimysnäytelmään osallistuneet, nämä ipyhityt, ansaitsevat kai muistutusta, mutta juuri minkäänlaiseksi kansallisen identiteetin rakennusaineksi tämä ei, näin oletan, meille kaikille riitä.

On myös ymmärrettävä tuota ajankohtaa edeltävien, kahden vuosikymmenen ajalta Suomen ulkopoliittikkaa. Sen keskeisenä sisältönä oli käsite fryssäviha, ja ainakin osan kansasta hyvin avoin saksalaisen fasismin, natsismin, ihailu, tai ainakin ymmärtäminen ja sopivassa määrin myötäily. Piti olla koko ajan valmis iskemään ja kansa piti pelottelemalla

pitää varuillaan idästä tulevaan nperivihollisenä iskua varten.

Aivopesu oli niin tehokasta, että tuo uhkakuvana konkretisoitui syksyn 1939 Suomen ulkopoliittisen johdon jää-räpäisyyteen Neuvostoliiton ymmärrettävien vaatimusten edessä. Noihin vaatimuksiin rajan siirtämisestä Karjalan kannaksella Leningradin suo-jaamiseksi, olisi myöhemmin jopa presidentti **Urho Kekkonen** mielestä voitu suostua, ja näin talvisota oltaisiin ehkä voitu välttää.

Tuo talvinen yhteenotto tulehdutti mielet Suomen poliittisesta johdosta alkaen alimman tason fikorisoturiin, niin että, ns. kesäsota, jatkosota ei ollut mitenkään vältettävissä. Siinäkin Saksan johto oli nsaatte korkojen kanssa takaisin-vihjailulla jo hyvissä ajoin luvannut olla ikuisen ystävän tukena antamassa lopullista kuoliniskua ikuiselle, yhteiselle viholliselle.

Seuraavassa arvioin lyhyesti ja hyvin subjektiivisesti tuosta jälkimmäisestä katastrofista kertovaa kahta elokuvaversiota. Julistaudun heti alkuun tässä asiassa nMollen mieheksi. Vuonna 1955 valmistunut **Edvin Laineen** filmatisointi **Vaino Linnan** romaaniin, nyt jo jotenkin puhki eestaas kelattu filmi oli varmaankin valmistumisaika-

naan vielä sankalle elossa olleelle sotaveteraanijoukolle, siis siellä jossakin mukana olleille jonkinlaista terapiaa. Sen dramatisointi, **Juha Nevalaisen** käsikirjoitus, ei pääpiirteissään eroa noin juonen kannalta, myöhemmästä, **Rauli Mollbergin** versiosta. Mutta kriittisessä katsannossa Laineen versio on useissa kohdin asiaan nähden, sanoisin jopa liian nhauska, komediaalinen. Siitä voi saada i ja en sano tätä kenenkään muun, vaan ainoastaan itseni puolesta i kuvan, ettei sellainen sota niin kauheata olekaan, vaan isolta osaltaan se on sellaista hurtilla huumorilla siivitettyä miehistä yhdessäoloa. Raakaa ryminää on tietysti siinäkin mukana. Tekniseltä toteutukseltaan näkyvin ero on se, että Laineen roolituksessa näyttelijät ovat aivan liian vanhoja. Siihenhän on kasattu silloinen Suomen paras näyttelijäkaarti. Vai oliskohan ollut näin?

Oliko siis Mollella omassa teoksessaan, vuonna 1984, käytettävissä paremmin iältäään ko. rooleihin sopivia näyttelijöitä? Mollehan valitsi rohkeasti mukaan myös useampia amatöörejä, eivätkä muutaakaan mukana olleet näyttelijät olleet vielä siinä vaiheessa kovinkaan ikuluneita. Tämähän on osaltaan antamassa noista onnettomista tapahtumista tavallaan uskottavamman kuvan. Siinä voi jotenkin kuvitella kenen tahansa nuoren miehen joutuvan sellai-

Suomen kulttuurimaisemaa; Aleksis Kivi ja Kansallisteatteri Helsingin Rautatienkatuilla

seen kauheuteen mukaan. Molle on onnistunut ohjauksellaan vrittämään koko kiväärikompanian emotion tasolla jotenkin todentuntuiseksi. Ei yli-, ei ali-, eikä ohi näyttelemistä. Tuskainen tarina kulkee tuskaisena ja kestävänsä koko ajan kohti vääjäämättömyyttä, kaootista loppuaan.

Kuvausteknisesti Mollberg ja hänen kuvaajansa **Esa Vuorinen** tekivät mielestäni oivallisen ratkaisun; oli ehkä teknisestikin 80-luvulla paremmin mahdollista toteuttaa kuvausta niin, että kamera on hyvin paljon kuvaaja Vuorisen olalla, ja hän marssii, syöksyy ja ryömii miesten mukana, siellä seassa. Siinäkin on ollut idea saada katsoja mahdollisimman lähelle tapahtumia ja tuntemaan tuonlainen kauheus jopa omista nahoissaan. Televisio tietenkin jonkin verran lajistaa näitä kuvallisia ja myös äänellisiä efektejä, tehokeinoja. Katsottuani Laineen version

n. 20 kertaa ja Mollbergin version n.10 kertaa, minä ainakin tunnen enemmän tuskaa, ahdistusta ja tuon kärsimyksen kokemaan joutuneita kohtaan myötätunnetun tunteuksia uudemman, siis Mollbergin tulkinnan katsottuani. Ajattelen sotaelokuvien teon motiiviksi ainoastaan opetuksen: Tuo on hirveää, ei enää koskaan!

Toivoisin Yleisradion tekemään tässä asiassa npäivityksen, siirtymään tähän aikaan paremmin sopivaan, realistisempaan, versioon. Siis Laineesta Mollbergiin. Ja onhan Ylellä tallenteena vieläkin tuorempi ja rajumpi versio, nimittäin **Kristian Smedsin** Kansallisteatterin sovittama, kaikki ipyhäto arvot alas ampuva, ja meidät kaikki oikeutetusti syyllistävä teatteriesitys. Sen auki repimiseen ei nyt tila riitä.

Unto Nikula, Vantaa

Donizettia Kansallisooppera Estoniassa

Kapellimestari: Arvo Volmer
Solistit: Otoniel Gonzaga (Völkoper Wien), Marina Shaguch (Mariinski-teatteri), Aare Saal, Mart Madiste, Priit Volmer, Oliver Kuusik ja Andres Köster
Musiikki: Kansallisooppera Estonian kuoro ja orkesteri

Domenico Gaetano Maria Donizetti (v.1797-1848) oli Italian Pergamossa, köyhässä oloissa syntynyt oopperasäveltäjä. Hän sävelsi kaikkiaan 65 oopperaa. Hänen kynästään syntyi myös muuta musiikkia, kuten kirkkomusiikkia, muutama joussikvartetti sekä joitakin orkesteriteoksia. Hän oli yhdessä **Gioacchino Rossinin** ja **Vincenzo Bellinin** kanssa yksi kolmesta suuresta bel canto i säveltäjästä. Bel canto i termi (kaunista laulua) kuvaillee italialaisessa oopperassa 1800-luvulla kukoistanutta laulu-tyyliä, joka korostaa mahdollisimman kaunista äänensävyä ja vokaalista virtuositeettia. Donizetti nousi 1830-luvun loppussa Italian ykkössäveltäjäksi.

Hänen kuuluisimpia teoksiaan ovat klassikot: *Lucrezia Borgia*, *Maria Stuardan*, *Lucia di Lammermoorin* ja *Roberto Devereux*.

Vuonna 1838 hänen oopperansa *Poliuton* jouduttua italialaisten sensorien raateleihin kynsiin hän alkoi miettiä maastamuuttoa Ranskaan, jossa hän jatkoi lyhyeksi jäänyttä uraansa. Säveltäjä kuoli 51-vuotiaana melisairaalaassa Pariisin lähistöllä.

Muutettuaan Pariisiin Donizetti työsti *Poliuton* uudelleen v. 1839, mutta jätti suurelta osin entiselleen. Uusi versio nimellä nLes martyrsi sai kantesityksensä Pariisissa jo seuraavana vuonna. **Salvatore Cammaranon** libretto pohjautuu **Pierre Corneillein** tragediaan nPolyeucte.

Teoksen pääteemoina ovat toteutunut ja toteutumaton rakkaus, moraali ja valta. Teemat ilmenevät *Poliuton* tarinassa uskonnon käyttönä

vallan välineenä, uhrautumisena oman maailmankatsomuksen puolesta ja vallitsevana suvaitsemattomuutena.

Ooppera kertoo roomalaisten valloittamasta kolmannen vuosisadan Armeniasta. *Poliuto* on roomalainen virkamies. Hänen appiukkonsa, Mitilenen kuvernööri Felice, on langettanut kuolemantuomion jokaiselle kristinuskoon kääntyneelle kansalaiselle. *Poliuto* uhmaa appeaan ja hän antaa kastaat itsensä kristityksi, minkä vuoksi hänet pannaan vankilaan. Hän joutuu toisinajattelunsa vuoksi Jupiterin ylipappi Callistenen raivon kohteeksi. Ylipappia kaivelee yhä se, että hän sai aikoinaan rukkaset *Poliuton* vaimolta Paolinalta. Vaimo rukoilee miehelleen armahdusta isältään ja ylipapilta. Hän ei saa miestään luopumaan maailmankatsomuksestaan. Paolina entinen rakastaja ilmestyy työmatkalle Armeniaan. Paolina joutuu valinnan eteen. *Poliuto* on periaatteen mies. Hän kuolee

mielummin kuin kieltää maailmankatsomuksensa. Hänen vaimonsa ymmärtää vihdoin löytäneensä rakastamansa miehen ja seuraa tätä kuolemaan. Rakkaus on väkempi voima kuin viha.

Kansallisooppera Estonian konserttisalissa on loistava akustiikka. Sen toiselta parveltä näki ja kuuli selkeästi kaiken, mitä näytämöllä oli annettavanaan yleisölle. Italiaksi laulettu sävelteos oli teksti-etty englanniksi ja virokseksi. Orkesteri pauhasi välillä räis-kyvästi ja ajoittain se vai-puti kaihoisaan tunnelmoituiin. Kaunis ja jännitteinen musiikki yhdistää ihmisiä jo ole-

massaolollaan ja luo suvaitsevaisuuden ilmiä. Se jalostaa ihmismielteä oikeudenmukaisuuden ymmärtämiseen. Osaavat solistit ja upeääninen kuoro kantavat uskottavasti tragediaa. *Poliuto* oli vaikuttava kokonaisuus.

Oopperassa käynti Tallinnassa ei ole suomalaiselle palkkatyöläiselle elitismiä. Lip-pujen hinnat ovat kohtuulliset. Toiselle parvelle pääsee 10i 15 eurolla kokemaan ja aistimaan eurooppalaista huipputaidetta. Hyvästä taiteesta nauttiminen ei edellytä asiantun-tijuutta - paremminkin avointa mieltä.

Viides viulukonsertto

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Lissabonin sopimus

Lissabonin sopimus merkitsee mahdollisuutta kuolemanran- gaistuksen käyttöön mellakois- ta, kansannoususta, sodanvaa- rasta ja sodan aikana.

Irlannin KYLLÄ Lissabonin sopimukselle mahdollistaa myös kuolemanrangaistuksen. Lissa- bonin sopimus tekee EU:sta enenevässä määrin ylhäältä johdettavan demokratian. Irlan- nin jälkeen oli sopimuksen alle- kirjoittaminen vielä kesken Puo- lassa ja Tšekissä, mutta nyt ne- kin on saatu ruotuun, jotta EU- perustuslaki astuu voimaan. Sop- imuksen sisältö on hämärä. Tuskin kukaan tietää tarkasti sen merkitystä. Tämän jälkeen sotilaalliset operaatiot eivät tarvitse ulkomailla enää kansal- listen parlamenttien hyväksymi- stä. Esimerkkeinä voidaan maini- ta, että Afganistanissa, Irakis-

sa ja Balkanilla tarvittiin muodol- lisesti parlamentaarinen hyväk- syntä siellä sotiville joukoille.

Lissabonin sopimus on perus- oikeuksien kohdalla sitova. Periaatteessa **artikla 2** takaa suojan kuolemanrangaistusta vastaan, mutta sitten tulee pienellä painettuna itäreikäit poikkeukset selkokielellä. Tap- pamisen ei katsota loukkaavan artikla 2., jos se on tarpeen mel- lakan tai kansannousun pis- tämiseksi kuriin. Toinen poik- keus on sota-aika tai välitön sodanvaara.

Sveitsi poisti kuolemanrangai- stuksen 1942 rauhan aikana ja sota-aikana 1992. Sveitsissä aloitteen teki Vapaiden Demok- raattien Puolueen edustaja Mas- simo Pini. Sveitsin lainsäädäntöä on siis korjattu niin, että kun vielä toisen maailmansodan

aikana voitiin teloitaa, niin tänä päivänä ei enää, mutta nyt Lissabonin sopimuksen mukaan kuolemanrangaistus on mahdol- linen yllämainituissa tapauksis- sa.

Unserer Zeit julkaisi tämän Zü- richestä kotoisin olevan **Heinrich Frein** kirjoituksen yleisönosas- topalstalla 16.10.2009.

Jutun suomentaja **Wäinö Pie- tikäinen** toteaa, että Suomessa teloitettiin viimeksi v. 1946 ja kuolemanrangaistus poistettiin v. 1947. Ruotsissa viimeinen teloitus tapahtui v. 1910 ja kuole- manrangaistus poistettiin rau- han aikana v. 1921. Lisäksi Pie- tikäinen mainitsee, että hänellä olevassa EU:n perustuslaissa ei ole toimeenpanopykälää, joten muutkin laissa mainitut asiat ovat riippuvaisia mielivallasta.

Suurkuntahankkeet huijausta ja aivopesua!

Medioissa on usein puhuttu suurkuntahankkeista tai ainakin niiden selvityksistä. Suurkun- tien väitetään olevan hyviä rat- kaisuja ja ne toisivat mukanaan säästöjä. Totuus taitaa kuitenkin olla päinvastainen eli saattaa tulla kalliimmaksi ja palvelut saattavat lähteä kymmenien ki- lometrien päähän, jos palvelut aiotaan keskittää. Tätä mieltä oli eräs kunnanjohtajakin. Hän ker- toi mielipiteitään jossakin radio- ohjelmassa muistaakseni pari vuotta sitten.

Tämän vuoden alussa aloitti toimintansa ainakin kolme (Hä- meenlinna, Kouvola, Salo) suur-

kuntaa: Näitä saattaa tulla tässä suuruudenhulluuspolitiikassa vielä lisääkin.

Kuten edellä sanoin, ei näistä suurkunnista välttämättä ole paljoakaan hyötyä. Parempi rat- kaisu olisi tehdä aitoa ja hyvää yhteistyötä kuntien itsenäisyys säilyttäen ja palvelut turvaten. Lisäksi suurkunnasta pitäisi voida erota, jos niin halutaan.

Suurkuntaintoilu juontanee juurensa EU:sta. Siten se ei voi ollakaan muuta kuin huijausta ja aivopesua!

**Juha Forss
Lahti**

EU: kuolemanrangaistus mellakoista ja kansannoususta sodan aikana.

Irlannin Kyllä Lissabonin sopimukseen mahdollistaa myös kuolemanrangaistuksen. Lissabonin sopimus tekee EU:sta enenevässä määrin ylhäältä johdettavan demokratian. Irlannin lisäksi oli asia vielä kesken Puolassa ja Tšekissä, mutta nyt lienee asiat ratkaistu, jotta EU-perustuslaki tulee voima- aan. Sen merkitys on hämärä. Tuskin kukaan tietää tarkasti sen merkitystä. Esimerkkinä voi mainita, että sotilaalliset ope- raatiot eivät sen jälkeen ulko- mailla tarvitse kansallisten par- lamenttien hyväksymistä. Sama- in voidaan mainita, että Afga- nistanissa, Irakis- ja Balkanilla tarvittiin muodollisesti par- lamentaarinen hyväksyntä, siel- lä sotiville joukoille. Lissabonin sopimus on perusoikeuksien kohdalla sitova. Periaatteessa artikla 2 takaa suojan kuole- manrangaistusta vastaan, mutta sitten tulee pienellä painettuna ne tärkeät poikkeukset itelko- kielellä. Tappamisen ei katsota loukkaavan artikla 2:ta, jos se on tarpeen mellakan tai kansan- nousun pistämiseksi matalaksi. Toinen poikkeus on sota-aika tai

välitön sodanvaara. Sveitsi poisti kuolemanrangaistuksen 1942 rauhan aikana ja sota-aikana 1992. Sveitsissä aloitteen teki Vapaiden Demokraattien Puolueen edustaja Massimo Pini. Nyt siis on Sveitsin lainsäädäntöä korjattu niin, että kun vielä toisen maailmansodan aikana voitiin teloitaa, niin tänä päivänä ei enää. Mutta nyt siis Lissabonin sopimuksen mukaan kuolemanrangaistus on mah- dollinen yllämainituissa tapa- uksissa.

Unserer Zeit julkaisi tämän kirjoituksen yleisönosasto- palstalla 16. lokakuuta 2009. Allekirjoitus oli Heinrich Frei Zürich.

Kääntäjä **Wäinö Pietikäinen** toteaa, että Suomessa viimeksi teloitettiin 1946 ja kuoleman- rangaistus poistettiin 1947. Ruotsissa viimeinen teloitus oli 1910 ja kuolemanrangaistus poistettiin rauhan aikana 1921.

Lisäksi voin mainita, että minulla olevassa EU:n perus- tuslaissa ei ole toimeenpano- pykälää, joten muutkin laissa mainitut asiat ovat riippuvaisia mielivallasta.

Entistä oudompi Nobel-päätös

Nobelin rauhanpalkinnolla muistettu presidentti **Obama** toimii hieman oudolla tavalla ja samalla pilkkaa **Alfred Nobelin** testamentissaan määrittelemiä palkinnon kriteerejä.

Alfred Nobel määräsi testa- mentissaan, että rauhanpalkinto myönnetään parhaasta työstä kansojen veljeyden edistä- miseksi, armeijoiden supista- miseksi tai lakkauttamiseksi sekä rauhankokousten järjestämi- seksi ja laajentamiseksi.

Obaman Afganistanin sodan laajentaminen Pakistanin puolel- lekin ja kymmenien tuhansien lisäjoukkojen lähettäminen Afga- nistanin sotaan ei ole yhte- neväinen Nobelin testamentin

kanssa edes vilkasta mieli- kuvitusta käyttäen.

Tosin Obama ei ole ensim- mäinen Norjan Nobel-komitean virhepäätös. Rauhanpalkinto on myönnetty 119 ihmiselle tai järjestölle, joista vain 70 täyttää Nobelin testamentin ehdot.

Johan Galtung, norjalainen sosiologi ja rauhan ja konfliktin- tutkimuksen perustaja on toden- nut osuvasti - Yhdysvallat on nykyhistorian väkivaltaisim maa, mutta neljä sen presidenttiä ja viisi ulkoministeriä on saanut rauhanpalkinnon.

Norja on Yhdysvaltain uskol- linen liittolainen ja Norjan edus- kunta valitsee Nobel-komitean.

Nato-Norjan ulkopolitiikkaan ei kuulu armeijoiden lakkautta- minen.

Rauhanpalkinto olisi arvokas oikein kriteerein myönnettynä. Viime vuosina se on myönnetty pelkästään poliittisin perustein ja samalla se on menettänyt arvostuksensa.

Edellämainittu Galtung on todennut myös - bushilaisen politiikan lopettamisen kiittely on kuin antaisi Nobelin vaimon- hakkaamisen lopettamisesta.

Uskon Obaman saavan laajoja mielenosoituksia vastaansa Oslossa palkintoa hakiessaan.

**Reino Welling,
Jämsänkoski**

Bushista i Obamaan

Maailman taloutta tiukassa otteessaan pitävät nhenkiömiljardöörit kyllästyivät oman maansa edellisen pressan saamaan maineeseen ja keksivät lopettaa valkoisen älykkäpiön valtakauden, kylläkin kaksi kautta liian myöhään. Joku keksi, että otetaan niin musta pressa, ettei sitä voi mustemmaksi maalata. Kyllä voi, yritti joku pessimisti rauhoitella. Miten muka? Ne voi antaa sille rauhan Nobelinä niin kuin sille ylipainoiselle Suomen pressalle, joka junaili ne Jugoslavian pommitukset. Ei kai ne sitä ilkeäsi tehdä? Kyllä vain. Se on ollut meidän hallinnassa jo pitemmän aikaa. nSe rauhan Nobeli Niin kuin muuten sekkin Obama. Pyörätetään sitä nyt oikein viimeisen päälle. Miten muka? Pannaan se perumaan kaikki, mitä se kerkise luvata. Mutta sehän menettää maineensa koko maailman

silmissä. Aivan. Se tässä on tärkeintä. Muistavat pitkään, etteivät ala hamuta sitä virkaa. Onko meillä käytettävissä joku erikoisen hyvä hypnotisoija? Vai? Dollari se on. Se on hyväksi havaittu. Mutta sehän on kupla. Tietenkin on, mutta sitä suuremmalla syyllä pitää valehdella entistä hurjemmin, niin kuin suomalaiset talvisodastaan. Mutta entäs jos Kiina alkaa vaatia velkojaan? Ei ne uskalla, sillä jos kansalaiset siellä saavat tietää meidän olevan suoritusstilassa, ne pistävät pois meihin uskoneet rikkomaritö. Eivät ne voi, meillä on kuitenkin ohjukset ja pommarit. Kansainväliset tietotoimistot, nVapaa lehdistö ne ovat meidän hallussa ja Eurooppa kokonaisuudessaan. Ai niin se Lissabonin sopimus. Sepä se ja sitä paitsi nouseva fasismi. Ettei ne vain nouse kapinaan? Siis ketkä?

Lukeneisto ja työväenluokka? Viljelijät? Ei ne pysty, EU pystyy mitättöimään, vaikka minkä maan pyrkimykset ylikansallisten etujen nimissä. No mutta, onhan olemassa noita puolueita, joilla on työväenluokkainen tausta Suomessakin ainakin 5. SDP nhylläsi työväenluokkaan osin jo -18 ja lopullisesti -39 Saksaan sitoutuessaan. Vasemmistoliitto siirtyi pysyvästi Siimekseen eikä ole tuleva yhtymään kolmeen lähemmäksi laskettavien SKP:n, KTP:n ja STP:n joukkoihin. Ilman yhteistä säveltä joku populistit korjaa kansanvastaisen politiikan hedelmät. Löytyisi nyt edes näiltä pienimmiltä yhteistyön itä, siis nvilpittömästi yhteistyöhön.

**Ei muuten joulurauhaa
Veijo Saarelainen, Joensuu**

Sosialistinen järjestelmä ei ole vielä luokaton

Kaataessan vanhan kapita- listisen vallan työväenluokka pystyyttää oman luokkavaltansa proletariaatin diktatuurin sosia- lismia rakentaessaan-ei suin- kaan vielä luokatonta järjes- telmää.

Sosialismiaakin rakentava val- tio on luokkayhteiskunta, mutta toisin kuin kapitalismissa poliittinen valta kuuluu proletari- aatile ja tuotantovälineet koko yhteiskunnalle, siis kansalle.

Jos sosialismia voitaisiin sanoa luokattomaksi yhteis- kunnaksi kuoletuisi valtio ja siis myös proletariaatin dik- tatuurit. Eihän tarvita valtiota, väkivaltaista hallintakoneistoa ellei ole hallitsevaa eikä hal- littavaa luokkaa. Sen aika tulee

kuitenkin vasta kommunismin korkeammassa vaiheessa, nyky- kielellä kommunismissa-ei vielä sosialismissa.

Varoitavana esimerkkinä ko- kemus Neuvostoliitosta, jota alettiin historiansa jossain vai- heessa nimittää nkoko kansan valtioksiö. Se ei varsinaisessa merkityksessään muka ollut valtio kun nvihamielisiä yhe- teiskuntaluokkia ei ollutö.

Emmehän enää mene tähän vipuun? Proletariaatin dikta- tuurin ja luokattoman kommu- nistisen yhteiskunnan välissä ei ole muita järjestelmiä.

**Heikki Helio
Siilinjärvi**

Tukea **Kansan** äänelle

Saara Lehtomaa 25,00 e, Paavo Junttila 25,00 e, Kai Kontturi 50,00 e, Raika Kontturi 50,00 e, Larmo Lehtola 10,00 e, Hannu Kautto 28,00 e, Ismo Hallapuro 15,00 e, Jouko Nevalainen 22,00 e, Ari ja Irja Kukkonen 6,00 e, Eira Kärki 25,00 e, Marju Manninen 24,00 e, Matti Laitinen 30,00 e, Anja Saarikko 11,00 e, Reijo Katajaranta 41,10 e, Heikki Männikkö 28,00 e, Kalevi Wahrman 40,00 e, Merja Putkonen 25,00 e, Alpo Johansson 25,00 e, Paavo Heikkinen 20,00 e, Esko Auervuolle 10,00 e, Juha Fors 20,00 e, Juhani Valo 3,00 e, Pipsa Valo 3,00 e ja Tarja Männikkö 17,00 e.

OKO 554114-227966

Ilkka Hakalehto on poissa

Filosofian tohtori **Ilkka Hakalehto** menehtyi 24.11.2009 vaikeaan sairauteen kotonaan. Hänen vaitöskirjansa aiheena vuonna 1966 oli nSuomen kommunistinen puolue ja sen vaikutus poliittiseen ja ammatilliseen työväenliikkeeseen 1918-1928. Hän toimi Helsingin yliopiston poliittisen historian dosenttina ja teki merkittävän työuran vapaana historiantutkijana. Presidentti Kekkonen arvioi häntä päiväkirjoissaan erittäin myönteisesti.

Hakalehto toimi Helsingin kaupunginvaltuutettuna 1973-2004 sekä kaupunginhallituksen jäsenenä 1979-1980 ja 1983-1984. Hakalehto rohkeni tarttua epäkohtiin. Hän toi esille mm. metron rakentamiseen ja kaavoitukseen liittyneitä väärinkäytöksiä ja korruptiota. Hakalehto ajoi kuntalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämistä mm. Asukasliiton ja Asukasyhdistysten valtakunnallisen keskusjärjestön puheenjohtajana vuosina 1974-1990. Hakalehto oli keskeinen henkilö Suomen EU-jäsenyyttä vastustaneessa kansanliikkeessä. Hakalehto oli Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja vuosina 1994-2004 ja varapuheenjohtaja vuoteen 2008. Presidenttiehdokas hän oli v. 2000 teemanaan kansanvallan ja maamme itsenäisyyden palauttaminen. Hakalehto oli Muutosvoimat Suomi -yhteistyöpuolueen hallituksen puheenjohtaja vuosina 2002-2006. Hän oli myös HOK-Elannon edustajiston jäsen.

Hakalehto toimi alkilaisuuden hengessä vallan ja pääomien hajauttamisen puolesta, eriarvoisuuteen johtavaa aihuetta vastaan. Hänen mukaansa ylin valta Suomessa pitää säilyttää kansalla ja lainsäädäntövalta eduskunnalla, jolloin maa voi olla aidosti itsenäinen. Hakalehto oli Paasikiven ja Kekkonen viitoittaman puolueettomuuspolitiikan vankkumaton kannattaja. Hakalehdon mielestä Suomessa on käynnissä kolmas itsenäisyystaistelu, kansanvallan puolesta harvainvaltaa vastaan. Hänen laajasta kirjallisesta tuotannostaan mainittakoon Maalaisliitto-keskus-

tapualueen historia 1, Paasikiven ja Tannerin elämäkerrat sekä neljä teosta EU:sta.

Pari Ilkan persoonaa kuvaavaa tarinaa: Helsingin metrolahjusjutun aikoihin Hakalehto arvosteli kaupunginjohtaja Ilaskiveä nsuojelusyndikaatin johtamisesta, jolloin Ilaskivi teki rikosilmoituksen Hakalehdesta niranomaisen halventamisesta. Syytetty ei nostettu, mutta kostoksi kaupunki haastoi hänet oikeuteen perusteettomien ansionmenetykskorvausten nostamisesta ja petoksesta. Hovioikeus kumosi syytteet ja Ilaskivi hieroi sopua. nVoisitko vetää viivan menneisyyden ylle? Hakalehto vastasi: nHistoriantutkija tutkii menneisyyttä.

Rakennus-Ruola halusi Naurisaareen toimistoja ja lahjoi valtuutettuja. Hakalehto otti rahanipun ja nauhoitti salaa keskustelun, marssi nauhan ja rahojen kanssa poliisin luokse ja paljasti jutun. Hakalehto piti valtuuston historian pisimmän puheen 1973. Hakalehdon aloite, että kaupunkisuunnittelulautakuntaan ei saa valita rakennusliikkeiden edustajia, oli asetettu vihoviimeiseksi asiaksi listalle. Lehdistö oli jo häipynyt, mutta Hakalehto halusi asialle julkisuutta ja esitti asian siirtoa seuraavaan kokoukseen. Puheenjohtaja Pentti Poukka (kok) ei suostunut tähän. Hakalehto puhui 4 tuntia 45 minuuttia nurmikkentien hoidosta. Jos kolmasosa valtuutetuista olisi lähtenyt, kokous olisi keskeytetty. Poukka käski vahtimestarien lukita ovet, eivätkä valtuutetut päässeet kotiin. nOperaatio ei onnistunut, totesi Ilkka.

Ilkka jaksoi taistella loppuun saakka. Tästä esimerkkinä hänen kirjoituksensa 21.10.09 Forssan Lehdessä, Iisalmen Sanomissa, Ilkassa ja Pohjalaisessa:

nÄly alkaa palata ja täyttää tyhjiötä Suomen kansan enemmistö vaatii tuoreen mielipidetutkimuksen mukaan suomalaisten sotilaiden palauttamista Afganistanista takaisin kotimaahan. Tämä osoittaa terveen järjen vahvistumista kansalaisten keskuudessa. Vähemmistön mielestä Afganistanissa on pysyttävä, koska sinne kerran on menty. Siis kun tyhmyys on tehty, siitä on pidettävä kiinni kynsin hampain. J.K. Paasikivi sanoi aikoinaan mainitunlaisen ajattelun kuvastavan älyn puutetta ja poliittista vähälahjaisuutta. nMuistamme totuudenetsijän, huumorintajuksen ja lämmenhien kaisen ihmisen ystävällisen tervehdyksen nHyvää vointia!

Juhani Tanski

SFT toimii

SFT:n perinteinen kukkien lasku Punaisten muistomerkille, sekä Viime sodassa teloitettujen muistomerkillä Malmiin hautausmaalla. Kokoonnumme hautausmaan pääportilla keskiviikkona 27.01.2010 klo 11.00. Puhuu Juhani Haavisto. Järjestöliput mukaan.

SFT laskee kukat Punaisten valtakunnalliselle muistomerkille Eläintarhassa keskiviikkona 27.01.09 klo 17.00. Puhuu SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

EU:n Vastaisen kansanrintaman johtokunnan kokous (laajennettu) torstaina 21.1.2010 klo 18.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään alkuvuoden tehtäviä: Tradekan vaaleihin valmistautumista, Kansan äänen toimitustyön kehittämistä ja KÄ:n numeron 1/2010 toimittamista sekä vuosikokousvalmisteluja. **Tervetuloa**

EU:n Vastaisen kansanrintaman vuosikokouksen alustava päivämäärä torstai 18.3.2010

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blockspot.com/>
<http://korpikommari.blockspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
 sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
 Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blockspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry

www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>
 S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
 Kytömaantie 174, 32200 L oimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
 Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ilkuna todelliseen maailmaan
www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postitystiloille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
 p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin naisten puurojuhla

Perinteinen työkansan puurojuhla järjestetään Hermannin kerholla, Hämeentie 67. maanantaina 28.12.09 alk. klo 18.00.

Tilaisuudessa tervehdyssanat esittää **Timo Kangasmaa**. Puuronäytönnin, kahvin sekä glögijuoman lomassa puoropuheen pitää **Juhani Valo**. Muusta ohjelmasta vastaavat **Pipsa, Bertta ja Konnakööri**, sekä **Heikki Typpö** kitaransa kanssa ja **Juhani Tanski** yllätysohjelmallaan.

Kahvitarjoilu. Tervetuloa kaikki paikalle.

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään keväällä 2010. Tarkempi ajankohta ei ole vielä tiedossa. Toivomme tavaralahjoituksia Kansan äänen ystävilä ja järjestötovereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on tavaraa, jota et itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarat voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Kansan ääni

Helsingin
 Lähiradiossa
100,3 MHz

Keskiviikkona
 - 6.1.2010
 - 3.2.2010

SFT Lähiradiossa
100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona
 klo 20.00-20.30.

JULKAISUAT:

Suomen Työväenpuolue STP
 EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 e/pmm
 Muut 1e/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

Itsenäisyys on ei Natolle ja EU:lle

Tilaisuudessa käytettiin runsaat 10 puheenvuoroa. Puhumassa "Naiset Rauhan Puolesta"-verkostosta Hannele Salava

Itsenäisyyspäivänä kansalaisjärjestöt järjestivät Kiisman aukiolla Helsingin keskustassa tilaisuuden, jossa arvioitiin mahdollisen Nato-jäsenyyden vaikutusta Maallemme. Hyde-park luonteisessa tilaisuudessa käytettiin 14 puheenvuoroa, joiden kaikkien sanoma oli selkeä: **Itäkein isänmaallinen teko tänään on torjua maamme Nato jäsenyyso**

Naiset Rauhan Puolesta-verkostosta puheenvuoron käytti Hannele Salava: **n**Ministerien Stubbin ja Häkämiehen toimikaudella on avoimemmin liputettu Suomen jäsenyydestä Natoon. Häkämies tapasi sekä USAn puolustusministeri Robert Gatesin että Obaman turvallisuusneuvonantajan James Jonesin ja kertoi luvanneensa, että Suomi on enemmän kuin kiinnostunut lisäämään esimerkiksi poliisien kouluttamista Afganistanissa. Ulkoministeri Stubb teki kesäkuun lopulla 2008 neitsytmatkan Naton päämajaan. Nyt hän teki uuden vierailun uuden Nato-isännän Anders Fogh Rasmussenin luo. Stubbinkin keskustelulistalla olivat muun muassa Afganistan operatio sekä Naton Strategian uudistaminen.

Kuinka lähellä Suomi on Natoa? Suomi uusi aseistustaan, muun muassa ilmatorjuntajärjestelmänsä Nato-yhteensopivaksi. Suomi on vedetty mukaan Naton sotaharjoituksiin sekä Naton hankkeisiin Itämeren- ja arktisen alueen valvomiseksi. Lokakuussa pidettiin Pohjois-Ruotsissa sotaharjoitukset, johon Suomi osallistui. Näin Suomi on saatu yhä tiiviimmin mukaan Naton toimintaan. Tänä päivänä yhä useammat YK:n rauhanooperaatiot suoritetaan Nato-joukkojen alaisuudessa.

EU:n perustuslaillisen sopimuksen hyväksymisestä seuraa unionin maiden puolustusulot-

tuuden tiivistyminen. Ulkopoliittikaakuu EU:lle. Tammi-kuussa Suomessa järjestetään Naton seminaari, jossa käsitellään mm. sotaliiton tulevaa strategiaa. On röhkeäätä järjestää Nato-seminaari sotaliiton kuulumattomassa maassa. Rauhanejärjestöjen ja muiden kansalaisjärjestöjen on ilmaistava mielipiteemme suurin joukoin. **Torjukaamme Nato!!!**

Isänmaallisuus on yhtä kui EI NATO:lle **sanoi puheenvuoroosaan Juhani Valo:** **n**Porvaristomme lipunkantajat julistavat juhlapuheissaan edustavansa isänmaallisia arvoja. Palkkaratkaisujen yhteydessä he vetäytyvät työntekijöiden isänmaallisuuteen palkanalennusten puolesta selittäen sen olevan isänmaallista. Herrahenkiset vetosivat, rikyyneleot silmissään vuosina 1918 - 1922 kansalaisiin kalevalaisen heimoaateen nimissä, joka vain vaivoin peitti metsäherrojen tavoitteet, rajantakaisen Karjalan ikimetsät.

Maamme työväenliike kannatti tsarin sortovalan alaisena täyttä itsenäisyyttä, kun porvaristomme olisi tyytynyt autonomiaan. Missä on suurempaa asevoimaa palveltavana, siellä matelevat johtajamme ja sortajamme. Näin oli vuonna 1917, kun Saksan prinssin oli määrä alkaa kuninkaaksemme. Näin on vuonna 2010, kun NATO-seminaari järjestetään maassamme NATO i jäsenyytemme esileikkina. Samasta oli kyse, kun herraskansa isänmaallisuuteen vedoten sai tahtonsa lävitse ja maamme menetti itsenäisyytensä vuonna 1995. Liityimme Euroopan Unioniin, valmiina toimimaan NATO:n pikkuveljen, EU:n yhteydessä. EU määrää, vie ja me vain vikisemme.

Kuitenkin ainakin osa kansasta ymmärtää, että Euroopan Unioniin liittymisessä ja nyt tapahtuvassa NATO i introilussa on kyse vain saman asian etu i ja takapuolesta, julkisuudessa esitetystä valoisam-

masta puolesta, EU:sta ja pimeämmästä yöpuolesta, NATO:sta. **Sanoessamme nEINATO:lle, me teemme aidosti isänmaallisen sankariteon,** josta teosta meitä jälkipolvemme aidosti kiittää ja aidosti onnittelee.

Hyvät äidit, tarvitsemmeko me Natoa? Näin kysyi puheosaan Pipsa Valo: **n**Vastaus on Ei, emme tarvitse. On kulunut 70 vuotta talvisodasta. Minusta tilanne oli silloin erilainen. Miehet ja pojat lähtivät puolustamaan Suomen itsenäisyyttä sen hetkisen parhaan tietämyksensä perusteella. Nyt on tilanne toinen. Hyvät äidit! haluatteko että poikanne taistelee kaukana Suomesta jossain, missä ei puolusteta omaa maata. Minä en ainakaan halua, että lapseni taistelee Afganistanissa tai jossain muualla kaukana omasta maastamme. Jos Suomi liittyy Natoon, niin esivallalta tulee käsky osallistua mihin maailmankolkkaan vaan, missä on konfliktitilanne.

Monet pojat ja tytöt, jotka astuvat maamme armeijan palvelukseen, eivät halua lähteä ulkomaille taistelemaan, samasta syystä, kuin isämme eivät halunneet Hitlerin liittolaisina ylittää Suomen vanhaa rajaa niin kutsutussa jatkosodassa. Maamme rajojen ulkopuolella oleva alue ei ole isänmaatamme. Jos kuulumme NATOON, ei tarvita muuta, kuin että USA:n presidentti tai johtava kenraali painaa karttapallon nappia, toteaa saaneensa Bington ja kas, Suomen poikien ja tyttären tie vie puolustamaan USA:n riistovalan kohteita jonnekin kaukaiseen maailmankolkkaan.

Siis hyvät äidit vielä kerran, vastustetaan yhdessä ja yksimielisesti sotaliitto Natoa.

Aloite Fidel Castron asettamiseksi ehdolle vuoden 2010 Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi

Argentiinasta käsin on käynnistetty kampanja, jossa kerätään nimiä Fidel Castron asettamiseksi ehdolle vuoden 2010 Nobelin rauhan-palkintoa jaettaessa. Fidel Castro on Kuuban entinen presidentti ja maan kommunistisen puolueen nykyinen pääsihteeri.

Castron ansioksi luetaan tässä ehdotuksessa hänen työnsä yhteisöllisyyden, mielekkään työn, terveydenhuollon ja todellisten ihmisoikeuksien, kulttuurin, opetuksen ja korkeamman opetuksen, tieteen, taiteen ja rauhaan tähtävien yhteiskunnallisten liikkeiden tukemisessa.

Kampanjan järjestäjät katsovat, että ainoa tie kestäväan rauhaan on juuri sellainen oikeudenmukaisuutta ja ihmisten taloudelliseen ja sivistykselliseen yhdenvertaisuuteen tähtäävä politiikka, jota Fidel Castro on toteuttanut.

Vakavien vastakkainasetteluiden ja sotien taustalla ovat käytännöllisesti katsoen aina epäoikeudenmukaisuus ja joidenkin tahojen pyrkimys alistaa muita valtioita ja kansoja. Järjestäjät toteavat, että kansoja johdetaan harhaan tietämättömyyttä ja lukutaidottomuutta hyväksi käyttäen.

Ehdotus allekirjoituksineen on tarkoitus toimittaa Nobel-säätiölle.

KOMINFORM

Jimmy Carter antoi ylistävän lausunnon presidentti Kim Il Sungista

Pjongjang, 6.12. (KCNA) **ö** Yhdysvaltain entinen presidentti Jimmy Carter antoi Reutersille ja Kambodžhan Apsara Broadcasting -radiokanavalle 24.11.2009 lausunnon, jossa hän sanoi arvostavansa suuresti Korean demokraattisen kansantasavallan edesmennyttä presidentti Kim Il Sungia.

Jimmy Carterin samansisältöinen haastattelu julkaistiin myös thaimaalaisessa The Nation -päivälehdessä 23.11.2009. Carter sanoi Kim Il Sungin olleen suuri persoonallisuus, jonka ymmärtämys kattoi sekä hänen oman maansa asiat että koko maailman dynaamisen todellisuuden. Lisäksi häneltä riitti aikaa, tahtoa ja kykyä paneutua myös yksittäisiin käytännön ongelmiin, sanoi Carter.

Carter painotti, että Kim Il Sung teki johdonmukaista ja ansiokasta työtä Korean demokraattisen kansantasavallan ja Korean tasavallan välisten suhteiden parantamiseksi aina elämänsä päättämiseen saakka. Jimmy Carter ja Kim Il Sung tapasivat Pjongjangissa vuonna 1994, juuri ennen Kim Il Sungin kuolemaa.

Carter sanoi nyt julkistettujen lausuntojensa ja näkemystensä yhteydessä, että Washingtonin ja Pjongjangin välille olisi pikaisesti saatava aikaan suora neuvotteluyhteys.

Korean Central News Agency / KOMINFORM

TV2:n Silminnäkijä-ohjelma aiheuttaa erimielisyyttä

Julkisen sanan neuvoston puheenjohtaja Pekka Hyvärinen erosi kun neuvoston enemmistö uskalsi olla hänen kanssaan eri mieltä. **n**Hän sanoi - jättä paikkani heti, pisti takin päälle ja poistui sanaakaan sanomatta ovesta ulos. **ö** Myöhemmin hän antoi tiedotteen, jossa hän ilmoitti, että **n**Syntynyt ratkaisu, vapauttava päätös, on niin voimakkaasti journalististen näkemyksieni vastainen, että tulkitseen mahdottomaksi jatkaa neuvoston puheenjohtajan tehtävässä. **ö**

Aluksi herää ajatus siitä, onko yleensä lainkaan tarpeen asettaa mitään neuvostoja, mikäli puheenjohtajan mielipide kuitenkin ratkaisee. Tilanne muistutti uhmaikäisen pojan kiukuttelua hiekkalaatikolla. Toisaalta ei voida olla erimielistä siitä, etteikö tämä nimenomainen tapaus, jossa YLE vihjaa Vanhasen ottaneen lahjuksia ole todella rankka syyte. Vanhasen asemaa vaikeuttaa se miten olemme jo useasti joutuneet toteamaan miten hänen muistinsa pätii.

Lopullinen totuus lautakasasta selviäisi parhaiten oikeus-salissa, jossa näyttöä voitaisiin arvioida valan velvoittamana. On luonnollista, että toimittajien tulee jatkuvasti voida käyttää myös nimettömiä lähteitä, mutta heidän tulee noudattaa suurta varovaisuutta.

Tilanteessa, jossa valta pyritään entistä enemmän keskittämään pääministerille olisi todella tärkeää selvittää tämä asia perinpohjin. Eikö lähde voisi ryhdistäytyä ja astua esiin? Vaihtoehtoisesti jokin erikoinen ratkaisu. Esimerkiksi, että hän esittäisi todisteet vaikka arkkipisalle ja oikeuskanslerille jotka sitten vahvistaisivat todisteiden olemassaolon.

Yrjö Saraste